

Euroopan unionin virallinen lehti

L 181

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

20. kesäkuuta 2014

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) N:o 639/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta** 1
- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) N:o 640/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta** 48
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 641/2014, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2014, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 soveltamissäännöistä** 74

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihaalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

II

(Muut kuin lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 639/2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 5 kohdan, 35 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 36 artiklan 6 kohdan, 39 artiklan 3 kohdan, 43 artiklan 12 kohdan, 44 artiklan 5 kohdan, 45 artiklan 5 ja 6 kohdan, 46 artiklan 9 kohdan, 50 artiklan 11 kohdan, 52 artiklan 9 kohdan, 57 artiklan 3 kohdan, 58 artiklan 5 kohdan, 59 artiklan 3 kohdan sekä 67 artiklan 1 ja 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009⁽²⁾ on kumottu ja korvattu asetuksella (EU) N:o 1307/2013. Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään uudesta oikeudellisesta kehyksestä, joka sisältää suorien tukien uuden järjestelmän, mukaan lukien viljelijöiden perustuki ja muut tukijärjestelmät. Sillä siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä. Uuteen oikeudelliseen kehykseen sisältyvien järjestelmien moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tietyt säännöt on annettava tällaisilla säädöksillä. Hallinnollisen taakan keventämiseksi kyseisten sääntöjen olisi oltava yksinkertaisia ja helppoja valvoa. Kyseisillä säädöksillä olisi korvattava komission asetuksissa (EY) N:o 1120/2009⁽³⁾ ja (EY) N:o 1121/2009⁽⁴⁾ vahvistetut säännöt.
- (2) Kyseistä kehystä on tarpeen täydentää tällä asetuksella seuraavien osalta: eräät yleiset säännökset, perustukijärjestelmä, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä, tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä soveltaville viljelijöille, tuki maataloustoiminnan aloittaville nuorille viljelijöille, vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki, puuvillan lajikohtainen tuki sekä kussakin tukijärjestelmässä tarvittavat tiedoksiannot.
- (3) Rahoituskuriin liittyvän suorien tukien mukauttamisen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa yleiset säännöt, jotka koskevat tällaisten vähennysten laskentajärjestystä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽⁵⁾ mukaisten vähennysten osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1120/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 1121/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sen IV ja V osastossa säädettyjen viljelijätukijärjestelmien osalta (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 27).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

- (4) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön⁽¹⁾ mukaisesti on aiheellista täsmentää, että silloin kun jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä unionin lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi, niiden on käytettävä harkintavaltaansa tiettyjen periaatteiden mukaisesti, mukaan lukien erityisesti syrjimättömyysperiaate.
- (5) Muun kuin tuotantosidonnaisen tuen olisi oltava vaatimusten mukaista, jotta niitä voidaan pitää tuotannosta irrotettuna tulotukena Uruguay'n kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyn maataloussopimuksen⁽²⁾ mukaisessa tarkoituksessa, ja tuotantosidonnaisen tuen olisi oltava vaatimusten mukaista, jotta sitä voidaan pitää mainitun sopimuksen "siniseen laatikkoon" kuuluvana.
- (6) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti maataloustoiminta ei edellytä maataloustuotteiden tuottamista, kasvatusta tai viljelyä. Viljelijät voivat sen sijaan säilyttää maatalousmaan sellaisessa kunnossa, että se soveltuu laitumeksi tai viljelyyn ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja -koneilla, tai toteuttaa tiettyjä vähimmäistoimia sellaisessa kunnossa luontaisella tavalla pidettävällä maatalousmaalla, että se soveltuu laitumeksi tai viljelyyn. Koska viimeksi mainitut kaksi toimea edellyttävät viljelijältä tiettyä toimintaa, on tarpeen vahvistaa unionin puitteet, joissa jäsenvaltioiden on vahvistettava lisävaatimuksia kyseisille toimille.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa oleva pysyvän nurmen määritelmä sisältää ympäristösyistä myös muita kuin nurmikasveja, kuten laidunnettavia pensaita ja/tai puita, edellyttäen, että heinäkasvit tai muut nurmirehukasvit ovat enemmistönä. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa peruste sen vahvistamiseksi, milloin heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit ovat enemmistönä.
- (8) Tällainen pysyvän nurmen määritelmä antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden katsoa, että laidunnettava ala, joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, on pysyvää nurmea. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa perusteet tällaisten vakiintuneiden paikallisten käytäntöjen määrittelemiseksi.
- (9) Jäsenvaltio voi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti katsoa, että laidunnettava ala, joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, on pysyvää nurmea. Tällaiseen pysyvään nurmeen voidaan soveltaa vähennyskerrointa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kyseisen säännöksen oikeasuhtaisen soveltamisen varmistamiseksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta tehdä ero eri alojen luokkien välillä, jotta tällaisiin luokkiin voidaan soveltaa eri vähennyskertoimia.
- (10) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että suoria tukia ei myönnetä sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, jonka maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, ja joka ei harjoita kyseisillä aloilla jäsenvaltion määrittämiä vähimmäistoimia. Sen vuoksi on tarpeen määritellä, milloin tällaisten alojen on katsottava muodostavan suurimman osan viljelijän maatalousmaasta, ja täsmennettävä kyseisen säännöksen soveltamisalaa.
- (11) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti ns. sulkulistan soveltamisalan piiriin kuuluvaa tahoja on pidettävä aktiiviviljelijänä, jos tämä pystyy todistamaan täyttävänsä jonkin kyseisessä säännöksessä luetelluista vaatimuksista. Yksi kyseisistä vaatimuksista on sen osoittaminen, että suorien tukien vuotuinen määrä on vähintään 5 prosenttia muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa säännökset, jotka koskevat sen vahvistamista, ovatko tulot peräisin maataloustoiminnasta vai muusta kuin maataloustoiminnasta.

⁽¹⁾ Ks. yhdistetyt asiat 201/85 ja 202/85, Klensch, tuomio 25.11.1986, Kok. 1986, s. 3477, kohta 10.

⁽²⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

- (12) Lisäksi on tarpeen vahvistaa säännöt siitä, miten suorien tukien vuotuinen määrä määritellään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan 3 kohdan sekä 9 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi, mikä sulkee erät viljelijät mainitun asetuksen 9 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle. Tasapuolisen kohtelun takaamiseksi Bulgariassa, Kroatiaassa ja Romaniassa viljelijöille, joiden suoriin tukiin sovelletaan asteittaista käyttöönottoa, suorien tukien vuotuisen määrän olisi näissä jäsenvaltioissa perustuttava asteittaisen käyttöönoton päättyessä myönnettäviin lopullisiin määriin.
- (13) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti viljelijä voidaan jättää tuen ulkopuolelle, jos hänen maataloustoimintansa on merkityksetöntä tai jos hänen pääliiketoimintaansa tai toimialaansa ei kuulu maataloustoiminnan harjoittaminen. Tältä osin on tarpeen määritellä eräitä vaatimuksia ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuus vahvistaa vaihtoehtoisia vaatimuksia sellaisen maataloustoiminnan osalta, joka on hyvin vähäistä.
- (14) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään useista mahdollisuuksista myöntää tukioikeuksia viljelijöille. Oikeusvarmuuden vuoksi olisi säädettävä, että silloin kun kyse on perinnöstä, ennakoperinnöstä, peruutettavissa olevasta ennakoperinnöstä, sulautumisesta tai jakamisesta, saatavien tukioikeuksien lukumäärä ja arvo vahvistetaan samoin edellytyksin kuin ne olisi vahvistettu tilaa alun perin hoitaneelle viljelijälle. Lisäksi on tarpeen säätää säännöt siitä, miten myönnettävien tukioikeuksien lukumäärä vahvistetaan jakamisesta johtuville tiloille, jotka sijaitsevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa. Viljelijöiden oikeutettujen odotusten vuoksi viljelijän oikeudellisen aseman muutoksen ei pitäisi vaikuttaa niiden tukioikeuksien lukumäärään ja arvoon, jotka viljelijä voi saada, jos tällainen viljelijä vastaa edelleen tilan hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.
- (15) Oikeusvarmuuden vuoksi ja tukioikeuksien moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on tarpeen täsmentää, että tukioikeuksien myöntämisessä ja aktivoinnissa otetaan huomioon ainoastaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti määritetyt tukikelpoiset hehtaarit.
- (16) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti⁽²⁾ tukioikeudet olisi myönnettävä sille, jolla on päättäväisyyttä sillä alalla, jolle tukea haetaan, harjoitettavan maataloustoiminnan osalta ja kuka saa kyseisen toiminnan osalta voitot ja kantaa niihin liittyvät taloudelliset riskit. On aiheellista täsmentää, että tätä periaatetta sovelletaan erityisesti silloin kun yksi tai useampi viljelijä on tehnyt hakemuksen tietyistä tukikelpoisista hehtaareista tukioikeuksien saamiseksi.
- (17) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa sallitaan jäsenvaltion soveltaa vähennyskerrointa eräisiin pysyvästi nurmena oleviin tukikelpoisiin hehtaareihin, jotka sijaitsevat ilmasto-olosuhteiltaan – erityisesti korkeudesta ja muista luonnonhaitoista johtuen – vaikeilla alueilla. Kyseisen säännöksen oikeasuhteisuuden soveltamisen varmistamiseksi on aiheellista vahvistaa puitteet tällaisen vähennyskertoinen soveltamiselle erityisesti enimmäisvähennyksen osalta.
- (18) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa vahvistetaan peruseriaate, jonka mukaan suoria tukia voivat saada ainoastaan aktiiviviljelijät. Lisäksi mainitun asetuksen 24 artiklan 9 kohdassa sallitaan jäsenvaltion vahvistaa tukioikeuksien myöntämistä varten tilan vähimmäiskoko. On aiheellista, että kyseiset säännökset otetaan huomioon myös tukioikeuksien arvoa määritettäessä.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 640/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäamis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta (katso tämän virallisen lehden sivu 48).

⁽²⁾ Ks. asia C-61/09, Landkreis Bad Dürkheim, tuomio 14.10.2010, Kok. I-09763, 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

- (19) Jos kalenterivuodeksi 2014 myönnetty tuki otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan mukaisesti tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon määrittämiseksi, olisi täsmennettävä, että jäsenvaltio voi päättää olla ottamatta huomioon kaikkia kyseisessä säännöksessä lueteltuja toimenpiteitä. Jotta viljelijöitä ei rangaistaisi aiheetta, tukioikeuksien arvon määrittämisen kannalta olennaisiin viitemääriin ei pitäisi sisältyä asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvun mukaisesti vahvistettuja tukien vähentämisistä tai epäämisistä. On aiheellista täsmentää, miten kyseinen tuki on otettava huomioon, ja vahvistaa lisäperusteita, jotka ovat tarpeen eräiden mahdollisesti huomioon otettavien järjestelmien tuotantomääristä irrotetun luonteen varmistamiseksi.
- (20) Tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon määrittämiseksi on lisäksi tarpeen täsmentää, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 3 kohdassa viljelijän tukioikeuksiin kuuluvat myös ne tukioikeudet, jotka on vuokrattu toiselle viljelijälle vuokranantajana vuotta 2014 koskevan hakemuksen jättöpäivänä.
- (21) Viljelijöiden tulotuen ennakoitavuuden mahdollistamiseksi on aiheellista vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltioiden on vahvistettava ja ilmoitettava viljelijöille tukioikeuksien lopullinen arvo ja lukumäärä, jos viljelijöille ilmoitettiin niistä alustavien tietojen perusteella.
- (22) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi on aiheellista vahvistaa tukioikeuksien arvo viimeisimmän sellaisen vuoden perusteella, jolloin ei esiintynyt ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita, jos viljelijää kohtasi kyseisissä artikloissa tarkoitettuna viitevuonna ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet. Jäsenvaltion olisi hallinnollisen taakan keventämiseksi kuitenkin sallittava vahvistaa tietty kynnys sen vaikutuksen osalta, joka ylivoimaisella esteellä tai poikkeuksellisilla olosuhteilla on ollut viitevuonna saatuun suoraan tukeen.
- (23) Jos tila tai sen osa myydään tai vuokrataan järjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ennen tukioikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen viimeistä jättöpäivää, olisi säädettävä, että jäsenvaltio voi päättää, että viljelijä voi sopimuksen nojalla siirtää tilan tai sen osan kanssa siirrettävät tukioikeudet. Tällaisen sopimusklausuleen nojalla tukioikeudet olisi myönnettävä myyjälle tai vuokranantajalle ja siirrettävä suoraan ostajalle tai vuokraajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että myyjän tai vuokranantajan vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen myyjän tai vuokranantajan vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi. Lisäksi olisi täsmennettävä, ettei tällaisiin siirtoihin sovelleta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohtaa.
- (24) Kun kyseessä on tukioikeuksien yksikköarvon laskenta, olisi säädettävä selkeät säännöt, jotka koskevat lukujen pyöristämistä, mahdollisuutta jakaa olemassa olevia tukioikeuksia osiin silloin, kun ilmoitetun tai tukioikeuden mukana siirrettävän viljelylohkon koko on vajaa hehtaari, sekä mahdollisuutta sulauttaa tukioikeuksia ja vajaita tukioikeuksia.
- (25) Oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen vahvistaa määräaika, johon mennessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut alueet on määriteltävä.
- (26) Olisi vahvistettava kansallisten tai alueellisten varantojen hallintoa koskevat erityissäännökset.
- (27) On tarpeen vahvistaa perusteet ja enimmäisprosenttiosuudet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi, jotta kyseisen säännöksen mukaisesti tehtävät vähennykset eivät merkittävästi haittaa tai estä tukioikeuksien siirtämistä.
- (28) Oikeusvarmuuden vuoksi on aiheellista täsmentää sen määrän määrittämistä, joka voidaan palauttaa kansalliseen tai alueelliseen varantoon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 28 artiklan tai 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistettaessa tukioikeuksia perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna.

- (29) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklassa säädetään pakollisista ja vapaaehtoisista tapauksista, joissa tukioikeuksia myönnetään kansallisesta tai alueellisesta varannosta. On aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat tällä tavoin myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskentaa, ja säätää, ettei asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 ja 10 kohdan mukaisesti tehtävillä jäsenvaltioiden päätöksillä saa kyseenalaistaa mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa vahvistettua ensisijaisuusjärjestystä. Myös asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan soveltamisen olisi oltava johdonmukainen mainitun asetuksen 24 artiklan 6 ja 7 kohdan sekä tähän asetukseen sisältyvien vaikeuksia koskevien sääntöjen kanssa. Perustukijärjestelmän tuotantomääristä irrotetun luonteen varmistamiseksi kansalliseen tai alueelliseen varantoon liittyvien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskennan ei pitäisi perustua sektorikohtaisiin perusteisiin sen päivämäärän jälkeen, jonka jäsenvaltio vahvistaa komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta.
- (30) Oikeusvarmuuden vuoksi ja maataloustoimintansa aloittavien viljelijöiden tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi on aiheellista täsmentää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 11 kohdan b alakohdassa tarkoitettua maataloustoimintansa aloittavan viljelijän käsitettä.
- (31) Kun jäsenvaltio myöntää tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisesti, niiden arvo olisi laskettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklan mukaisesti.
- (32) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädetään useista mahdollisuuksista, joilla jäsenvaltiot voivat rajoittaa viljelijöille myönnettävien tukioikeuksien lukumäärää. Sen vuoksi joillakin viljelijöillä voi olla suuri osuus tukikelpoisia hehtaareja ilman tukioikeuksia, mikä voi johtaa vaikeuksiin, sillä eräät perustukijärjestelmään liittyvät lisäjärjestelmät, erityisesti tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille, perustuvat tukikelpoisiin hehtaareihin, jotka ilmoitetaan tukioikeuksien aktivoimiseksi. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että jäsenvaltiot voivat myöntää tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta silloin kun asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa mainitut rajoitukset vaikuttavat viljelijään merkittävästi. Koska eräisiin aloihin ei sovelleta viherryttämismelvoitteita ja niiden osalta aiheutuu viherryttämismelvoitteiden noudattamisesta vain vähän kustannuksia, jäsenvaltioiden olisi myös sallittava jättää tällaiset alat huomiotta viljelijän kohtaamia vaikeuksia määriteltessään.
- (33) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti viljelijän (omistamat tai vuokraamat) tukioikeudet, jotka ylittävät tukikelpoiset hehtaarit, lakkaavat olemasta voimassa. Oikeusvarmuuden vuoksi on aiheellista vahvistaa järjestys, jossa kyseisten tukioikeuksien voimassaolo päättyy, ja antaa täytäntöönpanoa koskevia lisäsääntöjä. Lisäksi on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa kyseisen säännös huomioon myös tukioikeuksien arvoa vahvistettaessa.
- (34) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään, että eräissä jäsenvaltioissa perustuki voidaan panna täytäntöön yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmänä enintään vuoteen 2020 saakka. Ottaen huomioon, että hehtaarikohdainen yhtenäinen pinta-alatuki lasketaan vuosittain ja että perustukikelpoisuus on edellytys useimpien muiden suorien tukien järjestelmien soveltamiseen, eli se liittyy niihin olennaisesti, on tarpeen täsmentää, että asianomaisten järjestelmien soveltamiseksi on otettava huomioon ainoastaan ne tukikelpoiset hehtaarit, jotka määritetään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1122/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 65).

- (35) Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltava jäsenvaltio, joka soveltaa perustukijärjestelmää viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018, voi eriyttää hehtaarikohtaisen yhtenäisen pinta-alatuen ottaen huomioon tietyt kalenterivuoden 2014 osalta myönnettyt tuet. Tällaisen eriyttämisen soveltamiseksi on aiheellista täsmentää, miten kyseiset tuet olisi otettava huomioon, ja vahvistaa lisäperusteita, jotka ovat tarpeen tiettyjen järjestelmien tuotantomääristä irrotetun luonteen noudattamiseksi. Jos viljelijää kohtaa kalenterivuoden 2014 vaikuttava ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, on aiheellista vahvistaa, että eriyttäminen tapahtuu viimeisimmän sellaisen vuoden perusteella, jolloin ei esiintynyt ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Jäsenvaltion olisi hallinnollisen taakan keventämiseksi kuitenkin sallittava vahvistaa tietty kynnys sen vaikutuksen osalta, joka ylivoimaisella esteellä tai poikkeuksellisilla olosuhteilla on ollut viitevuonna saatuun suoraan tukeen. Lisäksi olisi oikeusvarmuuden vuoksi vahvistettava säännöt, jotka koskevat perintöä tai ennakko-perintöä.
- (36) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa vahvistetaan ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin tarkoitetun tuen ("viherryttämistuki") myöntämisedellytykset. Perussäädöksessä säädettyjä viherryttämistukeen liittyviä vaatimuksia sovelletaan samalla tavalla kaikkiin tuensaajiin, ja niissä säädetään sopimukseen perustumattomista toimista, minkä ansiosta yleisellä tasolla varmistetaan, että EU:n maatalous perustuu käytäntöihin, jotka ulottuvat täydentävien ehtojen vaatimuksia pidemmälle. Kyseiset perussäädöksessä vahvistetut periaatteet on otettava huomioon, kun täsmennetään viherryttämiskäytäntöjä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.
- (37) Jotta voidaan saavuttaa riittävä varmuustaso sellaisten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa säädettyjen velvoitteiden osalta, jotka liittyvät kansallisten tai alueellisten sertifiointijärjestelmien kattamiin vastaaviin käytäntöihin, olisi vahvistettava perusteet julkisten tai yksityisten sertifiointielinten nimeämiselle.
- (38) Päällekkäisen rahoituksen välttämisen periaatteen noudattamiseksi on tarpeen antaa tuen laskentaa koskevat säännöt tiettyjen erityissitoumusten osalta, jotka kattavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevan I jakson 3 ja 4 kohdassa sekä III jakson 7 kohdassa tarkoitetut käytännöt. Koska nämä sitoumukset koskevat vastaavia käytäntöjä, joiden avulla itselleen tällaisia sitoumuksia ottavat viljelijät voivat täyttää yhden tai useamman velvoitteen saadakseen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitetun viherryttämistuen, olisi kyseisiä sitoumuksia koskevaa tukea verrattuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013⁽¹⁾ 28 artiklan 6 kohdassa säädettyyn tavanomaiseen tukeen vähennettävä määrällä, joka lasketaan viherryttämistuen tason perusteella asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella tai erityistapauksissa kullekin viljelijälle myönnetyn viherryttämistuen perusteella.
- (39) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklassa vahvistetaan velvollisuudet, jotka koskevat viljelykasvien lukumäärää ja viljelykasvien suhteellisia osuuksia peltoalasta. Olisi vahvistettava eri viljelykasvien osuuksien tarkkaa laskentaa koskevat säännöt.
- (40) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat viljelykasvien suhteellisen osuuden laskennassa huomioitavaa ajanjaksoa ottaen huomioon viljelytoiminnan käytännön aikataulu ja tarve pitää hallinto yksinkertaisena.
- (41) Jotta säännöt olisivat selkeät viljelijöille ja jäsenvaltioille, on pelloilla sijaitsevien maisematekijöiden suojelun edistämiseksi tarpeen selvittää tilannetta sellaisten alojen osalta, joilla on maisemapiirteitä.
- (42) Eri viljelykasvien osuuksien laskemiseksi on tarpeen vahvistaa myös lisäsääntöjä, joita sovelletaan erityistapauksiin, joissa harjoitetaan erillisillä riveillä sekaviljelyä, kylvetään suojakasviin ja käytetään siemensieoksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

- (43) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan velvollisuudet, joilla pyritään säilyttämään pysyvän nurmen alat, jotka parhaiten edistävät ympäristön suojelua ja erityisesti hiilen talteenottoa, luonnon monimuotoisuutta ja maaperän suojelua. Tällaista nurmea, joka on erityisen merkittävää maa-alaa ympäristön kannalta, sijaitsee Natura 2000 -verkoston sisäpuolen lisäksi sen ulkopuolella. On tarpeen varmistaa ulkopuolella sijaitsevien alojen tehokas suojelu, vahvistaa puitteet, joissa jäsenvaltiot nimeävät alueet ja joissa ne voivat ottaa huomioon jäsenvaltioiden olosuhteet sekä hyödyntää synergiaa olemassa olevien ympäristöpolitiikkojen kanssa.
- (44) Jotta tällaisten pysyvän nurmen alojen suoja olisi monivuotinen, olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tällaisten alojen muuttamista takaisin pysyväksi nurmeksi, jos viljelijä rikkoo tiukkaa suojelua.
- (45) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa säädetään pysyvän nurmen osuuden suojelemisesta suhteessa maatalousmaan kokonaisalaan. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi seurattava pysyvän nurmen osuuden kehittymistä. Niiden olisi sallittava ottaa käyttöön ennakkolupajärjestelmä. Jos osuus pienenee yli 5 prosenttia, olisi määrättävä yksilökohtaisia velvoitteita alojen muuttamiseksi takaisin pysyväksi nurmeksi, eikä muiden alojen käyttötarkoitusta saisi enää muuttaa. Selvytyden vuoksi ja oikeasuhteisen täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat viljelijöitä ja aloja, joihin lupia ja pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista sovelletaan.
- (46) Jotta pysyvän nurmen käyttötarkoituksen muuttamiseen liittyvää lupamenettelyä käytettäisiin tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi voitava joustavasti valita ensisijaiset alat tai viljelijäryhmät luvan myöntämiseksi puolueettomin perustein.
- (47) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat pysyvän nurmen ja maatalousmaan suhteen määrittämistä sellaisten tilanteiden välttämiseksi, joissa pysyvän nurmen alat lasketaan kahdesti siitä syystä, että nurmea pidetään pitkässä viljelykierrossa, ja jotta pien- ja luomuviljelijöiden, joihin ei sovelleta velvoitetta muuttaa aloja takaisin pysyväksi nurmeksi, toteuttamalla pysyvän nurmen käyttötarkoituksen muuttamisella ei olisi välitöntä vaikutusta muiden viljelijöiden palautusvelvoitteeseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa viiteosuuttaan perustelluissa tapauksissa.
- (48) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklassa luetellaan piirteet ja alat, joiden jäsenvaltiot voivat katsoa olevan ekologisista aloja. On tarpeen määrittää myös muita perusteita, jotta nämä piirteet ja alat voivat saada ekologisen alan aseman. Kyseisillä perusteilla olisi varmistettava luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja parantaminen tiloilla, jotta voidaan saavuttaa luonnon monimuotoisuuden tavoite. Kyseisissä perusteissa olisi myös otettava huomioon toimet, joita viljelijät ovat jo toteuttaneet.
- (49) Kesantomaan osalta vaatimus, jonka mukaan tällaisella maalla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa, mikä puolestaan rajoittaa torjunta-aineiden tai lannoitteiden käyttöä, ei saa estää vapaaehtoisten toimien toteuttamista, kuten luonnonkukkaseosten kylvämistä luonnon monimuotoisuuden parantamiseksi. Olisi täsmennettävä, että kesantomaan on ekologiala koskevan vaatimuksen täyttämiseksi säilyttävä yli viiden vuoden ajan peltoalana, eikä se saa kuulua pysyvän nurmen määritelmään.
- (50) Koska pengermät ovat unionissa rakenteeltaan hyvin erilaisia, jäsenvaltioiden olisi määriteltävä niitä koskevat yksityiskohtaiset edellytykset kansallisten tai alueellisten erityispiirteiden perusteella ottaen huomioon niiden arvo luonnon monimuotoisuuden kannalta.
- (51) Selkeyden vuoksi olisi laadittava luettelo maisemapiirteistä, joita voidaan pitää ekologisena alana, ja selvennettävä yhteyttä piirteisiin, jotka on jo suojattu jäsenvaltioissa täydentävien ehtojen mukaisesti. Tietyille piirteille olisi vahvistettava vähimmäis- tai enimmäiskoko, jotta voidaan helpommin yksilöidä ne ja taata, että ala on pääasiassa maatalousmaata.

- (52) Suojakaistoilla, joiden on sijaittava lähellä peltoalan rajaa vesistöjen varrella tai peltoalalla ylempänä rinteessä, voidaan vähentää epäpuhtauksien valumista pintavesiin. Luonnon monimuotoisuuden edun nimissä on säädettävä, ettei ekologisiksi aloiksi luettavilla aloilla saa harjoittaa maataloustuotantoa, mitä kautta vältetään myös torjunta-aineiden käyttöä ja rajoitetaan lannoitteiden käyttöä. Jotta luonnon monimuotoisuuteen liittyviä hyötyjä voidaan lisätä entisestään, olisi sallittava vapaaehtoisia toimia, kuten luonnonkukkaseosten kylväminen. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää itse, sallivatko ne suojakaistoilla laiduntamisen ja niiton rehua varten.
- (53) Peltometsätalouden hehtaarien osalta olisi täsmennettävä, että huomioon otetaan peltoalat, jotka sijaitsevat peltometsätaloustalouden alueella, joka täyttää edelleen ehdot, joiden perusteella se saa tai on saanut maaseudun kehittämistukea. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat kyseiset alat täyttääkseen ekologista alaa koskevan velvoitteen, olisi otettava luonnon monimuotoisuuden tavoite huomioon määrittäessään lisäehtoja, joiden täyttyessä voidaan myöntää tukea peltometsätaloustalouden käyttöönottoon kansallisissa maaseudun kehittämisohjelmissa.
- (54) Metsien reunassa sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden osalta jäsenvaltioiden olisi voitava päättää itse, säätävätkö ne viljelystä pidättäytymisestä, mitä kautta voitaisiin välttää tuotantopanosten käyttö metsään rajoittuvilla kaistaleilla ja luoda siten puskurivyöhyke viereiseen metsään. Tällainen vaatimus nostaa ekologisen alan arvoa, minkä olisi näyttävä tämäntyyppistä alaa koskevan painotuskerroimen erillisenä arvona.
- (55) Lyhytkiertoviljely edellyttää vain rajallista tuotantopanosten käyttöä, mikä hyödyttää luonnon monimuotoisuutta välillisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämäntyyppiseen ekologiseen alaan sovellettavat ehdot laatimalla luettelo puulajeista, joita voidaan käyttää, sekä tuotantopanosten käyttöä koskevat säännöt.
- (56) Jotta täytöntöönpano voidaan mukauttaa kansallisiin olosuhteisiin, jotta välikasvien ja kasvipeitteen kykyä sitoa tehokkaasti typpijäämiä voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla ja jotta voidaan välttää paljas maaperä ja hajakuormitus pohjavedessä, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tällaisten peitteiden kylvö-päivät. Välikasvit tai kasvipeitteet olisi otettava käyttöön kylvämällä maahan viljelykasvilajien seos tai ruohoa suojakasviin, jotta voidaan optimoida maatalous- ja ympäristöhyödyt luonnon monimuotoisuuden kannalta. Jäsenvaltio voi vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitetun maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 4 yhteydessä päivämäärät, jonka jälkeen välikasvit ja kasvipeitteen saa hävittää mekaanisesti.
- (57) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt, joilla vältetään se, että tyypeä sitovien kasvien kasvattaminen ekologisilla aloilla lisää typen huuhtoutumista ja huonontaa veden laatua, mikä ei olisi yhdenmukaista neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽²⁾ tavoitteiden kanssa ja vaarantaisi luonnon monimuotoisuuden tavoitteen saavuttamisen. Jäsenvaltioiden olisi myös vahvistettava luettelo tyypeä sitovista kasveista, joiden katsotaan osaltaan parantavan luonnon monimuotoisuutta.
- (58) Jotta voidaan saada suurin mahdollinen hyöty peltoalalla sijaitsevasta ekologisesta alasta ja varmistaa, että ekologisten alat kattavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden, tehokkaan hallinnoinnin nimissä on tarpeen vahvistaa selkeästi, ettei viljelylohkoa tai maisemapiirrettä oteta kahteen kertaan huomioon saman vuoden aikana ekologista alaa koskevan vaatimuksen täyttämiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (59) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa ekologisen alan osuuteen enimmillään 50 prosentin vaatimusta aluetasolla. Sen varmistamiseksi, että tällainen alueellinen täytäntöönpano tuottaa lisäetua ympäristön ja maiseman kannalta ja edistää vihreän infrastruktuurin strategian⁽¹⁾ täytäntöönpanoa, olisi otettava käyttöön säännöt piirteistä, joita käyttämällä ekologiseksi alaksi saataisiin vierekkäisiä alueita. Lisäksi olisi vahvistettava säännöt alojen nimeämisestä, jotta voidaan luoda synergioita unionin maatalous- ja ympäristöpolitiikan täytäntöönpanon yhteydessä.
- (60) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden vastuulla oleva päätös sallia viljelijöiden täyttää kollektiivisesti puolet ekologista alaa koskevasta velvoitteestaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdan mukaisesti, olisi otettava käyttöön säännöt, jotka ovat samankaltaiset kuin alueellista täytäntöönpanoa koskevat säännöt niiden piirteiden osalta, joita käyttämällä ekologiseksi alaksi saataisiin vierekkäisiä alueita, jotta voidaan taata lisäarvo ympäristölle ja vihreän infrastruktuurin edistäminen. Viljelijöiltä vaadittuja edellytyksiä koskevissa säännöissä olisi säädettävä, että tilojen on sijaittava lähellä toisiaan, mutta jäsenvaltioille olisi jätettävä joustovaraa ottaa huomioon erilaiset hallinnolliset rakenteet. Oikeudellisen selkeyden vuoksi olisi määriteltävä sen kirjallisen sopimuksen sisältö, joka osallistujien on tehtävä oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa vahvistamiseksi.
- (61) Siltä osin kuin on kyse tiettyjen jäsenvaltioiden mahdollisuudesta vapauttaa metsäisille alueille sijoittautuneet viljelijät ekologista alaa koskevasta velvoitteesta, olisi vahvistettava selkeät säännöt niistä menetelmistä ja tiedoista, joiden avulla määritetään metsän ja kokonaismaapinta-alan sekä metsän ja maatalousmaan välinen suhde.
- (62) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen liittyvistä tukikelpoisuusedellytyksistä. Tuen myöntäminen edellyttää erityisesti, että nuori viljelijä on perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä tai on perustanut sellaisen ensimmäistä tukihakemusta edeltävien viiden vuoden aikana ja että hän on enintään 40-vuotias ensimmäisen tukihakemuksen jättämisvuonna. Oikeushenkilöiden osalta on aiheellista, että kaikki luonnolliset henkilöt, joilla on Euroopan unionin tuomioistuimen⁽²⁾ määrittelemä tosiasiallinen ja jatkuva päätäntävalta oikeushenkilössä, täyttävät nämä edellytykset. Lisäksi on tarpeen täsmentää, mitkä edellytykset oikeushenkilön ja luonnollisen henkilön / luonnollisten henkilöiden, jolla/joilla on päätäntävaltaa kyseisessä oikeushenkilössä, on täytettävä.
- (63) Jotta voidaan välttää nuorten viljelijöiden tuen mahdollinen väärinkäyttö, olisi säädettävä, että tukea myönnetään oikeushenkilölle ainoastaan niin kauan kuin vähintään yksi niistä luonnollisista henkilöistä, joilla on päätäntävaltaa oikeushenkilössä ensimmäisenä hakuvuonna, säilyttää tämän päätäntävallan. Tuen enimmäisajanjakson määrittämiseksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan nojalla on tarpeen vahvistaa säännöt niistä tapauksia varten, joissa useammalla kuin yhdellä luonnollisella henkilöllä on päätäntävaltaa oikeushenkilössä.
- (64) Jotta voidaan välttää syrjintä oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden ryhmän välillä haettaessa nuorten viljelijöiden järjestelmään, vastaavia sääntöjä olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luonnollisten henkilöiden ryhmään, jos perustukijärjestelmää ja nuorten viljelijöiden järjestelmää koskevan hakemuksen tekee tällainen ryhmä eivätkä sen yksittäiset jäsenet.
- (65) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa säädetään mahdollisuudesta myöntää viljelijöille vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki. Olisi vahvistettava kyseisessä luvussa tarkoitettun tuen myöntämisen edellytykset.

⁽¹⁾ Vihreä infrastruktuuri (GI) – Euroopan luonnonpääoman parantaminen. COM(2013) 249 final, 6.5.2013.

⁽²⁾ Ks. asia C-592/11, Anssi Ketelä, tuomio 25.10.2012, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, kohta 56.

- (66) Vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea voidaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdan nojalla myöntää jäsenvaltiossa ainoastaan sellaisille aloille tai alueille, joilla esiintyy vaikeuksia tietyillä maatalouden muodoilla tai aloilla, jotka ovat erityisen tärkeitä taloudellisista ja/tai yhteiskunnallisista ja/tai ympäristöllisistä syistä. Lisäksi vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea voidaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustin nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla tai aloilla. Se olisi myönnettävä vuotuisena tukena, tietyissä määrällisissä rajoissa sekä tiettyjen pinta-alojen ja tuotosten tai tietyn eläinten lukumäärän perusteella. Sen varmistamiseksi, että vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen yhteydessä toteutettavat toimenpiteet kohdennetaan oikein ja niitä hallinnoidaan oikein ja että jäsenvaltiot voivat muokata vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea tarpeidensa mukaan, olisi säädettävä, että jäsenvaltioilla on velvollisuus määrittää ne alueet ja/tai maatalouden muodot, jotka ovat tukikelpoisia, sekä vahvistaa määrälliset rajat ja asianmukainen tuen taso. Markkinoiden vääristymisen välttämiseksi tuki ei kuitenkaan saa määräytyä markkinahintojen vaihtelun perusteella eikä vastata hinnanerokorvausjärjestelmää, jossa jäsenvaltiot maksavat viljelijöille kotimaista maataloustukea tavoitehinnan ja kotimarkkinahinnan erotuksen perusteella.
- (67) GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan⁽¹⁾ mukaan olisi vahvistettava erityinen perusviljelyala niitä tuottajia varten, jotka saavat tukea kyseisen yhteisymmärryspöytäkirjan liitteessä tarkoitetuille öljysiemenille. Koska öljysiemenet mainitaan luettelossa niistä aloista ja tuotannoista, joille voidaan myöntää vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea, on aiheellista ottaa tässä tukijärjestelmässä käyttöön yhteisymmärryspöytäkirjan liitteessä tarkoitetuille öljysiemenille enimmäispinta-ala unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa tämän kansainvälisen veloitteen noudattaminen. Jos tämä enimmäispinta-ala ylitetään, jäsenvaltioiden olisi mukautettava tiedoksi annettua pinta-alaa soveltamalla vähennyskerrointa, jonka komissio on laskenut ja ilmoittanut niille.
- (68) Asetuksen (EY) N:o 1307/2013 52 artiklan 8 kohdan mukaan kyseisen artiklan mukaisesti myönnettävän vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen on oltava johdonmukainen unionin muiden tukitoimenpiteiden tai valtiontuista rahoitettujen toimien kanssa. Järjestelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi ja kaksinkertaisen tuen välttämiseksi samankaltaisia toimenpiteitä ei pitäisi rahoittaa yhtä aikaa sekä vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen että unionin muiden tukiohjelmien yhteydessä. Koska jäsenvaltioilla on käytettävissään useita vaihtoehtoja panna vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki täytäntöön, niillä olisi myös oltava vastuu vastaavan johdonmukaisuuden varmistamisesta asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyssä kehyksessä ja tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
- (69) Komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti mainitun asetuksen 53 artiklan 4 kohdassa tai tapauksen mukaan 53 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetun päätöksen, jos jonkin tietyistä tarpeista todetaan esiintyvän asianomaisella alueella tai alalla. Kyseisen artiklan moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi olisi säädettävä kyseisiin tarpeisiin sovellettavien perusteiden täsmentämisestä.
- (70) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 2 luvussa säädetään puuvillan lajikohtaisesta tuesta. Komissio säätää säännöistä ja edellytyksistä, jotka koskevat maatalousmaan ja lajikkeiden hyväksymistä kyseistä tukea varten. Lisäksi olisi säädettävä tukikelpoisuusvaatimuksia koskevista säännöistä. Puolueeton vaatimus on, että maa on kylvettävä siten, että saavutetaan kasvien vähimmäistiheys, joka jäsenvaltioiden on vahvistettava maaperä- ja ilmasto-olojen sekä alueellisten erityispiirteiden perusteella. Maatalouskäytäntöjä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen olisi jätettävä jäsenvaltioiden vastuulle.
- (71) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä toimialakohtaisia puuvillantuottajaorganisaatioita puolueettomin perustein, jotka liittyvät organisaatioiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon. Toimialakohtaisen organisaation kokoa vahvistettaessa on otettava huomioon, että jäsenenä olevan siementenpoistajan on voitava ottaa vastaan riittävä määrä siemenellisen puuvillan toimituksia.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 18.6.1993, s. 26.

- (72) Jotta vältettäisiin ongelmat tukijärjestelmän hallinnon tasolla, tuottaja ei voi olla jäsenenä useammassa kuin yhdessä toimialakohtaisessa organisaatiossa. Samasta syystä tuottajan, joka kuuluu toimialakohtaiseen organisaatioon ja sitoutuu toimittamaan tuottamansa puuvillan, olisi toimitettava puuvilla ainoastaan samaan organisaatioon kuuluvalla siementenpoistajalle.
- (73) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen sääntöjen moitteettoman soveltamisen valvomiseksi ja politiikan täytäntöönpanon arvioimiseksi on tarpeen vahvistaa eräitä jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteita erityisesti mainitun asetuksen II–V osaston mukaisesti tehtyjä päätöksiä koskevien tietojen osalta.
- (74) Lisäksi on erityisesti vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen osalta tarpeen täsmentää niiden tietojen sisältö, jotka jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi, jotta voidaan varmistaa vapaaehtoista tuotantosidonnasta tukea koskevien sääntöjen moitteeton soveltaminen ja tällaisten tiedoksiantojen tehokkuus ja jotta komissio voi todentaa, noudattavatko jäsenvaltiot tukitoimenpiteitä suunnitellessaan vaatimuksia, jotka koskevat tuen johdonmukaisuutta ja kumuloitumista sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklassa tarkoitettuja kansallisen enimmäismäärän enimmäisprosenttiosuuksia ja asiaan liittyviä kokonaismääriä.
- (75) Jäsenvaltiot voivat eräin edellytyksin myöntää kansallista tukea. Sen varmistamiseksi, että tällainen tuki myönnetään vahvistetuissa rajoissa, on asianmukaista vahvistaa velvoite toimittaa komissiolle vuotuinen kertomus eräistä myönnettyyn tukeen liittyvistä tiedoista.
- (76) Komissiolle olisi tapauksen mukaan annettava tiedoksi päätökset, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai tämän asetuksen mukaisesti ilmoitettujen päätösten tarkistuksesta, jotta komissio voisi seurata, onko tällaista tarkistusta sovellettu asianmukaisesti ja onko sen vaikutus asianmukainen. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tiedoksiantovelvoitetta tältä osin.
- (77) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liite X sisältää taulukon, jossa esitetään mainitun asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut muunto- ja painotuskertoimet erityyppisille ekologisille aloille. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 antamisen hetkellä taulukko on jätetty tyhjäksi. Sen vuoksi kyseistä liitettä olisi mukautettava. Muuntokerrointen olisi perustuttava kokemukseen, joka on saatu piirteiden mittaamisesta ja erityisominaisuuksista. Painotuskerrointen olisi koostuttava kolmesta erilaisesta arvosta, joissa luonnon monimuotoisuuden merkitystä painotetaan eri lailla. Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitettä X olisi muutettava. Ekologisen alan laskemiseksi muunto- ja painotuskertoimia olisi sovellettava myös ominaispiirteisiin, joihin sovelletaan vastaavia käytäntöjä, jos kyseiset ominaispiirteet ovat samat kuin kyseisessä liitteessä luetellut.
- (78) Asetukset (EY) N:o 1120/2009 ja (EY) N:o 1121/2009 olisi selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi kumottava.
- (79) Tätä asetusta olisi sovellettava tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuoden 2014 jälkeisiin kalenterivuosiin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Soveltamisala ja yleiset periaatteet

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla täydennetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 eräitä muita kuin keskeisiä osia seuraavien osalta:

- a) suoria tukia koskevat yleiset säännökset;

- b) perustukijärjestelmä;
- c) yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;
- d) tuki sellaisille viljelijöille, jotka soveltavat ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä;
- e) tuki maataloustoiminnan aloittaville nuorille viljelijöille;
- f) vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki;
- g) puuvillan lajikohtainen tuki;
- h) jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteet.

2 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus täytäntöön puolueettomin perustein tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu, vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen sekä edistetään luonnonvarojen kestävää hoitoa ja ilmastotoimea.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän asetuksen mukaisesti täytäntöönpantua tukea koskevat edellytykset ovat todennettavissa ja valvottavissa.
3. Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus täytäntöön
 - a) muun kuin tuotantosidonnaisen tuen osalta maataloussopimuksen liitteessä 2 olevan 1, 5 ja 6 kohdassa määritettyjen vaatimusten mukaisesti; ja
 - b) tuotantosidonnaisen tuen osalta maataloussopimuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Rahoituskurista johtuvat vähennykset

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklassa säädettyjä rahoituskurista johtuvia vähennyksiä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I luetelluista eri suorien tukien järjestelmistä myönnettävien tukien summaan, johon kukin viljelijä on oikeutettu delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 II osaston IV luvun mukaisesti suoriin tukiin liittyvien peruuttamisten ja hallinnollisten seuraamusten soveltamisen jälkeen ja ennen hallinnollisten seuraamusten soveltamista täydentävien ehtojen osalta mainitun delegoidun asetuksen IV osaston II luvun mukaisesti.

2 JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 määritelmiin liittyvät säännökset

4 artikla

Puitteet edellytyksille, jotka liittyvät maatalousmaan säilyttämiseen laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi vahvistettava edellytykset, jotka viljelijän on täytettävä, jotta hänen katsottaisiin noudattaneen velvoitetta pitää maatalousmaa laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja -koneilla, jommalla kummalla tai molemmilla seuraavista tavoista:
 - a) jäsenvaltio vaatii, että viljelijä toteuttaa vähintään yhden vuotuisen toimen. Jäsenvaltio voi ympäristösyistä päättää hyväksyä myös toimet, jotka toteutetaan vain joka toinen vuosi;

- b) jäsenvaltio vahvistaa piirteet, jotka maatalousmaalla on oltava, jotta voidaan katsoa, että se on säilytetty laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa.

2. Jäsenvaltio voi 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä vahvistaessaan tehdä eron eri tyyppisten maatalousmaiden välillä.

5 artikla

Puitteet vähimmäistoimille, jotka on toteutettava aloilla, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla

Jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii luetelmakohdan soveltamiseksi vahvistama vähimmäistoimi, joka on toteutettava aloilla, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, on vähintään yksi viljelijän toteuttama vuotuinen toimi. Jäsenvaltio voi ympäristösyistä päättää hyväksyä myös toimet, jotka toteutetaan vain joka toinen vuosi.

6 artikla

Heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien enemmistöosuus pysyvässä nurmessa

Heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamiseksi olevan enemmistönä, jos ne kattavat yli 50 prosenttia tukikelpoisesta alasta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljelylohkon tasolla.

7 artikla

Vakiintuneet paikalliset käytännöt pysyvän nurmen osalta

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamiseksi vakiintuneita paikallisia käytäntöjä ovat jokin seuraavista tai niiden yhdistelmä:

- a) laitumilla toteutettavat käytännöt, jotka ovat luonteeltaan perinteisiä ja joita yleisesti toteutetaan asianomaisilla aloilla;
- b) käytännöt, jotka ovat tärkeitä neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ liitteessä I lueteltujen luontotyyppien sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ biotooppien ja elinympäristöjen suojelemiseksi.

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukainen vähennyskerroin

Kun jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohtaa laidunnettavaan pysyvään nurmeen, joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, se voi tehdä eron eri alojen luokkien välillä, jotta tällaisiin luokkiin voidaan soveltaa eri vähennyskertoimia.

9 artikla

Hampun tuotanto

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi hampun tuotantoon käytettävien pintaalojen tukikelpoisuuden edellytyksenä on neuvoston direktiivin 2002/53/EY⁽³⁾ 17 artiklan mukaisesti julkaistussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa lueteltujen lajikkeiden siementen käyttö sen vuoden 15 päivänä maaliskuuta, jolle tukea myönnetään. Siemenet on varmennettava neuvoston direktiivin 2002/57/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

3 JAKSO

Aktiivilijelijä

10 artikla

Tapaukset, joissa maatalousmaa koostuu pääasiallisesti aloista, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla

1. Luonnollisella tai oikeushenkilöllä taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmällä katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi olevan maatalousmaata, joka koostuu pääasiallisesti aloista, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, jos tällaiset alat kattavat yli 50 prosenttia kaikesta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetusta maatalousmaasta.
2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta luonnolliseen tai oikeushenkilöön eikä luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmään, joka harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettua maataloustoimintaa aloilla, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla.

11 artikla

Muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevat tulot

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 13 artiklan soveltamiseksi maataloustoiminnasta peräisin olevia tuloja ovat tulot, jotka viljelijä on saanut tilallaan mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maataloustoiminnasta, mukaan lukien Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) saatu unionin tuki ja maataloustoimintaan myönnetty kansalliset tuet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 18 ja 19 artiklan mukaisia täydentäviä kansallisia suoria tukia lukuun ottamatta.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden jalostuksesta peräisin olevia tilan tuloja pidetään maataloustoiminnasta peräisin olevina tuloina, jos jalostetut tuotteet jäävät viljelijän omistukseen ja tällaisen jalostuksen tulos on toinen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu maataloustuote.

Muita tuloja pidetään muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevina tuloina.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi "tuloilla" tarkoitetaan bruttotuloja ennen asiaan liittyvien kustannusten ja verojen vähentämistä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu unionin tuki lasketaan
 - a) Bulgariassa ja Romaniassa vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn asiaankuuluvan määrän perusteella;
 - b) Kroatiassa jokaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklassa tarkoitettuna vuoden osalta mainitun asetuksen liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

12 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa ja tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suorien tukien määrä

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdassa ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viljelijän suorien tukien vuotuinen määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin oleviin tuloihin liittyviä todisteita. Kyseinen määrä lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan ja 91 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu viimeisin verovuosi on vuosi 2014 tai sitä aikaisempi vuosi, suorien tukien vuotuinen määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ennen mainitun asetuksen 21 ja 23 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä.

2. Jos viljelijä ei jättänyt 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna viimeisimpänä verovuonna suoria tukia koskevaa tukihakemusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, jäsenvaltion on vahvistettava 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut sinä vuonna, jona hän jätti tukihakemuksen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun vuoden suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä II kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vuosi on vuosi 2014 tai sitä aikaisempi vuosi, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen viljelijän suorien tukien määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti edellisvuoden osalta ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan ja 91 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vuosi on 2014, suorien tukien määrä on niiden vuoden 2014 suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ennen mainitun asetuksen 21 ja 23 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä.

4. Jos viljelijä ei jättänyt 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna viimeisimpänä vuonna suoria tukia koskevaa tukihakemusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, jäsenvaltion on vahvistettava 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut sinä vuonna, jona hän jätti tukihakemuksen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, edellisvuoden suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä II kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellisvuosi on vuosi 2014, jäsenvaltion on vahvistettava kyseisen viljelijän suorien tukien vuotuinen määrä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, vuoden 2014 suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella.

Vuoden 2014 suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII vuodelle 2014 vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa vuoden 2014 osalta mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä lasketaan

- a) Bulgariassa ja Romaniassa vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn asiaankuuluvan määrän perusteella;
- b) Kroatiassa jokaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklassa tarkoitetun vuoden osalta mainitun asetuksen liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

13 artikla

Edellytykset sen todistamiseksi, että maataloustoiminta ei ole merkityksetöntä ja että pääliiketoimintaan tai toimialaan kuuluu maataloustoiminnan harjoittaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi maataloustoiminta ei ole merkityksetöntä, jos tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saadut tulot ovat vähintään kolmannes viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saaduista kokonaistuloista.

Jäsenvaltio voi päättää vahvistaa maataloustoiminnasta peräisin oleville kokonaistuloille yhtä kolmannesta alhaisemman kynnyksen, jos tällainen alhaisempi kynnys ei johda siihen, että luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden maataloustoiminta on hyvin vähäistä, pidetään aktiiviviljelijöinä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden avulla toimija voi osoittaa, ettei sen maataloustoiminta ole merkityksetöntä, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa säädetään.

2. Jäsenvaltio voi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi päättää seuraavia menetelmiä käyttäen, että maataloustoiminta on vain vähäinen osa luonnollisen tai oikeushenkilön taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmän taloudellista kokonaistoimintaa:

- a) suorien tukien vuotuinen määrä on alle 5 prosenttia tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita;
- b) tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta peräisin olevat kokonaistulot viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, ovat pienemmät kuin jäsenvaltion päättämä kynnys eivätkä ylitä yhtä kolmannesta viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saaduista kokonaistuloista.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden mukaisesti maataloustoimintaa pidetään merkityksettömänä, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdassa säädetään.

3. Maataloustoiminnan katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan ja tapauksen mukaan mainitun asetuksen 9 artiklan 3 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kuuluvan oikeushenkilön pääliiketoimintaan tai toimialaan, jos se on kirjattu pääliiketoiminnaksi tai toimialaksi jäsenvaltion viralliseen kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan viralliseen todisteeseen. Luonnolliselta henkilöltä vaaditaan vastaava todiste.

Jos tällaista rekisteriä ei ole, jäsenvaltion on käytettävä vastaavaa todistetta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden mukaisesti maataloustoiminnan voidaan katsoa kuuluvan oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön pääliiketoimintaan tai toimialaan kyseisen asetuksen 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan ja tapauksen mukaan mainitun asetuksen 9 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2 LUKU

PERUSTUKIJÄRJESTELMÄ JA YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ

1 JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 1, 2, 3 ja 5 jaksossa säädetyn perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevat säännöt

Alajakso 1

Tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen

14 artikla

Perintö, oikeudellisen aseman tai nimityksen muutos, sulautuminen ja jakaminen

1. Jos viljelijä saa haltuunsa tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä, hänellä on oikeus hakea omista nimissään lukumäärältään ja arvoltaan samoja tukioikeuksia, jotka myönnettäisiin hänen saamalleen tilalle tai sen osalle, samoin edellytyksin kuin tilaa alun perin hoitanut viljelijä.

Kun on kyse peruutettavissa olevasta ennakkoperinnöstä, tukioikeudet myönnetään ainoastaan sille perinnönsaajalle, joka on nimetty perinnönsaajaksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdassa tai 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivämääränä.

2. Nimityksen muutos ei vaikuta myönnettävien tukioikeuksien lukumäärään eikä arvoon.

Oikeudellisen aseman muutos ei vaikuta myönnettävien tukioikeuksien lukumäärään eikä arvoon, jos uutta tilaa hoitava viljelijä on viljelijä, joka vastasi alkuperäisen tilan hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.

3. Sulautuminen tai jakaminen eivät vaikuta tilalle/tiloille myönnettävien tukioikeuksien kokonaislukumäärään eikä arvoon.

Kun kyseessä on tilan jakaminen ja jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohtaa, kullekin jakamisesta johtuvalle tilalle myönnettävä tukioikeuksien lukumäärä määritetään jakamalla asianomaisen uuden tilan käytettävissä olevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä niiden tukioikeuksien lukumäärällä, johon alkuperäisellä tilalla olisi ollut oikeus asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitetaan

- a) "sulautumisella" asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kahden tai useamman erillisen viljelijän sulautumista yhdeksi uudeksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, jonka hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaavat tiloja alun perin hoitaneet viljelijät tai yksi heistä;
- b) "jakamisella" yhden asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun viljelijän jakamista
 - i) vähintään kahdeksi uudeksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, joista vähintään yhden hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen vähintään yksi tilaa alun perin hoitaneista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä; tai

ii) alkuperäiseksi viljelijäksi ja vähintään yhdeksi uudeksi erilliseksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi.

15 artikla

Tukikelpoisten hehtaarien vahvistaminen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 2 kohdan ja 39 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi

1. Silloin kun ei ole hyväksyttyä ylivoimaista estettä eikä hyväksyttyjä poikkeuksellisia olosuhteita, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 2 kohdan ja 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän vahvistamiseksi huomioon otetaan ainoastaan ne tukikelpoiset hehtaarit, jotka määritetään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tukikelpoisesta hehtaarista on tehnyt tukioikeuden saamiseksi hakemuksen vähintään kaksi viljelijää, päätös siitä, kenelle tukioikeus myönnetään, on tehtävä sen perusteella, kenellä on päätäväntä valtaa kyseisellä hehtaarilla harjoitettavan maataloustoiminnan osalta ja kuka saa kyseisen toiminnan osalta voitot ja kantaa niihin liittyvät taloudelliset riskit.

16 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohtaan liittyvä rajoitus

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdan mukainen vähennys voi olla enintään 85 prosenttia niiden tukioikeuksien lukumäärästä, jotka vastaavat ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla sijaitsevia pysyvänä nurmena olevia tukikelpoisia hehtaareita.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vähennyskertoimen soveltamiseksi jäsenvaltio voi tehdä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen luonnonhaittojen perusteella eron ilmasto-olosuhteiltaan vaikeiden alueiden luokkien välillä soveltaakseen tällaisiin alueisiin eri vähennyskertoimia.

17 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan ja 40 artiklan mukaisten tukioikeuksien arvon määrittäminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen vuoteen 2014 liittyvien suorien tukien tai tukioikeuksien arvon määrittämiseksi huomioon otetaan ainoastaan sellaisten viljelijöiden tuet tai tukioikeuksien arvo, jotka ovat oikeutettuja suoriin tukiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan ja 24 artiklan 9 kohdan mukaisesti vuonna 2015.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen liittyvien suorien tukien määrittämiseksi huomioon otetaan ainoastaan sellaisille viljelijöille myönnettävät tuet, jotka ovat oikeutettuja suoriin tukiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan mukaisesti perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyihin erityisiin tukitoimenpiteisiin ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa huomioon ainoastaan yksi tai useampia kyseisissä erityisissä tukitoimenpiteissä täytäntöönpannuista toimenpiteistä;

b) viljelijälle kalenterivuoden 2014 osalta yhdessä tai useammassa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä myönnettävä tuki lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisä;

- c) jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää tukitasosta, joka otetaan huomioon yhden tai useamman sellaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdassa luetellun tukijärjestelmän osalta, jota asianomainen jäsenvaltio soveltaa.

Jäsenvaltio ei saa tätä kohtaa soveltaessaan vaarantaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan eikä 126, 127 ja 129 artiklan mukaisesti myönnetyn tuen tuotantomääristä irrotettua luonnetta.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseksi kalenterivuoden 2014 osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 72 a ja 125 a artiklan mukaisesti myönnettävä tuki lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisiä.

4. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 3 kohdassa oleva viittaus viljelijällä oleviin tukioikeuksiin sisältää myös ne tukioikeudet, jotka viljelijä on vuokrannut toiselle viljelijälle vuotta 2014 koskevan hakemuksensa jättämispäivänä.

18 artikla

Tukioikeuksien arvon ja lukumäärän lopullinen vahvistaminen

Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 10 artiklassa tai 40 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoitus viljelijälle perustuu alustaviin tietoihin, asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava ja ilmoitettava viljelijälle tukioikeuksien lopullinen arvo ja lukumäärä sen jälkeen kun kaikki asetuksen (EU) N:o 1306/2013 74 artiklan mukaiset tarkastukset on tehty ja viimeistään perustukijärjestelmän ensimmäistä täytäntöönpanovuotta seuraavan vuoden 1 päivänä huhtikuuta.

19 artikla

Tukioikeuksien arvon vahvistaminen silloin kun viljelijä kohtaa vaikeuksia

1. Jos yksi tai useampi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tai 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suora tuki, joka liittyy vuoteen 2014 tai perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen, on pienempi kuin niitä vuosia, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita, edeltävän vuoden vastaavat määrät, alkuperäinen yksikköarvo vahvistetaan niiden määrien perusteella, jotka kyseinen viljelijä sai niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

2. Jäsenvaltio voi päättää rajoittaa 1 kohdan soveltamisen niihin tapauksiin, joissa vuoteen 2014 tai perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen liittyvät suorat tuet ovat pienemmät kuin tietty vastaavien määrien prosenttiosuus niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Kyseisen prosenttiosuuden on oltava vähintään 85 prosenttia.

20 artikla

Myyntiin liittyvä sopimuslauseke

1. Jäsenvaltio voi päättää, että silloin kun tila tai sen osa myydään, viljelijä voi ennen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella vahvistamaa viimeistä tukioikeuksien hakupäivämäärää allekirjoitetulla sopimuksella siirtää vastaavat myönnettävät tukioikeudet yhdessä tilan tai sen osan kanssa. Tällöin tukioikeudet on myönnettävä myyjälle ja siirrettävä suoraan ostajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että myyjän vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen myyjän vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona kyseisten tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi.

Tällaisen siirron edellytyksenä on, että myyjä täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan vaatimukset ja että ostaja täyttää mainitun asetuksen 9 artiklan vaatimukset.

Tällaista myyntiä ei pidetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna siirtona ilman maa-alaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin jäsenvaltioihin, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 5 jaksoa.

21 artikla

Vuokraukseen liittyvä sopimuslauseke

1. Jäsenvaltio voi päättää, että silloin kun tila tai sen osa vuokrataan, viljelijä voi ennen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivämäärää allekirjoitetulla sopimuksella vuokrata vastaavat myönnettävät tukioikeudet yhdessä tilan tai sen osan kanssa. Tällöin tukioikeudet on myönnettävä vuokranantajalle ja siirrettävä suoraan vuokraajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että vuokranantajan vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen vuokranantajan vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona kyseisten tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi.

Tällaisen siirron edellytyksenä on, että vuokranantaja täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan vaatimukset, että vuokraaja täyttää mainitun asetuksen 9 artiklan vaatimukset ja että vuokrasopimus raukeaa perustukijärjestelmässä tehtävän hakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen.

Tällaista vuokrausta ei pidetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna siirtona ilman maa-alaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin jäsenvaltioihin, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 5 jaksoa.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan mukaiset tuensaajat

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan i alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamiseksi "ruokaperunoilla" ja "siemenperunoilla" tarkoitetaan CN-koodin 0701 muita kuin tärkkelyksen valmistukseen tarkoitettuja perunoita.

Alajakso 2

Tukioikeuksien aktivoiminen ja siirto

23 artikla

Tukioikeuksien arvon laskenta

1. Tukioikeudet lasketaan ensin kolmen desimaalin tarkkuudella ja pyöristetään sitten ylös- tai alaspäin lähimpään toiseen desimaaliin. Jos laskelman tuloksena kolmas desimaali on 5, summa pyöristetään ylöspäin lähimpään toiseen desimaaliin.

2. Jos viljelijä siirtää vajaan tukioikeuden, kyseisen vajaan tukioikeuden arvo lasketaan suhteellisesti jokaisen asianomaisen jäljellä olevan vuoden osalta, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklassa tarkoitetaan.

3. Jäsenvaltio voi muuttaa tukioikeuksia sulauttamalla yhteen viljelijän omistamia vajaita tukioikeuksia. Sulautettujen tukioikeuksien arvo määritellään laskemalla yhteen vajaiden tukioikeuksien arvot jokaisen asianomaisen jäljellä olevan vuoden osalta, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklassa tarkoitetaan.

24 artikla

Tukioikeuksien aktivoimista koskevat vaatimukset

1. Viljelijä, jolla on hallussaan (omistamiaan tai vuokraamiaan) tukioikeuksia yhtenäishakemuksen viimeisenä jättöpäivänä, voi ilmoittaa tukioikeutensa tuen saamista varten ainoastaan kerran vuodessa.

Jos viljelijä kuitenkin käyttää yhtenäishakemuksen muutosmahdollisuutta niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, hän voi ilmoittaa tukea varten myös (omistamansa tai vuokraamansa) tukioikeudet, jotka hänellä on hallussaan päivänä, jona hän ilmoittaa muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle, edellyttäen, ettei joku toinen viljelijä ilmoita asianomaisia tukioikeuksia tukea varten saman vuoden osalta.

Jos viljelijä saa toiselta viljelijältä siirron kautta tukioikeuksia, jotka asianomainen toinen viljelijä oli jo ilmoittanut tukea varten, niitä koskeva siirronsaajan lisäilmoitus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siirtäjä on jo ilmoittanut siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 5 kohdan perusteella, ja poistaa kyseiset tukioikeudet omasta yhtenäishakemuksestaan siinä yhtenäishakemuksen muuttamiselle asetetussa määräajassa, jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella.

2. Jos viljelijälle, joka on ilmoittanut kaikkia käytössään olevia kokonaislukuina ilmaistuja tukioikeuksia vastaavat lohkonsa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jää jäljelle vajaan hehtaarin suuruinen lohko, hän voi ilmoittaa vielä yhden kokonaislukuna ilmaistun tukioikeuden, joka antaa oikeuden suhteessa lohkon kokoon laskettavaan tukeen. Tukioikeutta pidetään mainitun asetuksen 31 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kokonaan aktivoituna.

25 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää milloin tahansa vuoden aikana.

2. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on määriteltävä mainitussa säännöksessä tarkoitettut alueet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdan ensimmäisenä soveltamisvuonna viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jonka jäsenvaltio vahvistaa mainitun asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Alajakso 3

Kansalliset tai alueelliset varannot

26 artikla

Palauttaminen kansalliseen tai alueelliseen varantoon tukioikeuksien siirrosta suoritettavan pidätyksen vuoksi

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, se voi päättää puolueettomien perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, palauttaa kansalliseen tai alueelliseen varantoon enintään 30 prosenttia jokaisen ilman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vastaavia tukikelpoisia hehtaareita siirretyn tukioikeuden vuotuisesta yksikköarvosta tai vastaavan, tukioikeuksien lukumääränä ilmaistun määrän.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi säätää, että perustukijärjestelmän ensimmäisten kolmen vuoden aikana varantoon palautettava osuus on enintään 50 prosenttia kunkin tukioikeuden vuotuisesta yksikköarvosta tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vastaava, tukioikeuksien lukumääränä ilmaistu määrä.

27 artikla

Satunnaista voittoa koskevan lausekkeen soveltaminen

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 28 artiklan ja 40 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi kyseisissä säännöksissä tarkoitettujen tukioikeuksien arvon korotus määritellään vertaamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 4 kohdan ja 26 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan soveltamisesta johtuvien viljelijän tukioikeuksien arvoa sen jälkeen, kun mainitun asetuksen 28 artiklassa tai 40 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu myynti tai vuokraus on tapahtunut, viljelijän tukioikeuksien arvoon ilman myyntiä tai vuokrausta.

28 artikla

Kansallisesta tai alueellisesta varannosta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien vahvistaminen

1. Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ilman että hänellä on yhtään (omistettua tai vuokrattua) tukioikeutta, hänelle on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi annettava hänellä viimeisenä päivänä, jona voidaan jättää hakemus tukioikeuksien myöntämisestä tai tukioikeuksien arvon lisäämisestä ja jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, olevien (omistettujen tai vuokratujen) tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia.

2. Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hänellä on (omistettuja tai vuokrattuja) tukioikeuksia, hänelle on annettava hänellä 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä olevien (omistettujen tai vuokratujen) tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole (omistettuja eikä vuokrattuja) tukioikeuksia, lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia.

Jos viljelijällä olevien (omistettujen tai vuokratujen) tukioikeuksien arvo on pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen tai alueellinen keskiarvo, kyseisten tukioikeuksien vuotuisia yksikköarvoja voidaan korottaa kansalliseen tai alueelliseen keskiarvoon asti, kuten mainitun asetuksen 30 artiklan 10 kohdassa säädetään.

Jos jäsenvaltio kuitenkin soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua korotusta mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu korotus on kyseisessä jäsenvaltiossa pakollinen. Tällaisen korotuksen on oltava samansuuruinen kuin korkein asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi sovellettava korotus.

3. Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 tai 7 kohtaa, kyseisissä säännöksissä vahvistettuja tukioikeuksien myöntämiseen liittyviä rajoituksia voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 mukaiseen tukioikeuksien myöntämiseen soveltuvin osin.

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että jos yhden tai useamman ensimmäisessä alakohdassa säädetyn rajoituksen soveltaminen johtaa siihen, että niiden tukioikeuksien kokonaismäärä, jotka viljelijällä jo on ja jotka aiotaan myöntää varannosta, on pienempi kuin hänen tukikelpoisten hehtaariensa kiinteä prosenttiosuus vuonna, jona viljelijä hakee tukioikeuksia varannosta, kyseiselle viljelijälle on myönnettävä lisää tukioikeuksia siten, että niiden lukumäärä vastaa tiettyä osuutta hänen asianomaisen vuoden hakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä.

Tämän artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan tämän asetuksen 31 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu osuus viljelijän tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä lasketaan siten, että se on puolet prosentteina ilmaistusta erotuksesta seuraavien välillä: tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus ja viljelijällä olevien tukioikeuksien osuus suhteessa hänen tukikelpoihin hehtaareihinsa, jotka on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemuksessa tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun vuoden osalta. Tämän kohdan soveltamiseksi ”viljelijällä olevilla tukioikeuksilla” tarkoitetaan tukioikeuksia, jotka viljelijällä jo on ja jotka aiotaan myöntää varannosta.

Jäsenvaltio voi tämän kohdan toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrää laskiessaan päättää olla ottamatta huomioon pysyvien viljelmien aloja, pysyvän nurmen aloja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi katsottuja aloja.

Jäsenvaltio, joka käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla, voi käyttää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskentamenetelmän perustana asianomaisella alueella vuonna 2015 myönnettyjä/ilmoitettuja kokonaismääriä.

Toisessa alakohdassa tarkoitetun kynnyksen määrittämiseksi huomioon ei oteta viljelijän 19 päivän lokakuuta 2011 jälkeen hankkimaa tai vuokraamaa maata.

4. Tämän artiklan soveltamiseksi huomioon otetaan vain ne maataloustoiminnan aloittaneet viljelijät, jotka aloittivat maataloustoimintansa kalenterivuonna 2013 tai jonakin sitä seuraavana vuonna ja jotka ovat jättäneet perustukihakemuksen kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona he aloittivat maataloustoiminnan harjoittamisen.

29 artikla

Kansallisesta tai alueellisesta varannosta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien vahvistaminen

1. Silloin kun myönnetään uusia tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdan mukaisesti, ne on mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi myönnettävä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin ja asianomaisen jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien perusteiden mukaisesti.

2. Jos viljelijällä, jolla ei ole yhtään (omistettua eikä vuokrattua) tukioikeutta, on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hän hakee niitä, hänelle myönnetään tukioikeuksia enintään sama määrä kuin hänellä on (omistettuja tai vuokrattuja) tukikelpoisia hehtaareita 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä.

3. Jos viljelijällä, jolla on (omistettuja tai vuokrattuja) tukioikeuksia, on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hän hakee niitä, hänelle myönnetään tukioikeuksia enintään sama määrä kuin hänellä on 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä (omistettuja tai vuokrattuja) tukikelpoisia hehtaareita, joita varten hänellä ei ole (omistettuja eikä vuokrattuja) tukioikeuksia.

Jos viljelijällä olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien arvo on pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen tai alueellinen keskiarvo, kyseisten tukioikeuksien vuotuisia yksikköarvoja voidaan korottaa kansalliseen tai alueelliseen keskiarvoon asti, kuten mainitun asetuksen 30 artiklan 10 kohdassa säädetään.

4. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio ei saa vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamansa päivämäärän jälkeiselle ajanjaksolle vaatimuksia, jotka liittyvät tuotantoon tai muihin alakohtaisiin tietoihin.

30 artikla

Lisäsäännöt, jotka koskevat kansallisesta tai alueellisesta varannosta saatujen tukioikeuksien vahvistamista

1. Kun jäsenvaltio korottaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuja tukioikeuksien vuosittaisia yksikköarvoja, sen on korotettava niiden (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien yksikköarvoa, jotka viljelijällä jo on päivänä, jona haetaan tukioikeuksien myöntämistä kansallisesta tai alueellisesta varannosta, puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio ei saa vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamansa päivämäärän jälkeiselle ajanjaksolle vaatimuksia, jotka liittyvät tuotantoon tai muihin alakohtaisiin tietoihin.

31 artikla

Viljelijän kohtaamat vaikeudet

1. Jos viljelijä, joka ei ole ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi voinut hakea tukioikeuksien myöntämistä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan tai 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti, hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta, hänelle on myönnettävä tukioikeuksia mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltion on vahvistettava vuotuiset yksikköarvot tukioikeuksille, jotka myönnetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklan ja jäsenvaltioiden kyseisissä artikloissa säädettyjen vaihtoehtojen osalta tekemien päätösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että jos yhden tai useamman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädetyn tukioikeuksien myöntämiseen liittyvän rajoituksen soveltaminen johtaa siihen, että viljelijälle myönnettävien tukioikeuksien lukumäärä on pienempi kuin hänen tukikelpoisten hehtaariensa kiinteä prosenttiosuus, ja viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta, hänellä on katsottava olevan mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja erityisiä haittoja. Tällöin kyseiselle viljelijälle on myönnettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti tukioikeuksia siten, että niiden lukumäärä vastaa tiettyä osuutta hänen vuotta 2015 koskevassa hakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla jäsenvaltiossa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädettyjen rajoitusten soveltamisen jälkeen vuonna 2015 myönnettujen tukioikeuksien kokonaismäärä jäsenvaltiossa vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus viljelijän tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä lasketaan siten, että se on puolet prosentteina ilmaistusta erotuksesta seuraavien välillä: ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus ja viljelijän tukioikeuksien osuus suhteessa hänen vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamiinsa tukikelpoisiin hehtaareihin.

Jäsenvaltio voi tämän kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrää laskiessaan päättää olla ottamatta huomioon pysyvien viljelmien aloja, pysyvän nurmen aloja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla tai mainitun asetuksen 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi katsottuja aloja.

Jäsenvaltio, joka käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla, voi käyttää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskentamenetelmän perustana asianomaisella alueella vuonna 2015 myönnettyjä/ilmoitettuja kokonaismääriä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kynnyksen määrittämiseksi huomioon ei oteta viljelijän 19 päivän loka-kuuta 2011 jälkeen hankkimaa tai vuokraamaa maata.

Alajakso 4

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltavat jäsenvaltiot

32 artikla

Täytäntöönpano asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa

Jollei tässä alajaksossa toisin säädetä, tämän jakson säännöksiä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltaviin jäsenvaltioihin.

33 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan soveltaminen

Sen määrittelemiseksi, minkä tukioikeuksien voimassaolo päättyy asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ensisijaisia ovat tukioikeudet, joiden arvo on alhaisin.

Jos tukioikeudet ovat samanarvoisia, omistettujen tukioikeuksien lukumäärää ja vuokrattujen tukioikeuksien lukumäärää on vähennettävä samassa suhteessa.

Jäsenvaltio voi päättää soveltaa ensimmäistä ja toista alakohtaa alueellisella tasolla.

34 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan mukaisten tukioikeuksien arvon määrittäminen mainitun asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltava jäsenvaltio voi tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon määrittämiseksi mukauttaa mainitun asetuksen 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vuoden 2014 tukimäärää vähentämällä siitä ennen vähennyksiä ja epäämisiä niistä tukioikeuksista johtuvan määrän, joiden voimassaolo on päättynyt asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2 JAKSO

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

35 artikla

Tukikelpoiset hehtaarit yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 4 jaksossa säädetyn yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1307/2013 sisältämät viittaukset kyseisen järjestelmän soveltamiseksi ilmoitettuihin tukikelpoisiin hehtaareihin, huomioon otetaan ainoastaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti määritetyt tukikelpoiset hehtaarit.

36 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan soveltaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdassa säädettyyn yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyihin erityisiin tukitoimenpiteisiin ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa huomioon ainoastaan yksi tai useampia kyseisissä erityisissä tukitoimenpiteissä täytäntöönpannuista toimenpiteistä;

- b) jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää tukitasosta, joka otetaan huomioon asianomaisen jäsenvaltion mainitun asetuksen 36 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tai tapauksen mukaan kolmannen alakohdan mukaisesti soveltaman yhden tai useamman järjestelmän osalta; kun asianomaisessa järjestelmässä vuonna 2014 myönnetty tuki otetaan huomioon yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseksi, käytettävä määrä ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin yksittäiselle viljelijälle tällaisessa järjestelmässä vuonna 2014 myönnetty vastaava määrä;
- c) kun asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 126, 127 ja 129 artiklan mukaisesti myönnetty tuki otetaan huomioon, tällainen eriyttäminen ei saa vaarantaa kyseisten järjestelmien tuotantomääristä irrotettua luonnetta.

Tätä eriyttämistä voidaan soveltaa viljelijöihin, jotka saivat vuonna 2014 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan toisessa, kolmannessa tai neljännessä alakohdassa tarkoitettua tukea. Hehtaarikohtainen määrä vahvistetaan vuosittain jakamalla yksittäiselle viljelijälle käytettävissä olevan yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseksi tarvittava määrä viljelijän asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamalla tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

2. Jos tuen määrä yhdessä tai useammassa vuoteen 2014 liittyvässä, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tukijärjestelmässä on pienempi kuin niitä vuosia, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita, edeltävän vuoden vastaava määrä tai vastaavat määrät, jäsenvaltion on otettava huomioon tuki, joka on myönnetty asianomaisissa tukijärjestelmissä niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

Jäsenvaltio voi päättää rajoittaa ensimmäisen kohdan soveltamisen niihin tapauksiin, joissa vuoteen 2014 liittyvät suorat tuet ovat pienemmät kuin tietty vastaavien määrien prosenttiosuus niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Kyseisen prosenttiosuuden on oltava vähintään 85 prosenttia.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että perinnön tai ennakkoperinnön tapauksessa yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämistä voidaan soveltaa tilan perineeseen viljelijään, jos kyseinen viljelijä on tukikelpoinen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

37 artikla

Hampun tuotanto yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään sovelletaan 9 artiklaa soveltuvin osin.

3 LUKU

VIHERRYTTÄMINEN

1 JAKSO

Vastaavuus

38 artikla

Kansallisiin tai alueellisiin sertifiointijärjestelmiin sovellettavat vaatimukset

- Jäsenvaltioiden, jotka päättävät panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja vastaavia käytäntöjä, on nimettävä yksi tai useampi julkinen tai yksityinen sertifiointielin, joka todentaa, että viljelijä noudattaa tilallaan mainitun asetuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisia käytäntöjä.
- Julkisten tai yksityisten sertifiointielinten on täytettävä seuraavat ehdot:
 - niillä on oltava sertifiointitehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, välineistö ja infrastruktuuri;
 - niillä on oltava riittävästi pätevää ja kokenutta henkilöstöä;
 - niiden on oltava puolueettomia, eikä niillä saa olla sertifiointitehtävien hoitamiseen liittyviä eturistiriitoja.

Yksityiset sertifiointielimet on maataloustuotannon alalla akkreditoitava standardin EN ISO/IEC 17021 (Vaatimukset johtamisjärjestelmiä auditoiville ja sertifioiville elimille) tai standardin EN ISO/IEC 17065 (Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille) mukaisesti. Akkreditoinnin saa tehdä ainoastaan kansallinen akkreditointielin jäsenvaltiossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ mukaisesti.

3. Julkisen tai yksityisen sertifiointielimen nimeäminen on peruutettava, jos se ei täytä sen nimeämiselle 2 kohdassa asetettuja ehtoja.

39 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun määrän laskeminen

1. Niiden viljelijöiden osalta, jotka päättävät soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisina vastaavina käytäntöinä mainitun asetuksen liitteessä IX olevan I jakson 3 ja 4 kohdassa sekä III jakson 7 kohdassa tarkoitettuja ja kyseiseen liitteeseen lisättäviä muita vastaavia käytäntöjä, jotka edellyttävät erityistä laskelmaa päällekkäisen rahoituksen välttämiseksi, jäsenvaltioiden on vähennettävä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 6 kohdan perusteella lasketusta hehtaarikohtaisesta tukimäärästä määrä, joka vastaa kolmasosaa keskimääräisestä hehtaarikohtaisesta viherryttämistuesta asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella, kunkin sellaisen viherryttämiskäytännön osalta, jota sovellettu käytäntö vastaa.

Keskimääräinen hehtaarikohtainen viherryttämistuki asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella lasketaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden perusteella, joka koskee mainitun asetuksen liitteessä II esitettyjen vuosien 2015–2019 kansallisten enimmäismäärien keskiarvoa, ja vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 33 tai 36 artiklan mukaisesti ilmoitetun tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän perusteella. Jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja käytäntöjä jo vuonna 2015, voivat arvioida vuonna 2015 ilmoitettavien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuonna 2014 tehtyjen ilmoitusten perusteella.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti vuosia 2015–2019 koskevan yksittäisen tuen keskiarvon perusteella ja viljelijän mainitun asetuksen 33 artiklan mukaisesti vuonna 2015 ilmoittaman tukikelpoisen hehtaarin määrän perusteella.

Viljelijälle myönnetty keskimääräinen viherryttämistuki lasketaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti vuosia 2015–2019 koskevan yksittäisen tuen keskiarvon perusteella ja viljelijän mainitun asetuksen 33 artiklan mukaisesti vuonna 2015 ilmoittaman tukikelpoisen hehtaarin määrän perusteella.

2 JAKSO

Viljelyn monipuolistaminen

40 artikla

Eri viljelykasvien osuuksien laskeminen viljelyn monipuolistamiseksi

1. Määritettäessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 1 kohdassa säädettyjä eri viljelykasvien osuuksia huomioitava ajanjakso on viljelykauden tarkoituksenmukaisin osa ottaen huomioon kansalliset perinteiset viljelykäytännöt.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseinen ajanjakso viljelijöille ajoissa. Jokainen tilan kokonaispeltoalaan kuuluva hehtaari otetaan eri viljelykasvien osuuksien laskemista varten huomioon ainoastaan kerran kunakin hakuvuonna.

2. Eri viljelykasvien osuuksia vahvistettaessa viljelykasvin kattamaan alaan voidaan sisällyttää maisemapiirteet, jotka kuuluvat delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 9 artiklan mukaiseen tukikelpoiseen alaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

3. Sekaviljelyaloilla, joilla viljellään samaan aikaan kahta tai useampaa kasvia erillisissä riveissä, kutakin viljelykasvia pidetään erillisenä viljelykasvina, jos se kattaa vähintään 25 prosenttia kyseisestä alasta. Erillisen viljelykasvin kattama ala lasketaan jakamalla sekaviljelyala niiden viljelykasvien lukumäärällä, jotka kattavat vähintään 25 prosenttia alasta, riippumatta siitä, mikä viljelykasvin tosiasiallinen osuus kyseisestä alasta on.

Jos sekaviljelyä harjoitetaan jollakin alalla viljelemällä pääkasvia, joka kylvetään suojakasviin, alaa pidetään vain pääkasvilla viljeltynä.

Jos alalle kylvetään siemenseosta, sitä pidetään yhdellä kasvilla viljelynä riippumatta siitä, mitä kasveja seoksessa on. Tällaista yhtä viljelykasvia kutsutaan nimellä "seoskasvusto", sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdan d alakohdan soveltamista. Jos voidaan vahvistaa, että siemenseoksiin sisältyvät lajit poikkeavat toisistaan, jäsenvaltio voi katsoa kyseisten eri siemenseosten olevan erillisiä viljelykasveja, jos kyseisiä eri siemensekoituksia ei käytetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettua viljelykasvia varten.

3 JAKSO

Pysyvä nurmi

41 artikla

Kehys muiden ympäristöllisesti herkkien pysyvien nurmien alojen nimeämiseksi

Direktiivin 92/43/ETY tai 2009/147/EY soveltamisalaan kuuluvien alueiden ulkopuolella sijaitsevat ympäristöllisesti herkäät pysyvän nurmen alat, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, nimetään yhden tai useamman seuraavan perusteen perusteella:

- a) niiden maaperästä on suuri prosenttiosuus orgaanista hiiltä, kuten soita ja kosteikkoja;
- b) niillä on direktiivin 92/43/ETY liitteessä I lueteltuja tai kansallisessa lainsäädännössä suojeltuja luontotyyppiejä;
- c) niillä on direktiivin 92/43/ETY liitteessä II lueteltuja tai kansallisessa lainsäädännössä suojeltuja kasvilajeja;
- d) ne ovat erityisen tärkeitä direktiivin 2009/147/EY liitteessä I luetelluille luonnonvaraisille lintulajeille;
- e) ne ovat erityisen tärkeitä direktiivin 92/43/ETY nojalla suojelluille tai kansallisessa lainsäädännössä suojelluille luonnonvaraisille eläinlajeille;
- f) niillä on luonnonarvoltaan merkittävää pysyvää nurmea, joka on määritelty jäsenvaltion vahvistamin puolueettomien perustein;
- g) niiden maaperä on suuressa eroosioriskissä;
- h) ne sijaitsevat vesipiirin hoitosuunnitelmassa direktiivin 2000/60/EY nojalla herkäksi nimetyllä alueella.

Jäsenvaltio voi vuosittain päättää lisätä uusia nimettyjä aloja, ja sen on ilmoitettava päätöksestään viljelijöille ajoissa.

42 artikla

Alojen muuttaminen takaisin pysyväksi nurmeksi, kun ympäristöllisesti herkkiä pysyvien nurmien aloja koskevaa velvoitetta ei noudateta

Jos viljelijä on ottanut muuhun käyttötarkoitukseen tai kyntänyt pysyvää nurmea, johon sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua velvoitetta, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä velvoitteesta muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi, ja se voi tapauskohtaisesti antaa viljelijää velvoittavia tarkkoja ohjeita siitä, miten aiheutettu ympäristövahinko korjataan ja alan asema ympäristöllisesti herkkänä alueena palautetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY⁽¹⁾ soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).

Kun noudattamatta jättäminen on todettu, viljelijälle on ilmoitettava viipymättä tämän velvoitteesta muuttaa alat takaisin pysyväksi nurmeksi tiettyyn päivämäärään mennessä. Kyseinen päivämäärä ei voi olla myöhäisempi kuin seuraavan vuoden yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettu päivämäärä tai Ruotsin ja Suomen osalta seuraavan vuoden 30 päivä kesäkuuta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, pysyväksi nurmeksi takaisin muutettuja aloja pidetään pysyvänä nurmena ensimmäisestä takaisinmuuttamispäivästä alkaen ja niihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua velvoitetta.

43 artikla

Pysyvän nurmen osuuden laskeminen

1. Laskettaessa pysyvän nurmen suhdetta maatalousalan kokonaisalaan sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua viiteosuutta huomioon ei oteta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään osallistuvien viljelijöiden ilmoittamia aloja eikä neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007⁽¹⁾ 11 artiklan mukaisesti luonnonmukaiseen tuotantoon käytettäviä tilan yksiköitä.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesta pysyvän nurmen alueita koskevasta laskelmasta voidaan vähentää alat, jotka viljelijä on vuonna 2012 ilmoittanut pysyväksi laitumeksi ja jotka on otettu muuhun käyttötarkoitukseen, sellaisen pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarien lukumäärään asti, jonka viljelijä on perustanut vuoden 2012 jälkeen ja ilmoittanut vuonna 2015 kansallisella, alueellisella, aluetta pienemmän yksikön tai tilan tasolla, jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 3 kohdassa säädettyjä pysyvän laitumen säilyttämistä koskevia olemassa olevia sääntöjä noudatetaan.

Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua, vuoden 2012 jälkeen perustettua pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarien lukumäärää huomioon otetaan ainoastaan ne pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarit, jotka sijaitsevat maatalousmaalla, joka on ilmoitettu vuonna 2012, 2013 tai 2014 asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion on mukautettava viiteosuutta, jos se arvioi että osuuden kehitykseen kohdistuu merkittävä vaikutus erityisesti sen vuoksi, että luonnonmukaisessa tuotannossa oleva ala tai pienviljelijäjärjestelmään osallistujien määrä muuttuu. Tällaisissa tilanteissa jäsenvaltion on annettava mukautus perusteluineen tiedoksi komissiolle viipymättä.

44 artikla

Pysyvän nurmen osuuden säilyttäminen

1. Jäsenvaltio voi säätää viljelijöiden yksilökohtaisista velvoitteista olla muuttamatta pysyvän nurmen käyttötarkoitusta ilman ennakkolupaa. Viljelijälle on ilmoitettava kyseisestä velvoitteesta viipymättä ja joka tapauksessa ennen sen vuoden 15 päivää marraskuuta, jona asianomainen jäsenvaltio antaa kyseisen säännöksen. Kyseistä velvoitetta sovelletaan ainoastaan viljelijöihin, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaisia velvoitteita sellaisten pysyvän nurmen alojen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohtaa.

Luvan myöntämisessä voidaan soveltaa puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, mukaan lukien ympäristöön liittyvät perusteet. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun lupaan sovelletaan edellytystä, jonka mukaan toinen, vastaavasta määrästä hehtaareita koostuva ala perustetaan pysyväksi nurmeksi, kyseistä alaa pidetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdasta poiketen pysyvänä nurmena ensimmäisestä muuttamispäivästä alkaen. Tällaisia aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn vähintään viiden perättäisen vuoden ajan niiden käyttötavan muuttamispäivästä tai, jos jäsenvaltio niin päättää, silloin kun viljelijät muuttavat heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn jo käytettyjen alojen käyttötarkoituksen pysyväksi nurmeksi, niin monta vuotta kuin tarvitaan viiteen perättäiseen vuoteen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

2. Kun todetaan, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus on vähentynyt yli 5 prosenttia kyseisessä artiklassa tarkoitetusta viiteosuudesta, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä velvoitteesta muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi sekä vahvistettava säännöt, joilla estetään muiden pysyvän nurmen alojen käyttötarkoituksen muuttaminen.

Jäsenvaltion on määriteltävä ne viljelijät, joihin sovelletaan pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskevaa velvoitetta, seuraavien viljelijöiden joukosta:

- a) viljelijät, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaisia velvoitteita sellaisten pysyvän nurmen alojen osalta, joihin ei sovelleta mainitun asetuksen 45 artiklan 1 kohtaa; ja
- b) viljelijät, joilla on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan mukaisesti jätettyjen hakemusten perusteella kahden edeltävän kalenterivuoden aikana tai vuonna 2015 kolmen edeltävän vuoden aikana käytettävissään maatalousalaa, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen.

Jos toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut ajankohdat sisältävät vuotta 2015 edeltäviä kalenterivuosia, pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskevaa velvoitetta sovelletaan myös aloihin, joiden käyttötarkoitus on muutettu pysyvänä nurmena olevasta maasta, johon sovellettiin asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua velvoitetta, muihin käyttötarkoituksiin.

Kun jäsenvaltio määrittelee viljelijät, joiden on muutettava aloja takaisin pysyväksi nurmeksi, sen on määrättävä velvoite ensin niille viljelijöille, joilla on käytettävissään ala, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen tapauksen mukaan tämän artiklan 1 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 1122/2009 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lupavaatimuksen vastaisesti. Tällaisten viljelijöiden on muutettava takaisin pysyväksi nurmeksi koko se ala, jonka käyttötarkoitus oli muutettu.

3. Jos 2 kohdan neljännen alakohdan soveltaminen ei johda asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun osuuden lisääntymiseen 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle, jäsenvaltion on säädettävä, että myös viljelijöiden, joilla on käytettävissään ala, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina, on muutettava tietty prosenttiosuus kyseisestä käyttötarkoitukseltaan muutetusta alasta takaisin pysyväksi nurmeksi tai perustettava pysyväksi nurmeksi toinen kyseistä prosenttiosuutta vastaava ala. Kyseinen prosenttiosuus lasketaan sen alan perusteella, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina, ja sen alan perusteella, joka tarvitaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun osuuden nostamiseksi 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle.

Jäsenvaltio voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden laskemiseksi jättää alan, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut, niiden alojen ulkopuolelle, joista tuli pysyvää nurmea 31 päivän joulukuuta 2015 jälkeen, jos se tekee hallinnollisen ristiintarkastuksen paikkatietoanalyysiin pohjautuvassa tukihakemuksessa vuosittain ilmoitetulle pysyväälle nurmelle vertaamalla paikkatietoja suhteessa viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjattuun pysyväksi laitumeksi vuonna 2015 ilmoitettuun alaan, edellyttäen että kyseistä pysyvää nurmea ei määritelty sen velvoitteen seurauksena, joka koskee pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista tai pysyväksi nurmeksi perustamista 2 kohdan tai tämän kohdan mukaisesti. Jos tällaisen ulkopuolelle jättämisen avulla ei kuitenkaan saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua osuutta nousemaan 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle, jäsenvaltio ei voi jättää ottamatta huomioon kyseisiä aloja.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta laskettaessa alassa, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut, ei oteta huomioon pysyviä nurmia eikä pysyviä laitumia, jotka viljelijät ovat luoneet neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisten sitoumusten yhteydessä.

Asianomaiselle viljelijälle on viipymättä ja joka tapauksessa ennen sen vuoden, jona 5 prosentin ylittävä vähentyminen todetaan, 31 päivää joulukuuta annettava tiedoksi tämän velvoite muuttaa aloja pysyväksi nurmeksi sekä säännöt, joilla estetään muiden pysyvän nurmen alojen käyttötarkoituksen muuttaminen. Pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskeva velvoite on täytettävä ennen seuraavan vuoden yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettua päivämäärää tai Ruotsin ja Suomen osalta ennen seuraavan vuoden 30 päivää kesäkuuta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, tällaisia pysyväksi nurmeksi takaisin muutettuja tai pysyväksi nurmeksi perustettuja aloja pidetään pysyvänä nurmena ensimmäisestä muuttamis- tai perustamispäivästä alkaen. Tällaisia aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn vähintään viiden perättäisen vuoden ajan niiden käyttötarkoituksen muuttamispäivästä tai, jos jäsenvaltio niin päättää, silloin kun viljelijät muuttavat heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn jo käytettyjen alojen käyttötarkoituksen pysyväksi nurmeksi, niin monta vuotta kuin tarvitaan viiteen perättäiseen vuoteen.

4 JAKSO

Ekologinen ala

45 artikla

Ekologisen alan eri tyyppisiä koskevat lisäedellytykset

1. Määritettäessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja erityyppisiä aloja ekologisiksi aloiksi sovelletaan tämän artiklan 2–11 kohtaa.

2. Kesantomaalla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, kesantomaan on ekologista alaa koskevan vaatimuksen täyttämiseksi oltava peltoalaa yli viiden vuoden ajan.

3. Pengerminä pidetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuja, maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 nojalla suojeltuja pengermiä ja muita pengermiä. Jäsenvaltio voi päättää pitää ekologisena alana ainoastaan maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 nojalla suojeltuja pengermiä. Jos jäsenvaltio päättää pitää pengerminä myös muita pengermiä, sen on vahvistettava näitä muita pengermiä koskevat edellytykset, mukaan lukien kansallisiin tai alueellisiin erityisominaisuuksiin perustuva vähimmäiskorkeus.

4. Maisemapiirteiden on oltava viljelijän käytettävissä, ja sellaisina pidetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla suojeltuja maisemapiirteitä sekä seuraavia piirteitä:

- a) pensasaidat tai puustoiset kaistat, joiden leveys on enintään 10 metriä;
- b) yksinään olevat puut, joiden latvuksen läpimitta on vähintään 4 metriä;
- c) rivissä olevat puut, joiden latvuksen läpimitta on vähintään 4 metriä. Latvusten välinen etäisyys saa olla enintään 5 metriä;
- d) ryhmässä olevat puut, joiden toisiinsa limittyvät latvukset muodostavat yhtenäisen latvuston, ja metsiköt, pinta-alan ollessa molemmissa tapauksissa enintään 0,3 hehtaaria;
- e) pellonpientareet, joiden leveys on 1–20 metriä ja joilla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa;
- f) lammikot, joiden pinta-ala on enintään 0,1 hehtaaria. Betonisia tai muovisia vesialtaita ei pidetä ekologisena alana;
- g) ojat, joiden leveys on enintään 6 metriä, mukaan lukien avoimet virtaavat vedet keinokastelua tai kuivatusta varten. Betoniseinäisiä kanavia ei pidetä ekologisena alana;
- h) perinteiset kiviaidat.

Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa päättää valita vain asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2, lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 mukaiset maisemapiirteet ja/tai yhden tai useamman ensimmäisen alakohdan a–h alakohdassa luetellun piirteen.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaan puita, joiden latvuksen leveys on alle 4 metriä, jos ne pitävät tällaisia puita arvokkaina maisemapiirteinä.

Ensimmäisen alakohdan e alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltio voi vahvistaa pienemmän enimmäisleveyden.

Ensimmäisen alakohdan f alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltio voi vahvistaa lammikoille vähimmäiskoon ja päättää, että vesistöjen varsilla sijaitseva rantakasvillisuuskaista, jonka leveys on enintään 10 metriä, sisältyy lammikon kokoon. Ne voivat vahvistaa edellytykset sen varmistamiseksi, että lammikoilla on luonnon kannalta arvoa, ottaen huomioon luonnonlampien merkitys luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelemisen kannalta.

Ensimmäisen alakohdan h alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava vähimmäisedellytykset, jotka perustuvat kansallisiin tai alueellisiin erityisominaisuuksiin, mukaan lukien korkeus- ja leveysrajat.

5. Suojakaistoihin luetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntaa koskevan toimenpidevaatimuksen 1, lakisääteisen hoitovaatimuksen 1 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 10 mukaisesti edellytetyt vesistöjen varsilla olevat suojakaistat sekä muut suojakaistat. Jäsenvaltioiden on määritettävä näiden muiden suojakaistojen vähimmäisleveys, mutta sen on kuitenkin oltava vähintään 1 metri. Suojakaistojen on sijaittava peltoalalla tai sen vieressä siten, että niiden pitkät reunat ovat samansuuntaiset vesistön tai vesimuodostuman reunan kanssa. Vesistöjen varrella niihin voi kuulua rantakasvillisuuskaistoja, joiden leveys saa olla enintään 10 metriä. Suojakaistoilla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa. Tuotantokieltoon liittyvästä vaatimuksesta poiketen jäsenvaltio voi sallia laiduntamisen tai niiton rehua varten edellyttäen, että suojakaista säilyy erillisenä viereisestä maatalousmaasta.

6. Peltometsätalouden hehtaareja pidetään peltoalana, joka oikeuttaa tukeen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitetun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti ja täyttää ehdot, joiden perusteella myönnetään tai on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1698/2005 44 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23 artiklan mukaista tukea.

7. Metsien reunassa sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden osalta jäsenvaltio voi päättää, salliiko se maataloustuotannon, vahvistaako se maataloustuotantokiellon vai antaako se viljelijöille kaksi vaihtoehtoa. Jos jäsenvaltio päättää olla sallimatta maataloustuotantoa, se voi tuotantokiellosta poiketen sallia laiduntamisen tai niiton edellyttäen, että suojakaista säilyy erillisenä viereisestä maatalousmaasta. Jäsenvaltioiden on määritettävä näiden kaistojen vähimmäisleveys, mutta sen on kuitenkin oltava vähintään 1 metri. Enimmäisleveys on 10 metriä.

8. Sellaisten lyhytkiertoviljelyyn käytettyjen alojen osalta, joilla ei käytetä kivennäislannoitteita ja/tai kasvinsuojeluaineita, jäsenvaltioiden on laadittava luettelo lajeista, joita voidaan käyttää tähän tarkoitukseen, valitsemalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla laaditusta luettelosta lajit, jotka ovat sopivimpia ympäristön kannalta, sulkien siten pois lajit, jotka selkeästi eivät ole alkuperäislajeja. Jäsenvaltioiden on myös vahvistettava kivennäislannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vaatimukset pitäen mielessä ekologisen alan tavoite erityisesti luonnon monimuotoisuuden turvaamisen ja parantamisen osalta.

9. Aloihin, joilla kasvaa välikasveja tai kasvipeitettä, on kuuluttava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuun lakisääteiseen hoitovaatimukseen 1 liittyvien vaatimusten mukaisesti käyttöön otetut tällaiset alat sekä muut alat, joilla kasvaa välikasveja tai kasvipeitettä, edellyttäen, että ne on otettu käyttöön kylvämällä maahan viljelykasvien seos tai ruohoa suojakasviin pääasiallisen viljelykasvin joukkoon. Jäsenvaltion on vahvistettava luettelo käytettävistä viljelykasvilajien seoksista ja välikasvien tai kasvipeitteen kylvökausi, ja ne voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti tuotantomenetelmien osalta. Kausi, joka jäsenvaltion on määriteltävä, ei saa ulottua 1 päivää lokakuuta pidemmälle.

Aloihin, joilla kasvaa välikasveja tai kasvipeitettä, ei saa kuulua talvikauden viljelykasvilajeja, jotka kylvetään syksyllä tavanomaisesti sadonkorjuuta tai laiduntamista varten. Niihin ei saa myöskään kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I jakson 3 ja 4 kohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä, jotka pannaan täytäntöön mainitun asetuksen 43 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla sitoumuksilla.

10. Alueilla, joilla on tyypeä sitovia viljelykasveja, viljelijöiden on viljeltävä vain sellaisia tyypeä sitovia viljelykasveja, jotka sisältyvät jäsenvaltion vahvistamaan luetteloon. Luettelossa on oltava tyypeä sitovat kasvit, joiden katsotaan osaltaan parantavan luonnon monimuotoisuutta. Kyseisiä kasveja on esiinnyttävä kasvukauden aikana. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, missä ekologiala- alaa koskevan vaatimuksen täyttäviä tyypeä sitovia viljelykasveja saa viljellä. Näissä säännöissä on otettava huomioon tarve saavuttaa direktiivin 91/676/ETY ja direktiivin 2000/60/EY tavoitteet ja se, että tyypeä sitovat viljelykasvit saattavat lisätä typen huuhtoutumisriskiä syksyisin. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti tuotantomenetelmien osalta.

Alueisiin, joilla on tyyppä sitovia viljelykasveja, ei saa kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I jakson 3 ja 4 kohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä, jotka pannaan täytäntöön mainitun asetuksen 43 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla sitoumuksilla.

11. Viljelijä voi ilmoittaa saman alan tai maisemapiirteen vain kerran saman hakuvuoden aikana täyttääkseen ekologista alaa koskevan vaatimuksen.

46 artikla

Ekologisten alojen alueellista täytäntöönpanoa koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdassa säädetyn alueellisen täytäntöönpanon, on määriteltävä alueet mainitun artiklan soveltamiseksi. Määriteltävien alueiden on koostuttava yksittäisistä ja yhdenmukaisista maantieteellisistä alueista, joilla on samankaltaiset maatalous- ja ympäristöolosuhteet. Tässä yhteydessä yhdenmukaisuudella tarkoitetaan maaperätyyppiä, korkeutta merenpinnasta sekä luonnontilaisten tai osittain luonnontilaisten alueiden esiintyvyyttä.

2. Jäsenvaltioiden on tällä tavoin määriteltyjen alueiden sisällä nimettävä alueet, joilla on pantava täytäntöön enintään puolet vaaditun ekologisten alan prosenttiyksiköistä.

3. Määriteltyjen alueiden osalta jäsenvaltioiden on säädettävä osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien erityisistä velvoitteista. Näillä velvoitteilla varmistetaan, että ekologisten alat ovat yhtenäisiä ja rajoittuvat toisiinsa. Osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteisiin on kuuluttava vaatimus siitä, että vähintään 50 prosenttia kunkin osallistuvan viljelijän alasta, johon sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitetta, sijaitsee hänen tilansa mailla alueen sisällä ja on mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen.

4. Osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteilla on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitettujen yhtenäisten ekologisten alat koostuvat yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, c, d ja h alakohdassa tarkoitettua alasta.

5. Nimetessään 2 kohdassa tarkoitettuja alueita ja säätäessään 3 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita jäsenvaltioiden on tarvittaessa otettava huomioon kansallisella tai alueellisella tasolla sovellettavat luonnon monimuotoisuutta ja/tai ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat strategiat, vesipiirin hoitosuunnitelmat tai yksilöidyt tarpeet, jotta voidaan varmistaa direktiivin 92/43/ETY 10 artiklassa tarkoitettu Natura 2000-verkoston ekologinen yhtenäisyys tai edistää vihreän infrastruktuurin strategian täytäntöönpanoa.

6. Ennen viljelijöitä koskevien velvoitteiden säätämistä jäsenvaltioiden on kuultava asianomaisia viljelijöitä tai viljelijäryhmiä sekä muita asiaan liittyviä sidosryhmiä. Kuulemisen jälkeen jäsenvaltioiden on laadittava lopullinen yksityiskohtainen alueellinen täytäntöönpanosuunnitelma ja ilmoitettava siitä kuulemiseen osallistuneille sidosryhmille sekä viljelijöille tai viljelijäryhmille, joita asia koskee; täytäntöönpanosuunnitelman on katettava alueiden nimeäminen ja osallistuvia viljelijöitä tai viljelijäryhmiä koskevat velvoitteet, erityisesti tarkka prosenttiosuus, joka kunkin yksittäisen viljelijän on pantava täytäntöön omalla tilallaan. Jäsenvaltion on toimitettava nämä tiedot viljelijälle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta alueellisen täytäntöönpanon soveltamisvuotta edeltävänä vuonna tai tämän asetuksen ensimmäisen soveltamisvuoden osalta hyvissä ajoin, jotta viljelijä voi ottaa ne huomioon hakeuksissaan.

Jäsenvaltion on varmistettava, että säädetään järjestelyistä, jotka koskevat viljelijöiden välisiä taloudellisia korvauksia ja hallinnollisia seuraamuksia tapauksissa, joissa yhtenäisiä ekologistia aloja koskevaa vaatimusta ei noudateta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja viljelijöille maksettavia tukia.

47 artikla

Kollektiivista täytäntöönpanoa koskevat säännöt ja edellytykset, jotka tilojen on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa olevan lähellä toisiaan

1. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät sallia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdassa säädetyn kollektiivisen täytäntöönpanon, on määriteltävä edellytykset, jotka tilojen on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa olevan lähellä toisiaan, käyttäen jompaakumpaa seuraavista perusteista:

a) viljelijät, joiden tilasta 80 prosenttia sijaitsee samassa kunnassa;

b) viljelijät, joiden tilasta 80 prosenttia sijaitsee jäsenvaltion määrittämällä läpimitaltaan enintään 15 kilometrin suuruisella alueella.

2. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät nimetä alueet, joilla kollektiivinen täytäntöönpano on mahdollista, ja valitsevat velvoitteiden asettamisen osallistuville viljelijöille tai viljelijäryhmille, on otettava huomioon kansallisella tai alueellisella tasolla sovellettavat luonnon monimuotoisuutta ja/tai ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat strategiat, vesipiirien hoitosuunnitelmat tai yksilöidyt tarpeet, jotta voidaan varmistaa direktiivin 92/43/ETY 10 artiklassa tarkoitettu Natura 2000 -verkoston ekologinen yhtenäisyys tai vihreän infrastruktuurin edistäminen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteisiin on sisällyttävä edellytys, että vierekkäiset ekologiset alat koostuvat yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, c, d ja h alakohdassa tarkoitettusta alasta.

4. Kollektiiviseen täytäntöönpanoon osallistuvien viljelijöiden on tehtävä kirjallinen sopimus, joka sisältää määräykset taloudellista korvausta koskevista sisäisistä järjestelyistä ja hallinnollisista seuraamuksista tapauksissa, joissa yhteistä ekologista alaa koskevia sääntöjä ei noudateta.

48 artikla

Metsän ja maatalousmaan välisen suhteen määrittäminen

1. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdan, on laskettava mainitun kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu metsien prosenttiosuus kokonaismaapinta-alasta Eurostatin toimittamien tietojen perusteella. Metsää koskevilla tiedoilla tarkoitetaan Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön käyttämää määritelmää, eikä siihen lueta muuta puustoista maata. Kokonaismaapinta-alaan ei lueta sisävesien alaa, mukaan lukien joet ja järvet.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu metsän ja maatalousmaan välinen suhde lasketaan Eurostatin toimittamien tietojen perusteella. Jos Eurostatilla ei ole tietoja metsästä ja maatalousmaasta vaaditussa mittakaavassa metsän osuuden arvioimiseksi LAU 2 -tasoa vastaavalla aluetasolla tai sellaisen selvästi rajatun yksikön tasolla, joka kattaa selkeän yhtenäisen maantieteellisen alueen, jolla on samankaltaiset maatalousolosuhteet, voidaan käyttää muita tietolähteitä.

Jäsenvaltioiden on osoitettava, että niiden käyttämät metsää ja maatalousmaata koskevat tiedot ovat ajantasaisia ja johdonmukaisia sekä vastaavat mahdollisimman pitkälle todellisia olosuhteita.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ja laskelmat ovat voimassa kolme vuotta. Tämän ajanjakson päätyttyä jäsenvaltioiden, jotka päättävät jatkaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa säädetyn vapautuksen soveltamista ja uusia kyseisen kolmevuotisen kauden, on laskettava suhteet uudelleen tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti käyttäen uusimpia saatavilla olevia tietoja.

Jos hallinnollisiin rajoihin tehdään muutoksia, jotka vaikuttavat 2 kohdassa mainittuun suhteeseen, tiedot ja laskelmat on arvioitava uudelleen ja kaikki vapautuksen soveltamista koskevat muutokset on annettava tiedoksi komissiolle.

4 LUKU

NUORTEN VILJELIJÖIDEN TUKEA

49 artikla

Oikeushenkilöiden pääsy nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuosittain myönnettävä tuki nuorille viljelijöille myönnetään oikeushenkilölle riippumatta sen oikeudellisesta muodosta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) oikeushenkilöllä on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitetun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaista tukea, ja se on aktivoinut tukioikeudet tai ilmoittanut tukikelpoiset hehtaarit mainitun asetuksen 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- b) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla nuorella viljelijällä on tosiasiallinen ja jatkuva päätävävalta oikeushenkilössä toiminnan johtamiseen, etuihin ja taloudellisiin riskeihin liittyvien päätösten osalta ensimmäisenä vuonna, jona oikeushenkilö hakee tukea nuorten viljelijöiden järjestelmässä. Jos oikeushenkilön pääomaan tai hallinnointiin osallistuu useita luonnollisia henkilöitä, joihin kuuluu myös yksi tai useampi sellainen henkilö, joka ei ole nuori viljelijä, nuoren viljelijän on pystyttävä harjoittamaan tällaista tosiasiallista ja jatkuvaa päätävävaltaa joko yksin tai yhdessä muiden viljelijöiden kanssa;
- c) vähintään yksi niistä nuorista viljelijöistä, jotka täyttävät b alakohdassa asetetun edellytyksen, täyttää tukikelpoisuusperusteet, jotka jäsenvaltiot ovat tarvittaessa vahvistaneet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 3 kohdan nojalla, paitsi jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että kyseisiä perusteita sovelletaan kaikkiin tällaisiin nuoriin viljelijöihin.

Jos oikeushenkilö on yksin tai yhdessä toisen oikeushenkilön päätävävallassa, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä määritelmää sovelletaan jokaiseen luonnolliseen henkilöön, jolla on päätävävaltaa kyseisessä toisessa oikeushenkilössä.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea ei enää myönnetä, jos yhdelläkään nuorella viljelijällä, joka täyttää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa ja tarvittaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa vahvistetut edellytykset, ei enää ole päätävävaltaa oikeushenkilössä.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi

- a) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 4–10 kohdassa olevaa viittausta viljelijään on pidettävä viittauksena tässä artikkelissa tarkoitettuun oikeushenkilöön;
- b) viittausta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ensimmäisen hakemuksen jättämiseen perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä on pidettävä viittauksena oikeushenkilön ensimmäiseen tukihakemukseen nuorten viljelijöiden järjestelmässä;

c) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä olevaa viittausta tilan perustamiseen on pidettävä viittauksena sellaisten nuorten viljelijöiden tilan perustamiseen, joilla on päätävävalta oikeushenkilössä tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

4. Jos useat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut vuoret viljelijät ovat saaneet määräysvallan oikeushenkilössä eri ajankohtina, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuna tilan perustamisen ajankohtana pidetään varhaisinta päätävävallan saamisen ajankohtaa.

50 artikla

Luonnollisten henkilöiden ryhmän pääsy nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen

Edellä olevaa 49 artiklaa sovelletaan soveltuvien osin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luonnollisten henkilöiden ryhmään, joka täyttää tämän asetuksen 49 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut vaatimukset ryhmätasolla.

5 LUKU

TUOTANTOSIDONNAINEN TUKI

1 JAKSO

Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki

51 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa "tuotantosidonnaisilla tukitoimenpiteillä" tarkoitetaan toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki.

52 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, joita ovat maatalouteen liittyvät ja sosioekonomiset erityispiirteet sekä alueellinen maatalouspotentiaali taikka institutionaalinen tai hallinnollinen rakenne. Tällaiset alueet voivat poiketa alueista, jotka vahvistetaan asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen muiden tukijärjestelmien yhteydessä.

2. Määritettäessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä maatalouden muotoja tai aloja jäsenvaltioiden on erityisesti otettava huomioon merkitykselliset tuotantorakenteet ja -edellytykset asianomaisella alueella tai alalla.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tiettyjen maatalouden muotojen tai alojen katsotaan olevan "vaikeuksissa", jos vaarana on, että tuotanto on lopetettava tai se notkahtaa muun muassa harjoitetun toiminnan heikon kannattavuuden vuoksi, mikä vaikuttaa kielteisesti taloudelliseen, sosiaaliseen tai ympäristöön liittyvään tasapainoon asianomaisella alueella tai alalla.

53 artikla

Tuen myöntämisedellytykset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tuotantosidonnaisia tukitoimenpiteitä koskevista tukikelpoisuusperusteista asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistetuissa rajoissa ja tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut pinta-alat, tuotokset ja eläinten lukumäärä alueellisella tai alakohtaisella tasolla. Niissä on otettava huomioon enimmäistuotokset, viljelty pinta-ala tai eläinten lukumäärä, joka on saavutettu kohdealueella tai -alalla ainakin yhtenä vuonna niistä viidestä vuodesta, jotka edeltävät mainitun asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

Vuotuinen tuki on ilmaistava tuen määränä yksikköä kohti. Se lasketaan seuraavien tekijöiden välisen suhteen perusteella: tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti tiedoksi annetun toimenpiteen rahoitusta varten vahvistettu määrä ja joko pinta-ala tai eläinten lukumäärä, joka on tukikelpoinen kyseisenä vuonna, taikka pinta-ala tai eläinten lukumäärä, joka on vahvistettu tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

3. Jos tuotantosidonnainen tukitoimenpide koskee GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiementä koskevassa yhteisymmärryspöytäkirjassa tarkoitettuja öljysiementä, jäsenvaltioiden tiedoksiantamien, tuettavien pinta-alojen enimmäispinta-alojen kokonaismäärä ei saa ylittää koko unionille vahvistettua enimmäispinta-alaa, jotta voidaan varmistaa unionin kansainvälisen velvoitteen noudattaminen.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu enimmäispinta-ala ylittyy, asianomaisten jäsenvaltioiden on mukautettava tiedoksi annettua pinta-alaa soveltamalla vähennyskerrointa, joka perustuu enimmäispinta-alan ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen öljysiementen tukea varten tiedoksi annetun kokonaispinta-alan väliseen suhteeseen.

Komissio vahvistaa toisessa alakohdassa tarkoitetun kertoimen täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 71 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

4. Jos tuotantosidonnainen tukitoimenpide koskee nautaeläimiä ja/tai lampaita ja vuohia, jäsenvaltioiden on määritettävä tukikelpoisuusedellytyksenä vaatimukset, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000⁽¹⁾ tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004⁽²⁾ säädettyä eläinten tunnistamista ja rekisteröimistä.

5. Jäsenvaltio ei saa myöntää pinta-alatukea aloille, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti tukikelpoisia. Jos jäsenvaltio myöntää tuotantosidonnaista tukea hampulle, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettua edellytystä sovelletaan.

54 artikla

Tuen johdonmukaisuus ja kumuloituminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 8 kohdan soveltamiseksi asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1308/2013⁽³⁾ säädettyjä toimenpiteitä pidetään unionin muina toimenpiteinä ja politiikkoina.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava johdonmukaisuus seuraavien seikkojen välillä:

- a) tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet ja unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen nojalla toteutettavat toimenpiteet;
- b) erilaiset tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet;
- c) tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet ja valtiontuilla rahoitetut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet haittaa muiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden moitteetonta toimintaa.

3. Jos tietyn tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää myös toisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen tai unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen yhteydessä toteutettavan toimenpiteen nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomainen viljelijä voi saada tukea ainoastaan yhden tällaisen toimenpiteen nojalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, s. 671).

55 artikla

Edellytykset komission antamalle hyväksynnälle

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan a alakohtaa vaihtoehtoista on puutetta, jos
 - a) kohdealueella tai -alalla ei voida toteuttaa mitään muuta tuotantoa kuin tuotantosidonnaisella tukitoimenpiteellä tuettua tuotantoa tai jos tällaisen tuotannon jatkaminen edellyttäisi huomattavien muutosten tekemistä tuotantorakenteisiin; tai
 - b) siirtymistä toiseen tuotantoon rajoittaa voimakkaasti se, ettei kyseiseen tuotantoon soveltuvaa maata tai infrastruktuuria ole saatavilla, tästä johtuva tilojen lukumäärän huomattava väheneminen tai se, että siirtyminen edellyttäisi huomattavia investointeja, taikka muu samankaltainen syy.
2. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tarpeen varmistaa vakaa tarjonta paikalliselle jalostusteollisuudelle, jos tuotannon keskeyttämisen tai supistamisen kohdealueella tai -alalla odotetaan haittaavan toimintaa ja taloudellista elinkelpoisuutta tai työllisyyttä tuotantoketjun loppupään yrityksissä, jotka ovat suuressa määrin riippuvaisia tällaisesta tuotannosta, esimerkiksi raaka-ainejalostamot, teurastamot tai elintarviketeollisuus. Tällaisten tuotantoketjun loppupään yritysten on tarpeen sijaita kyseisellä alueella tai olla suuressa määrin riippuvaisia asianomaisesta alasta toimintansa jatkuvuuden varmistamiseksi.
3. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan c alakohtaa asianomaisilla markkinoilla on pysyviä häiriöitä, jos viljelijöille aiheutuu kohdealueella tai -alalla taloudellista tappiota, joka johtuu erityisesti ympäristön laadussa ilmenevästä saastumisesta, kontaminaatiosta tai heikkenemisestä, joka liittyy erityiseen tapahutumaan ja on maantieteelliseltä kattavuudeltaan rajallista.
4. Arvioitaessa sen tuotantosidonnaisen tuen tasoa, joka koskee jäsenvaltioiden tiedoksi antamia toimenpiteitä, jotka on määrä hyväksyä, komissio ottaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 4 kohdan mukaisesti huomioon niiden tuotantosidonnaisten suorien tukien tason, jotka on myönnetty ainakin yhtenä vuonna viitekaudella 2010–2014.

2 JAKSO

Puuvillan lajikohtainen tuki

56 artikla

Maatalousmaan hyväksyminen puuvillantuotantoon

Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomat edellytykset, joiden perusteella maatalousmaa hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Näiden edellytysten on perustuttava vähintään yhteen seuraavista seikoista:

- a) maatalousekonomia alueilla, joilla on merkittävää puuvillantuotantoa;
- b) maaperä- ja ilmasto-olot alueilla, joilla kyseiset pinta-alat sijaitsevat;
- c) keinokastelujärjestelmät;
- d) ympäristöä todennäköisesti säästävät viljelykierrot ja viljelymenetelmät.

57 artikla

Kylvämistä varten tarkoitettujen lajikkeiden hyväksyminen

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lajikkeet, jotka on rekisteröity direktiivissä 2002/53/EY säädettyyn viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon ja mukautettu markkinoiden tarpeisiin.

58 artikla

Tukikelpoisuusvaatimukset

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut viljelyalat katsotaan kylvetyiksi, jos saavutetaan kasvien vähimmäistiheys, jonka asianomainen jäsenvaltio vahvistaa maaperä- ja ilmasto-olojen sekä tarvittaessa alueellisten erityispiirteiden mukaan.

59 artikla

Maatalouskäytännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa maatalouskäytäntöjä koskevia erityissääntöjä, jotka ovat tarpeen viljelysten säilyttämiseksi ja sadon korjaamiseksi tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

60 artikla

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on joka vuosi hyväksyttävä yhdeksi vuodeksi alkaen viimeistään 1 päivästä maaliskuuta jokainen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimialakohtainen organisaatio, joka jättää hakemuksen tullakseen tällaiseksi hyväksytyksi organisaatioksi ja

- a) kattaa vähintään 4 000 hehtaarin kokonaisalan, jonka tämän asetuksen 56 artiklassa säädetyt hyväksymisperusteet täyttävä jäsenvaltio vahvistaa;
- b) joka kattaa vähintään yhden siementenpoistajan; ja
- c) joka on vahvistanut sisäiset toimintasääntönsä, erityisesti liittymisedellytysten ja jäsenmaksujen osalta, kansallisten ja unionin sääntöjen mukaisesti.

2. Jos todetaan, ettei hyväksytty toimialakohtainen organisaatio täytä 1 kohdassa säädettyjä hyväksymisedellytyksiä, jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, paitsi jos kyseisten edellytysten noudattamatta jättämisen syyt korjataan. Jos hyväksyntä aiotaan peruuttaa, jäsenvaltion on annettava se tiedoksi toimialakohtaiselle organisaatiolle perusteluineen. Jäsenvaltion on annettava toimialakohtaiselle organisaatiolle mahdollisuus esittää huomautuksensa tietyssä määräajassa.

Viljelijät, jotka ovat jäseniä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, jonka hyväksyntä peruutetaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, menettävät oikeutensa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 60 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen.

61 artikla

Tuottajien velvoitteet

1. Tuottaja ei voi olla jäsenenä useammassa kuin yhdessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa.
2. Tuottajan, joka on jäsenenä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, on toimitettava tuottamansa puuvilla samaan organisaatioon kuuluvalla siementenpoistajalle.
3. Tuottajien osallistuminen hyväksytyyn toimialakohtaiseen organisaatioon on vapaaehtoista.

6 LUKU

ILMOITUKSET

62 artikla

Määritelmiin liittyvät tiedoksiannot ja asiaan liittyvät säännökset

Jäsenvaltioiden on annettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015. Tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätökset on tehty.

63 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukaista vähennyskerrointa koskevat tiedoksiannot

Jäsenvaltion on annettava 8 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset tiedoksi komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015. Tiedoksiannoissa on oltava yksityiskohtaiset tiedot päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätökset on tehty.

64 artikla

Perustukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 22 artiklan 2 ja 3 kohdan, 24 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan ja 40 artiklan 4 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset, tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä. Lisäksi kyseisen asetuksen 24 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan ja 40 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä on tapauksen mukaan esitettävä myös perustelut.

Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset, tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden pohjalta kyseiset päätökset on tehty, erityisesti perusteet, joita käytetään alueiden määrittelemiseksi kyseisen asetuksen 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti, perusteet, joita käytetään kansallisten enimmäismäärien jakamiseksi alueellisesti mainitun asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä perusteet, joita käytetään muuttaessa määriä vuosittain asteittain mainitun asetuksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan, 30 artiklan 11 artiklan b alakohdan, 32 artiklan 3 kohdan b alakohdan, 32 artiklan 5 kohdan ja 36 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaihtoehtoja, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja tapauksen mukaan puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti kyseiset päätökset on tehty.

Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua päätöstä tarkistetaan, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen tarkistetun päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta.

3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on annettava päätöksensä komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta.

4. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 39 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 40 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjä vaihtoehtoja, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 31 päivänä heinäkuuta yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja tapauksen mukaan puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti kyseiset päätökset on tehty.

5. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään joka vuoden 1 päivänä syyskuuta asianomaisen hakuvuoden osalta viljelijöiden mainitun asetuksen 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien hehtaarien kokonaismäärä.

65 artikla

Viherryttämiseen liittyvät tiedoksiannot

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi seuraavat tiedot:

a) Niiden on ilmoitettava viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2014

i) tarvittaessa päätöksensä laskea asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu tuki kyseisen kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti;

- ii) tarvittaessa päätöksensä nimetä muita asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita;
 - iii) tarvittaessa päätöksensä soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua tukea alueellisella tasolla, kuten mainitun asetuksen 47 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään.
- b) Niiden on ilmoitettava viimeistään asianomaisen vuoden 15 päivänä joulukuuta päätös nimetä tämän asetuksen 41 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettuja uusia ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita.
- c) Niiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä joulukuuta asianomaisen hakuvuoden osalta
- i) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joiden on täytettävä ainakin yksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista viherryttämisvelvoitteista, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama kokonaishehtaarimäärä;
 - ii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka on vapautettu yhdestä tai useammasta viherryttämisvelvoitteesta, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama kokonaishehtaarimäärä, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu kaikista käytännöistä, koska he täyttävät asetuksessa (EY) N:o 834/2007 asetetut vaatimukset, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu viljelyn monipuolistamista koskevasta velvoitteesta, sekä niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu ekologista alaa koskevasta velvoitteesta, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä. Kyseisiin lukuihin ei saa sisällyttää viljelijöitä, jotka osallistuvat pienviljelijäjärjestelmään;
 - iii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka soveltavat vastaavia toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti – tässä yhteydessä on tehtävä ero a alakohtaa ja b alakohtaa soveltavien viljelijöiden välillä – ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä;
 - iv) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joihin sovelletaan viljelyn monipuolistamista – tässä yhteydessä on tehtävä ero kahta ja kolmea eri kasvilajia viljelevien viljelijöiden välillä – ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama peltoalan hehtaarimäärä;
 - v) viljelijöiden kokonaislukumäärä, joka otetaan huomioon laskettaessa suhdetta pysyvän nurmen alueiden ja koko maatalousmaan välillä, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama pysyvän nurmen alueiden kokonaishehtaarimäärä;
 - vi) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka ilmoittavat ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita, tällaisten viljelijöiden ilmoittamien ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alueiden kokonaishehtaarimäärä ja nimettyjen ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alueiden kokonaishehtaarimäärä;
 - vii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joihin sovelletaan ekologista alaa koskevaa velvoitetta, tällaisten viljelijöiden ilmoittamien peltoalahehtaarien kokonaismäärä ja ekologisiksi alaksi ilmoitettujen hehtaarien kokonaismäärä ennen painotuskertoimien soveltamista, eriteltynä ekologisen alan tyypeittäin, sellaisina kuin ne ovat lueteltuina asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa;
 - viii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka panevat ekologista alaa koskevan velvoitteen täytäntöön alueellisella tai kollektiivisella tasolla, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittamien peltoalahehtaarien kokonaismäärä.
- d) Niiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä joulukuuta viitesuhde ja vuotuinen suhde pysyvän nurmen alueiden ja koko maatalousmaan välillä sekä tiedot tilakohtaisista velvoitteista, jotka on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan ja tämän asetuksen 44 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan mukaisesti tekemässään tiedoksiannossa annettava komissiolle tiedoksi
- a) päätös siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa luetelluista aloista on pidettävä ekologisena alana, minkä lisäksi on annettava viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2014 yksityiskohtaiset tiedot muun muassa ehdoista, jotka näiden alojen on täytettävä jäsenvaltion tekemän päätöksen seurauksena;

- b) yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muunto- ja painotuskertoimien käytöstä.

3. Siinä tiedoksiannossa, joka on tehtävä viimeistään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan mukaisesti tehdyn asiaa koskevan päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta, on annettava komissiolle seuraavat tiedot:

- a) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun alueellisen täytäntöönpanon valinneiden jäsenvaltioiden osalta tiedot alueiden määrittelystä, alojen nimeämisestä ja tämän asetuksen 46 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi valituista aloista sekä perustelut sille, miten alueellinen täytäntöönpano tukee unionin ympäristö-, ilmasto- ja biodiversiteettipolitiikan täytäntöönpanoa;
- b) niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka päättävät sallia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kollektiivisen täytäntöönpanon, tarvittaessa tiedot alojen nimeämisestä ja tämän asetuksen 47 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi valituista aloista.

4. Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät mainitun asetuksen 46 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun ehdon ja päättävät soveltaa mainitussa säännöksessä säädettyä vapautusta, on viimeistään 1 päivänä elokuuta sinä vuonna, joka edeltää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdan perusteella tehdyn asiaa koskevan päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta, tekemässään tiedoksiannossa annettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot mainitusta päätöksestä, mukaan lukien tiedot ja laskelmat, jotka osoittavat, että kaikki asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vapautuksen ehdot täyttyvät.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin päätöksiin, joilla jatketaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vapautuksen soveltamista ja uusitaan tämän asetuksen 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kolmevuotinen kausi.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi kaikki asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa säädetyn vapautuksen soveltamista koskevat muutokset.

66 artikla

Nuorten viljelijöiden tukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 6 kohtaa nuorten viljelijöiden tuen laskennassa, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015 menetelmä, joka on valittu tuen laskemiseksi, sekä mainitun asetuksen 50 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettu yläraja.
2. Jos jäsenvaltio päättää määritellä tukikelpoisuusedellytykset asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai soveltaa mainitun asetuksen 50 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmää, sen on annettava tällainen päätös komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015.
3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää mahdollisuutta laskea uudelleen kiinteä hehtaarimäärä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 10 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, sen on annettava tällainen päätös komissiolle tiedoksi viimeistään 1 päivänä elokuuta sinä vuonna, jonka osalta tällaista uudelleenlaskentaa sovelletaan, ja esitettävä perustelut sekä puolueettomat perusteet, joiden pohjalta päätös on tehty.

67 artikla

Vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tiedoksiantoihin on sisällytettävä tämän asetuksen liitteessä I luetellut tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi jokaisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen ja tietyn maatalouden muodon tai alan osalta tuensaajien kokonaismäärä, myönnettyjen tukien määrä sekä kokonaisala ja eläinten kokonaismäärä, joista tukea on tosiasiallisesti maksettu. Tällaiset tiedoksiannot on tehtävä viimeistään 15 päivänä syyskuuta sinä vuonna, joka seuraa sitä vuotta, jonka osalta tukea myönnetään.

68 artikla

Suorien tukien saamisen vähimmäisedellytyksiä koskevat tiedoksiannot

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 10 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

69 artikla

Uudelleenjakotukea koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 2 luvun mukaisesti uudelleenjakotukea, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 41 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tiedoksiannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien uudelleenjakotuen laskentaa koskevat yksityiskohdat ja perustelut sekä tapauksen mukaan tiedot mainitun asetuksen 41 artiklan 2 kohdan mukaisesta alueellisesta soveltamisesta ja mainitun asetuksen 41 artiklan 5 kohdan mukaisesta hehtaarimäärän puitteissa sovellettavasta asteittaisesta järjestelmästä.

70 artikla

Luonnonhaitta-alueille myönnettäviä tukia koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 4 luvun mukaisesti tukia luonnonhaitta-alueille, sen on annettava komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 48 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014. Tiedoksiannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien tapauksen mukaan tiedot tuen rajoittamisesta tietyille alueille asetuksen (EU) N:o 1307/2013 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mainitun asetuksen 48 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien soveltamisesta ja mainitun asetuksen 48 artiklan 5 kohdan mukaisesta alueellisesta soveltamisesta.

71 artikla

Pienviljelijäjärjestelmää koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osaston mukaisesti pienviljelijäjärjestelmää, sen on annettava komissiolle tiedoksi kyseisen osaston mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

Tiedonannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien mahdollinen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 62 artiklan 2 kohdan mukainen viljelijöiden automaattinen järjestelmään sisällyttäminen ja mainitun asetuksen 63 artiklan mukainen tuen laskenta.

Jäsenvaltioiden on annettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rahoittamispäätös komissiolle tiedoksi viipymättä ja viimeistään sen kalenterivuoden 1 päivänä joulukuuta, johon tuki liittyy.

72 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklan 1 kohdan, 41 artiklan 4 kohdan tai 52 artiklan 6 kohdan soveltaminen oikeushenkilöiden jäseniin tai ryhmiin

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklan 4 kohtaa, 41 artiklan 8 kohtaa tai 52 artiklan 7 kohtaa, sen on annettava kyseisten päätösten tiedot komissiolle tiedoksi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

73 artikla

Tukien lineaariset vähennykset

Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 51 artiklan 2 kohdassa tai 65 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja lineaarisia vähennyksiä, sen on annettava sovellettu vähennysprosentti komissiolle tiedoksi viipymättä ja viimeistään sitä vuotta, jona lineaarisesti vähennettyjä suoria tukia haettiin, seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

74 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä koskeviin tietoihin liittyvä pyyntö

Komissio voi asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 tai tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita toimittamaan tietoja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai niiden sääntöjen, jotka komissio on mainitun asetuksen perusteella mahdollisesti antanut, täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

75 artikla

Kertomukset

1. Jos Bulgaria tai Romania päättää myöntää täydentäviä kansallisia suoria tukia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 18 artiklan mukaisesti, sen on toimitettava komissiolle kertomus viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016. Kertomuksessa on oltava jokaisen täydentävän kansallisen suoran tuen osalta myönnetyn täydentävän kansallisen suoran tuen kokonaismäärä, tukea saaneet hehtaarit ja tapauksen mukaan tukiaoste.

2. Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 37 artiklan 1 kohdan mukaista siirtymäkauden kansallista tukea, sen on toimitettava komissiolle vuotuinen kertomus viimeistään sitä vuotta, jona kyseinen siirtymäkauden kansallinen tuki pantiin täytäntöön, seuraavan vuoden 15 päivänä syyskuuta. Kertomuksessa on oltava jokaisen alan osalta tuensaajien määrä, myönnetty siirtymäkauden kansallisen tuen määrä, hehtaarit, tukea saaneiden eläinten tai muiden yksiköiden lukumäärä ja tapauksen mukaan kyseinen tukiaoste.

76 artikla

Tarkistuksesta johtuvan päätöksen tiedoksiantaminen

Jos komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai tämän asetuksen mukaisesti tiedoksiannettua päätöstä mahdollisesti tarkistetaan, komissiolle on annettava tarkistuksesta johtuva päätös tiedoksi neljän viikon kuluessa päätöksen tekemisestä, jollei asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetä tällaisen tiedoksiannon osalta muusta määräajasta.

Tiedoksiannossa on oltava tiedot päätöksestä ja tapauksen mukaan perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätös on tehty.

7 LUKU

MUUTTAMINEN, KUMOAMINEN JA VOIMAANTULO

77 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liite X korvataan tämän asetuksen liitteellä II.

78 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 1120/2009 ja (EY) N:o 1121/2009.

Niitä sovelletaan kuitenkin tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuotta 2015 edeltäviin kalenterivuosiiin.

79 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka koskevat kalenterivuoden 2014 jälkeisiä kalenterivuosia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE I

Komissiolle 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavien tiedoksiantojen sisältö

Tiedoksiantojen on sisällettävä seuraavat tiedot:

- 1) tuotantosidonnaiselle tuelle vahvistettu kokonaismäärä ja siihen liittyvä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklassa tarkoitetun kansallisen enimmäismäärän prosenttiosuus kunakin vuonna vuoteen 2020 asti;
- 2) kunkin tukitoimenpiteen nimi;
- 3) kunkin tukitoimenpiteen kuvaus, jossa mainitaan ainakin;
 - a) kohdealue tai -ala;
 - b) tietyt valitut maatalouden muodot ja/tai alat sekä kuvaus niiden vaikeuksista;
 - c) asiaan liittyvä taloudellinen ja sosiaalinen merkitys sekä merkitys ympäristön kannalta;
 - d) vaatimukset asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kohdealojen ja -tuotantojen määrittelemiseksi;
 - e) tieto siitä, onko asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 4 kohdassa säädettyä poikkeusta sovellettu;
 - f) tukitoimenpiteen kesto;
 - g) sovellettavat tukikelpoisuusedellytykset;
 - h) arvioitu tuen määrä yksikköä kohden laskettuna tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
 - i) rahoitusta varten vahvistettu määrä;
 - j) sovellettava määrällinen raja eli vahvistetut pinta-alat ja tuotokset tai vahvistettu eläinten lukumäärä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - k) tarvittaessa enimmäispinta-ala tämän asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua öljysiemeniä koskevan tuen täytäntöönpanoa varten;
 - l) mahdolliset toimenpiteet, joita sovelletaan unionin muiden tukijärjestelmien tai valtiontuilla rahoitettujen toimien nojalla samaan alueeseen tai alaan, johon sovelletaan tuotantosidonnaista tukitoimenpidettä, ja tarvittaessa perusteet ja hallinnolliset säännöt sen varmistamiseksi, että tukea, jolla pyritään saavuttamaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tavoite, ei myönnetä myös unionin muiden tukijärjestelmien yhteydessä mainitun asetuksen 52 artiklan 9 kohdan mukaisesti;
- 4) tarvittaessa yksityiskohtainen kuvaus erityisestä tilanteesta kohdealueella tai -alalla ja tiettyjen maatalouden muotojen tai alojen erityispiirteistä, joiden vuoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus ei ole riittävä todettujen vaikeuksien poistamiseksi ja jotka oikeuttavat tuen korottamisen kyseisen asetuksen 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- 5) tarvittaessa osoitus siitä, että jokin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetuista tarpeista esiintyy.

LIITE II

"LIITE X

Asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muunto- ja painotuskertoimet (*)

Piirteet	Muunto-kerroin (m/puu m ² :ä kohden)	Painotus-kerroin	Ekolo-ginen ala (jos molempia kertoimia sovelletaan)
Kesantoala (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Pengermät (1 m:ä kohden)	2	1	2 m ²
Maisemapiirteet:			
Pensasaidat tai puustoiset kaistat (1 m:ä kohden)	5	2	10 m ²
Yksittäinen puu (puuta kohden)	20	1,5	30 m ²
Rivissä olevat puut (1 m:ä kohden)	5	2	10 m ²
Ryhmässä olevat puut/metsiköt (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m ²
Pellonreunat (1 m:ä kohden)	6	1,5	9 m ²
Lammikot (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m ²
Ojat (1 m:ä kohden)	3	2	6 m ²
Perinteiset kiviaidat (1 m:ä kohden)	1	1	1 m ²
Muut piirteet, joita ei ole lueteltu edellä mutta jotka on suojeltu maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Suojakaistat (1 m:ä kohden)	6	1,5	9 m ²
Peltometsätalouden hehtaarit (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Tukikelpoisten hehtaarien kaistaleet metsien reunassa (1 m:ä kohden)			
Tuotantoa ei harjoiteta	6	1,5	9 m ²
Tuotantoa harjoitetaan	6	0,3	1,8 m ²
Lyhytkiertoviljelyyn käytetyt alat (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m ²
32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen metsitettyjen alajaksien alat (m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Alat, joilla on välikasveja tai kasvipeitettä (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m ²
Alat, joilla on tyypeä sitovia kasveja (1 m ² :ä kohti)	ei sovelleta	0,3	0,3 m ²

(*) Tämän asetuksen 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilan ekologisen alan määrittämiseksi muunto- ja painotuskertoimia sovelletaan myös niihin piirteisiin, jotka sisältyvät liitteessä IX olevassa III jaksossa lueteltuihin vastaaviin käytäntöihin ja jotka ovat samat kuin tässä liitteessä luetellut piirteet, sellaisina kuin ne ovat määriteltynä yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 (EUL L 181, 20.6.2014, s. 1) 45 artiklassa."

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 640/2014,**annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 63 artiklan 4 kohdan, 64 artiklan 6 kohdan, 72 artiklan 5 kohdan, 76 artiklan, 77 artiklan 7 kohdan, 93 artiklan 4 kohdan, 101 artiklan 1 kohdan ja 120 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 1306/2013 kumotaan ja korvataan muun muassa neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005⁽²⁾. Asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 annetaan komissiolle valta antaa delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä. Uuden oikeudellisen kehyksen mukaisen järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tietyt säännöt on annettava tällaisilla säädöksillä. Kyseisillä säädöksillä olisi korvattava erityisesti komission asetuksessa (EY) N:o 1122/2009⁽³⁾ vahvistetut säännöt.
- (2) Erityisesti olisi vahvistettava säännöt, joilla täydennetään tiettyjä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 muita kuin olennaisia osia seuraavilta osin: yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', toimivuus, tukihakemusten tai maksupyyntöjen jättämiselle asetetut määräajat, suoran tuen osittaisen tai täydellisen epäämisen ja aiheettomasti maksetun suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen osittaisen tai täydellisen perumisen ehdot, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1307/2013⁽⁴⁾ käyttöön otettujen tukijärjestelmien mukaisen tuen saantiedellytyksiä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1305/2013⁽⁵⁾ käyttöön otettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden saantiedellytyksiä koskeviin sääntöjenvastaisuuksiin liittyvien hallinnollisten seuraamusten määrittäminen sekä pysyvän laitumen säilyttämistä koskevat säännöt ja hallinnollisten seuraamusten laskeminen täydentäviä ehtoja koskevien velvoitteiden osalta.
- (3) Tarvitaan täydentäviä määritelmiä, joiden avulla voidaan varmistaa yhdennetyn järjestelmän yhdenmukaisesti soveltaminen, niiden määritelmien lisäksi, joista säädetään asetuksissa (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013. Lisäksi on tarpeen määrittää joitakin täydentäviä ehtoja koskeissa säännöissä käytettäviä määritelmiä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty hallinnollisten seuraamusten soveltaminen taikka suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen epääminen ja peruminen eivät saisi estää jäsenvaltioita soveltamasta kansallista rikoslakia, jos tästä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1122/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 65).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

- (5) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 2 artiklan 2 kohdassa määritellään ylivoimaiset esteet ja poikkeukselliset olosuhteet, jotka jäsenvaltioiden on tunnustettava. Olisi vahvistettava täydentävät säännöt, joiden avulla jäsenvaltiot voivat tunnustaa ylivoimaiset esteet ja poikkeukselliset olosuhteet, jotka liittyvät suoriin tukiin, maaseudun kehittämistoimenpiteisiin ja täydentäviin ehtoihin. Olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa tuensaajan on ilmoitettava tällaisista tapauksista.
- (6) On myös tarpeen vahvistaa täydentävät säännöt viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän osalta, jota jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklan mukaisesti. Kyseisen säännöksen mukaan on käytettävä sähköistä paikkatietojärjestelmäteknikkaa. On tarpeen selvittää järjestelmältä edellytettävät perusvaatimukset ja laatutavoitteet sekä se, mitä erityistietoja paikkatietojärjestelmässä olisi oltava, jotta hallinnolliset ristiintarkastukset olisivat tehokkaita. Sen vuoksi viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää olisi päivitettävä säännöllisin väliajoin, jotta järjestelmästä voitaisiin sulkea pois ominaisuudet ja alat, jotka eivät selkeästi oikeuta tukeen. Jotta kuitenkin vältettäisiin järjestelmän epävakaisuus, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus tehdä pieniä muutoksia tukikelpoiseen enimmäisalaan, jos kuvatulkinna on viitelohkojen pääpiirteiden tai kunnon vuoksi epävarmaa.
- (7) Jotta jäsenvaltiot voisivat havaita järjestelmän mahdolliset heikkoudet etukäteen ja tarvittaessa korjata ne, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laatua olisi arvioitava vuosittain.
- (8) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osastossa säädetyn perustukijärjestelmän ja siihen liittyvien tukien moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tukioikeuksien tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, joka takaa tukioikeuksien jäljitettävyyden ja jonka avulla voidaan tehdä muun muassa perustukijärjestelmän yhteydessä ilmoitettujen alojen ja kunkin viljelijän tukioikeuksien ristiintarkastukset sekä eri tukioikeuksien väliset ristiintarkastukset.
- (9) Tehokkaan valvonnan mahdollistamiseksi ja sen estämiseksi, että samassa jäsenvaltiossa voitaisiin jättää eri maksajavirastoille useita tukihakemuksia, jäsenvaltioiden olisi säädettävä yhtenäisestä järjestelmästä, jolla yhdennettyyn järjestelmään tukihakemuksia jättävien viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan.
- (10) Kokemus on osoittanut, että eräitä pelloilla olevia maisemapiirteitä, erityisesti pensasaitoja, ojia ja kivimuurreja olisi pinta-alaperusteisten suorien tukien osalta pidettävä tukikelpoiseen alaan kuuluvina. On tarpeen määritellä pellon maisemapiirteiden hyväksyttävä leveys. Erityisten ympäristötarpeiden vuoksi on asianmukaista sallia jäsenvaltioille tietty joustavuus niiden rajojen osalta, jotka on otettava huomioon, jos aiempia pinta-alatukia varten on vahvistettu alueellisia satoja. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus soveltaa erilaista menetelmää pysyvään nurmeen, jolla on hajanaisia maisemapiirteitä ja puita, jos tätä vaihtoehtoa ei ole.
- (11) Kestävän maatalouden kannalta tärkeitä maisemapiirteitä, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II lueteltuja hoito- ja toimenpidevaatimuksia ja jotka ovat osa viljelylohkon kokonaisalaa, olisi pidettävä tukikelpoisina.
- (12) Kun kyse on peltona tai pysyvänä nurmena olevista viljelylohkoista, joilla on puita, olisi vahvistettava edellytykset, jotka koskevat puiden esiintymistä tällaisilla aloilla ja puiden vaikutusta kyseisten alojen tukikelpoisuuteen. Oikeusvarmuuden vuoksi olisi vahvistettava puiden enimmäistiheys, jonka jäsenvaltio määrittelee perinteisten viljelykäytäntöjen, luonnonolojen ja ympäristösyiden perusteella.
- (13) Yksinkertaistamisen vuoksi ja suorien tukien havainnoitavuuden ja valvottavuuden lisäämiseksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää sellaisen pysyvän nurmen tukikelpoisen alan vahvistamiseksi, jolla on sellaisia hajanaisia maisemapiirteitä, jotka eivät ole tukikelpoisia, kuten maisemapiirteitä ja puita, jotka ovat muita kuin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II lueteltujen vaatimusten ja standardien soveltamisalaan kuuluvia maisemapiirteitä. Tukikelpoinen ala on määriteltävä kullekin viitelohkolle etukäteen vahvistettujen, yhdenmukaisen maanpeitetyypin tasolla sovellettavien kynnysten mukaisesti. Hajanaisia piirteitä ja puita voidaan pitää tukikelpoiseen alaan kuuluvina tiettyyn prosenttiosuuteen asti viitelohkosta. Sen vuoksi olisi säädettävä, ettei ensimmäisessä luokassa, jossa tukeen oikeuttamattoman alan prosenttiosuus on alhaisin, tarvitse tehdä vähennyksiä sen alan vuoksi, jolla esiintyy hajanaisia piirteitä.

- (14) Olisi vahvistettava säännöt sellaisia tilanteita varten, joissa eri hakemusten, pyyntöjen, asiakirjojen tai muutosten viimeinen jättöpäivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai.
- (15) Suorien tukien hakemusten sekä maksupyyntöjen ja muiden ilmoitusten jättämisen sekä pinta-alaan liittyvien tukihakemusten tai maksupyyntöjen sekä muiden todistusasiakirjojen tai sopimusten muutosten jättämisestä koskevia määräaikoja olisi ehdottomasti noudatettava, jotta kansalliset viranomaiset voivat suunnitella suorien tukien hakemusten sekä maksupyyntöjen ja muiden asiakirjojen oikeellisuuden tarkastukset ja toteuttaa ne tehokkaasti. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt siitä, millaisissa aikarajoissa myöhässä jättämiset voidaan hyväksyä. Jotta tuensaajia kannustettaisiin noudattamaan määräaikoja, myöhässä jättämissä tapauksissa olisi sovellettava varoittavaa vähennystä, jollei myöhästymisen johdu ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisista olosuhteista.
- (16) Tuensaajien olisi ehdottomasti jätettävä tukioikeuksien myöntämistä tai, tapauksen mukaan, tukioikeuksien arvon korottamista koskevat hakemukset ajoissa, jotta jäsenvaltiot voivat vahvistaa tukioikeudet hyvissä ajoin. Kyseisten hakemusten jättäminen myöhässä olisi sen vuoksi sallittava ainoastaan saman lisämääräajan puitteissa, jota sovelletaan muidenkin tukihakemusten myöhässä jättämiseen. Lisäksi olisi sovellettava varoittavaa vähennyskerrointa, jollei myöhästymisen johdu ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisista olosuhteista.
- (17) Kansallisille toimivaltaiselle viranomaiselle milloin tahansa virheellisistä tukihakemuksista tai maksupyyntöistä ilmoittaneisiin tuensaajiin ei pitäisi sääntöjen noudattamatta jättämisen syystä riippumatta soveltaa hallinnollisia seuraamuksia, paitsi jos tuensaajalle on annettu tieto toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai viranomainen on jo ilmoittanut tuensaajalle tukihakemuksessa tai maksupyyntöissä olevasta säännösten noudattamatta jättämisestä.
- (18) Olisi vahvistettava pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien ja pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden sekä eläintukijärjestelmien mukaisiin eläintukihakemuksiin perustuvan vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen tai eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden mukaisiin maksupyyntöihin perustuvan maaseudun kehittämistuen laskentaperusteita koskevat täydentävät säännöt.
- (19) Varoittavuus- ja suhteellisuusperiaatteen sekä ylivoimaisiin esteisiin ja poikkeuksellisiin olosuhteisiin liittyvien erityisongelmien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä hallinnollisista seuraamuksista. Hallinnollisten seuraamusten olisi oltava eriaisteisia säännösten noudattamatta jättämisen vakavuuden mukaan, ja ankarimmillaan tuensaaja pitäisi sulkea kokonaan pois yhdestä tai useammasta pinta-alaan liittyvästä tukijärjestelmästä tai pinta-alaan liittyvästä tukitoimenpiteestä tietyksi ajaksi. Niissä olisi otettava huomioon eri tukijärjestelmien tai tukitoimenpiteiden ominaispiirteet tukikelpoisuusedellytysten, sitoumusten ja muiden velvoitteiden osalta tai sen mahdollisuuden osalta, ettei tuensaaja mahdollisesti ilmoita kaikkia pinta-alajaan luodakseen keinotekoisesti edellytykset viherryttämismelvoitteista vapautumiseksi. Tämän asetuksen mukaisten hallinnollisten seuraamusten olisi katsottava olevan riittävän varoittavia niin, että niillä ehkäistään tahallinen sääntöjen noudattamatta jättäminen.
- (20) Jotta jäsenvaltiot voivat suorittaa tarkastukset tehokkaasti, etenkin täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden valvonnan osalta, on tarpeen säätää tuensaajien velvollisuudesta ilmoittaa kaikki käytössään olevat pinta-alat riippumatta siitä, hakevatko he näille pinta-aloille tukea asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.
- (21) Tukikelpoisten pinta-alojen määrittämiseksi ja sovellettavien vähennysten laskemiseksi on tarpeen määritellä pinta-alat, jotka kuuluvat samaan viljelykasvirhyhmään. Pinta-ala olisi otettava huomioon useita kertoja, jos sille haetaan suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea useammassa kuin yhdessä tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä. Viherryttämistä varten viljelykasvirhyhmät on kuitenkin tarpeen eriyttää.
- (22) Tuen maksaminen perustukijärjestelmässä edellyttää, että tukioikeuksia on sama määrä kuin tukikelpoisia hehtaareita. Järjestelmän soveltamiseksi on sen vuoksi aiheellista säätää, että jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä ja ilmoitettu pinta-ala eivät vastaa toisiaan, tuen laskennan olisi perustuttava pienempään lukuun. Jotta laskenta ei perustuisi tukioikeuksiin, joita ei ole olemassa, olisi säädettävä, ettei laskennassa käytettävä tukioikeuksien lukumäärä saisi ylittää tuensaajan käytössä olevien tukioikeuksien lukumäärää.

- (23) Pinta-alaa koskeissa tukihakemuksissa ja/tai maksupyynnöissä säännösten noudattamatta jättäminen liittyy tavallisesti osaan pinta-alasta. Jonkin lohkon osalta liian suureksi ilmoitettu ala voidaan sen vuoksi korvata liian pieneksi ilmoitetulla alalla saman viljelykasvir ryhmän muilla lohkoilla. Olisi säädettävä, että tietyn sallitun poikkeaman rajoissa hallinnollisia seuraamuksia sovelletaan vasta kun kyseinen sallittu poikkeama ylittyy.
- (24) Lisäksi, kun kyseessä ovat pinta-alaan liittyvää tukea koskevat tukihakemukset ja/tai maksupyynnot, tukihakemuksessa ja/tai maksupyynnössä ilmoitetun kokonaispinta-alan ja tukikelpoiseksi määritetyn kokonaispinta-alan väliset erot ovat usein merkityksettömiä. Jotta hakemuksiin ei tehtäisi lukuisia pieniä muutoksia, olisi säädettävä, ettei tukihakemusta ja/tai maksupyyntöjä tarvitse mukauttaa määritettyyn pinta-alaan, jolle eroissa ylitetä tiettyä tasoa.
- (25) Puuvillan tukijärjestelmän erityisominaisuuksien vuoksi olisi vahvistettava hallinnollisia seuraamuksia koskevat erityissäännökset kyseisessä järjestelmässä.
- (26) Olisi vahvistettava hallinnolliset seuraamukset tahalliseen tai huolimattomuudesta johtuvan tukikelpoisuusvaatimusten noudattamatta jättämisen tapauksessa ottaen huomioon varoittavuus- ja oikeasuhteisuusperiaate silloin, kun nuorten viljelijöiden tukijärjestelmään hakeva tuensaaja ei täytä velvoitteitaan.
- (27) Olisi vahvistettava hallinnolliset seuraamukset eläintukijärjestelmiä ja eläimiin liittyviä tukitoimenpiteitä varten ottaen huomioon varoittavuus- ja suhteellisuusperiaate sekä luonnonolosuhteisiin liittyvät erityisongelmat. Hallinnollisten seuraamusten olisi oltava eriasteisia säännösten noudattamatta jättämisen vakavuuden mukaan, ja ankarimmillaan tuensaaja pitäisi sulkea kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukijärjestelmästä tai tukitoimenpiteestä tietyksi ajaksi. Niissä olisi tukikelpoisuusedellytysten osalta otettava huomioon eri tukijärjestelmien tai tukitoimenpiteiden ominaispiirteet. Tämän asetuksen mukaiset hallinnolliset seuraamukset olisi asetettava tasolle, jolla on riittävän varoittava vaikutus siten, että se estäisi tahallisen pintaalojen ilmoittamisen liian suuriksi.
- (28) Eläintukijärjestelmien mukaisten eläintukihakemusten tai eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden mukaisten maksupyyntöjen osalta säännösten noudattamatta jättäminen johtaa siihen, ettei kyseinen eläin ole tukikelpoinen. Olisi säädettävä vähennyksistä, joita sovelletaan ensimmäisestä eläimestä, jonka osalta havaitaan säännösten noudattamatta jättämistä, mutta hallinnollisen seuraamuksen olisi vähennyksen tasosta riippumatta kuitenkin oltava lievempi, jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan enintään kolmen eläimen osalta. Kaikissa muissa tapauksissa hallinnollisen seuraamuksen ankaruuden olisi riiputtava niiden eläinten prosenttiosuudesta, joiden osalta säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi pääsääntöisesti toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet yhdennetyn järjestelmän moitteetoman täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioilla olisi tarvittaessa oltava mahdollisuus määrätä ylimääräisiä kansallisia seuraamuksia.
- (30) Mahdollisuutta tehdä tukihakemuksiin ja maksupyyntöihin oikaisuja ilman hallinnollista seuraamusta olisi sovellettava myös atk-pohjaisessa tietokannassa oleviin virheellisiin tietoihin, jotka koskevat ilmoitettuja nautaeläimiä, joiden osalta tällainen säännösten noudattamatta jättäminen tarkoittaa tukikelpoisuusedellytysten rikkomista, paitsi jos viranomainen on jo ilmoittanut tuensaajalle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla tai ei ole vielä ilmoittanut tuensaajalle säännösten noudattamatta jättämisestä tukihakemuksessa tai maksupyynnössä.
- (31) Maaseudun kehittämistuen epäämiset ja perumiset ja hallinnolliset seuraamukset olisi vahvistettava ottaen huomioon varoittavuus- ja suhteellisuusperiaate. Maaseudun kehittämistuen epäämisten ja perumisten olisi oltava eriasteisia todetun säännösten noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan. Maaseudun kehittämistuen epäämisissä ja perumisissa ja hallinnollisissa seuraamuksissa olisi tukikelpoisuusedellytysten, sitoumusten ja muiden velvoitteiden osalta otettava huomioon eri tukitoimenpiteiden ominaispiirteet. Jos on kyse vakavasta noudattamatta jättämisestä tai jos tuensaaja on esittänyt väärennetyjä todisteita tuen saamiseksi, maaseudun kehittämistuki olisi evättävä ja asetettava hallinnollinen seuraamus. Ankarimmillaan hallinnollisena seuraamuksena olisi oltava sulkeminen kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukitoimenpiteestä tai tukitoimien tyypistä tietyksi ajaksi.

- (32) Maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteiden hallinnolliset seuraamukset eivät saisi estää mahdollisuutta keskeyttää väliaikaisesti tuki, johon liittyy sääntöjen noudattamatta jättämistä. Olisi vahvistettava säännöt niiden tapausten määrittämiseksi, joissa tuensaajan voidaan odottaa korjaavan noudattamatta jättämisen kohtuullisen ajan kuluessa.
- (33) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 3 kohdassa säädetään, että vuosina 2015 ja 2016 täydentäviä ehtoja koskeviin sääntöihin sisältyy myös pysyvien laidunten säilyttäminen. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää, että jäsenvaltioiden olisi vuosina 2015 ja 2016 noudatettava edelleen velvoitteitaan vuonna 2014 vahvistetun osuuden mukaisesti.
- (34) Selvyyden vuoksi ja jotta vahvistettaisiin yhdenmukainen perusta noudattamatta jättämisten arvioimiseksi ja täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten laskemiseksi ja soveltamiseksi, on tarpeen selkeyttää, mitä noudattamatta jättämisen toistuvuudella, laajuudella, vakavuudella ja kestolla tarkoitetaan. Lisäksi on tarpeen selvittää, milloin noudattamatta jättäminen katsotaan määritetyksi.
- (35) Täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden noudattamatta jättämisen osalta olisi vahvistettava hallinnolliset seuraamukset, joissa otetaan huomioon suhteellisuusperiaate. Kyseisiä seuraamuksia olisi sovellettava vain, jos viljelijän toiminta johtuu laiminlyönnistä tai tahallisuudesta, ja niiden olisi oltava eriasteisia noudattamatta jättämisen vakavuuden mukaan.
- (36) Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvoitteet, olisi säädettävä sen lisäksi, että hallinnolliset seuraamukset porrastetaan suhteellisuusperiaatteen soveltamiseksi, että sen jälkeen kun viljelijälle on annettu ennakkovaroitus, saman täydentäviin ehtoihin liittyvän velvoitteen toistuvia rikkomisia pidetään tietystä hetkestä alkaen tahallisenä sääntöjen noudattamatta jättämisenä.
- (37) Jos jäsenvaltio käyttää lisäksi asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdan ja 99 artiklan 2 kohdan mukaista mahdollisuutta olla erityisissä olosuhteissa soveltamatta noudattamatta jättämisestä johtuvia hallinnollisia seuraamuksia, olisi vahvistettava asianomaisen noudattamatta jättämisen korjaamista koskevat vaatimukset.
- (38) Jos tuensaaja ei asetuksen (EU) N:o 1306/2013 99 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varhaisvaroitussjärjestelmää sovellettaessa noudata velvoitettaan toteuttaa korjaavia toimia, vähennystä olisi sovellettava taannehtivasti sen vuoden osalta, johon varhaisvaroitussjärjestelmää sovellettiin. Hallinnollisten seuraamusten laskennassa olisi tarvittaessa otettava huomioon myös se, onko kyseinen noudattamatta jättäminen toistunut sinä vuonna, jona myöhempi tarkastus tehdään. Tuensaajien oikeusvarmuuden vuoksi olisi vahvistettava hallinnollisten seuraamusten taannehtivaa soveltamista koskeva määräaika.
- (39) Olisi säädettävä, että uutta valvontajärjestelmää ja hallinnollisia seuraamuksia sovelletaan niiden neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ nojalla hyväksytyissä maaseudun kehittämisohjelmissä käynnistettyjen monivuotisten toimien tuensaajien osalta, joilla on täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita, jotta voidaan vähentää sääntöjen noudattamisen valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten hallinnollista taakkaa ja varmistaa menettelyjen yksinkertaistaminen.
- (40) Niiden täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä, joihin ei sovellettu hallinnollista seuraamusta, koska ne kuuluivat neuvoston asetuksessa (EY) N:o 73/2009⁽²⁾ tai asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 säädetyn *de minimis* -säännön soveltamisalaan, mutta joiden osalta jäsenvaltioiden oli varmistettava tuensaajan toimet noudattamatta jättämisen korjaamiseksi, olisi vahvistettava siirtymäsäännöt, jotta varmistetaan johdonmukaisuus ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 voimaantuloa sovelletun seurantatarkastusvelvoitteen ja tässä asetuksessa säädettyjen asiaa koskevien uusien sääntöjen kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (41) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi asetus (EY) N:o 1122/2009 olisi kumottava. Komission asetus (EU) N:o 65/2011 ⁽¹⁾ olisi myös kumottava.
- (42) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 119 artiklan 1 kohdan toinen alakohta huomioon ottaen tätä asetusta olisi sovellettava tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin, jotka liittyvät 1 päivänä tammikuuta 2015 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla täydennetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 eräitä muita kuin keskeisiä osia seuraavien osalta:

- a) suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen osittaisen ja täydellisen epäämisen tai perumisen ehdot;
- b) hallinnollisen seuraamuksen ja sovellettavan seuraamusasteen määrittäminen;
- c) niiden tapausten määrittäminen, joissa hallinnollista seuraamusta ei sovelleta;
- d) säännöt, joita sovelletaan ajanjaksoihin, päivämääriin ja määräaikoihin silloin, kun hakemusten tai muutosten jättämisen viimeinen päivämäärä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai;
- e) erityismääritelmät, joita tarvitaan yhdennetyn järjestelmän yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseen;
- f) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää ja tuensaajien yksilöimistä koskevat peruspiirteet ja tekniset säännöt;
- g) tukioikeuksien tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän peruspiirteet, tekniset säännöt ja laatuvaatimukset;
- h) tuen laskentaperusteet, mukaan lukien säännöt siitä, miten käsitellään tietyt tapaukset, joissa tukikelpoisiin aloihin sisältyy maisemapiirteitä tai puita;
- i) suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämismenettelyyn osallistuvia välittäjinä toimivia yksiköitä, elimiä ja organisaatioita koskevat lisäsäännöt;
- j) pysyvän laitumen hoito suhteessa täydentäviin ehtoihin;
- k) täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten yhdenmukaistettu laskentaperuste;
- l) edellytykset, joita on noudatettava täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa ja laskemisessa;
- m) täydennyksiä asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädettyihin sääntöihin, jotta siirtyminen kumotuista säännöistä uusiin sääntöihin sujuu jouhevasti.

2 artikla

Määritelmät

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhdennetyn järjestelmän soveltamiseksi sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan määritelmiä.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 65/2011, annettu 27 päivänä tammikuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta (EUVL L 25, 28.1.2011, s. 8).

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'tuensaajalla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä ja mainitun artiklan 9 artiklassa tarkoitettua viljelijää, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen täydentävien ehtojen soveltamisalaan kuuluvaa tuensaajaa ja/tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾ 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua maaseudun kehittämistukea saavaa tuensaajaa;
- 2) 'noudattamatta jättämisellä' tarkoitetaan
 - a) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämiseen liittyvien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden osalta kyseisten tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä; tai
 - b) täydentävien ehtojen osalta unionin lainsäädännön mukaisten lakisääteisten hoitovaatimusten, jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 94 artiklan mukaisesti määrittelemien maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien toimenpidevaatimusten tai mainitun asetuksen 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen pysyvien laidunten säilyttämisen noudattamatta jättämistä;
- 3) 'maaseudun kehittämistukea koskevalla hakemuksella' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisen tuen myöntämistä tai toimenpiteen tuensaajaksi pääsyä koskevaa hakemusta;
- 4) 'maksupyynnöllä' tarkoitetaan tuensaajan kansallisille viranomaisille esittämää hakemusta maksun suorittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti;
- 5) 'muulla ilmoituksella' tarkoitetaan mitä tahansa muuta ilmoitusta tai asiakirjaa kuin maaseudun kehittämistukea koskevia hakemuksia tai maksupyyntöjä, jotka tuensaajan tai kolmannen osapuolen on esitettävä tai säilytettävä tiettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden erityisvaatimusten täyttämiseksi;
- 6) 'yhdennetyn järjestelmän soveltamisalaan kuuluvilla maaseudun kehittämistoimenpiteillä' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 28–31 artiklan, 33, 34 ja 40 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti myönnettyjä tukitoimenpiteitä, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja mainitun asetuksen 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisia toimenpiteitä, kun kyse on perustamiskustannuksista;
- 7) 'eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmällä' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1760/2000 ⁽²⁾ vahvistettua nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää ja/tai neuvoston asetuksella (EY) N:o 21/2004 ⁽³⁾ vahvistettua lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää;
- 8) 'korvamerkillä' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua korvamerkkiä nautaeläinten yksilölliseksi tunnistamiseksi ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteessä olevassa A kohdan 3 alakohdassa tarkoitettua korvamerkkiä lammas- ja vuohieläinten yksilölliseksi tunnistamiseksi;
- 9) 'eläimiä koskevalla sähköisellä tietokannalla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettua sähköistä tietokantaa ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa sekä 7 ja 8 artiklassa tarkoitettua keskusrekisteriä tai sähköistä tietokantaa;
- 10) 'eläinpassilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan c alakohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettua eläinpassia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

- 11) 'rekisterillä' tarkoitetaan eläinten yhteydessä eläintenpitäjän asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan d alakohdan ja 7 artiklan ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 artiklan mukaisesti pitämää rekisteriä;
- 12) 'tunnistuskoodilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnistuskoodia ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteessä olevan A kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuja koodeja;
- 13) 'eläintukijärjestelmällä' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa säädettyä vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea koskevaa toimenpidettä, jossa vuotuinen tuki myönnetään tietyissä määrällisissä rajoissa tietyn eläinmäärän perusteella;
- 14) 'eläimiin liittyvillä tukitoimenpiteillä' tarkoitetaan sellaisia maaseudun kehittämistoimenpiteitä tai toimia, joiden tuki perustuu ilmoitettuun eläinten tai eläinyksikköjen lukumäärään;
- 15) 'eläintukihakemuksella' tarkoitetaan hakemuksia sellaista tukea varten, jossa vuotuinen tuki myönnetään tietyissä määrällisissä rajoissa tietyn eläinmäärän perusteella asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa säädetyn vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen mukaisesti;
- 16) 'ilmoitetuilla eläimillä' tarkoitetaan eläimiä, joita koskee eläintukijärjestelmän mukainen eläintukihakemus tai eläimiin liittyvää tukitoimenpidettä koskeva maksupyyntö;
- 17) 'mahdollisesti tukikelpoisella eläimellä' tarkoitetaan eläintä, joka saattaisi ennakolta mahdollisesti täyttää tukikelpoisuusedellytykset eläintukijärjestelmän mukaisen tuen tai eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen mukaisen tuen saamiseksi kyseisenä hakuvuotena;
- 18) 'määritetyllä eläimellä' tarkoitetaan
 - a) eläintukijärjestelmän osalta eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät; tai
 - b) eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen osalta eläintä, joka on tunnistettu hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten avulla;
- 19) 'eläintenpitäjällä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana;
- 20) 'pinta-alaan liittyvillä tukijärjestelmillä' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisia pinta-alaan perustuvia suoria tukia, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ⁽¹⁾ IV luvussa tarkoitettuja unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavia maatalousalan erityistoimenpiteitä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 229/2013 ⁽²⁾ tarkoitettuja Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavia maatalousalan erityistoimenpiteitä;
- 21) 'pinta-alaan liittyvillä tukitoimenpiteillä' tarkoitetaan sellaisia maaseudun kehittämistoimenpiteitä tai toimia, joiden tuki perustuu ilmoitetun pinta-alan kokoon;
- 22) 'käytöllä' tarkoitetaan pinta-alan käyttöä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun viljelykasvityypin kasvattamiseksi, mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määritellyn pysyvän nurmen kasvattamiseksi, mainitun asetuksen 45 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettun pysyvän laitumen kasvattamiseksi, muun nurmen kuin pysyvän nurmen tai pysyvän laitumen kasvattamiseksi tai pintakasvillisuuden kasvattamiseksi taikka viljelykasvin puuttumista;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

23) 'määritetyllä pinta-alalla' tarkoitetaan

- a) pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien osalta alaa, joka täyttää kaikki tukikelpoisuusperusteet tai muut tuen myöntämisedellytyksiin liittyvät velvoitteet, riippumatta tuensaajan käytössä olevien tukioikeuksien määrästä; tai
- b) pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden osalta palstojen tai viljelylohkojen alaa, joka on tunnistettu hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten avulla;

24) 'paikkatietojärjestelmällä' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitettua sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa;

25) 'viitelohkolla' tarkoitetaan maantieteellisesti rajattua aluetta, jolla on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitettuun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjattu oma tunniste;

26) 'maantieteellisellä aineistolla' tarkoitetaan karttoja tai muita asiakirjoja, joiden välityksellä paikkatietojärjestelmän sisältö toimitetaan suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen hakijoiden ja jäsenvaltioiden välillä.

2. Tämän asetuksen IV osaston soveltamiseksi sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston määritelmiä.

Lisäksi 'vaatimuksilla' tarkoitetaan jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 94 artiklan mukaisesti määrittelemiä vaatimuksia sekä mainitun asetuksen 93 artiklan 3 kohdassa säädettyjä pysyvään laitumeen liittyviä velvoitteita.

3 artikla

Rikosoikeudellisten seuraamusten soveltaminen

Tässä asetuksessa säädetty hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen epääminen ja peruminen eivät estä rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista, jos niistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

4 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

1. Jos tuensaaja ei ole suorien tukien osalta voinut täyttää tukikelpoisuusperusteita tai muita velvoitteitaan ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisen pinta-alan tai tukikelpoisten eläinten osalta.

Jos tuensaaja ei ole asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28, 29, 33 ja 34 artiklan mukaisten maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteiden osalta voinut täyttää velvoitteitaan ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, kyseistä tukea perutaan suhteellisesti niiltä vuosilta, joina ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet tapahtuivat. Tuen peruminen koskee ainoastaan niitä sitoumuksen osia, joista ei aiheutunut lisäkustannuksia ja tulonmenetyksiä ennen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden esiintymistä. Perumista ei sovelleta tukikelpoisuusperusteiden eikä muiden velvoitteiden osalta eikä hallinnollista seuraamusta sovelleta.

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia muiden maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteiden osalta tuen palauttamista osittain tai kokonaan ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden tapauksessa. Jos on kyse monivuotisista sitoumuksista tai maksuista, aiempina vuosina saadun tuen palauttamista ei vaadita, ja sitoumusta tai maksua jatketaan seuraavina vuosina sen alkuperäisen keston mukaisesti.

Kun tällaisesta ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisista olosuhteista johtuva noudattamatta jättäminen koskee täydentäviä ehtoja, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta ei sovelleta.

2. Ylivoimaisista esteistä ja poikkeuksellisista olosuhteista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sekä esitettävä niistä kyseistä viranomaista tyydyttävät todisteet viidentoista työpäivän kuluessa päivämäärästä, jona tuensaaja tai hänen oikeudenhaltijansa voi sen tehdä.

II OSASTO

YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

I LUKU

JÄRJESTELMÄVAATIMUKSET

5 artikla

Viljelylohkojen tunnistaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän on toimittava viitelohkon tasolla. Viitelohko sisältää maatalousmaata, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 artiklan e alakohdassa, edustavan pinta-alayksikön. Tarvittaessa viitelohkoon on sisällyttävä myös asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut pinta-alat ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maatalousmaa.

Jäsenvaltioiden on rajattava viitelohko siten, että se on mitattavissa ja että se mahdollistaa kunkin vuosittain ilmoitetun viljelylohkon paikantamisen yhdenmukaisesti ja yksiselitteisesti ja on periaatteessa ajan kuluessa vakaa.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että ilmoitetut viljelylohkot tunnistetaan luotettavasti. Niiden on edellytettävä erityisesti, että tukihakemuksissa ja maksupyyntöissä on yksityiskohtaiset tiedot tai että niiden mukana on toimivaltaisen viranomaisen määrittelemät asiakirjat, joiden perusteella viljelylohko voidaan paikantaa ja mitata. Jäsenvaltioiden on kunkin viljelylohkon osalta

- a) määritettävä tukikelpoinen enimmäisala asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltamiseksi;
- b) määritettävä tukikelpoinen enimmäisala asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28–31 artiklassa tarkoitettujen pinta-alan liittyvien toimenpiteiden soveltamiseksi;
- c) paikannettava ja määritettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa lueteltujen sellaisten ekologisten alojen koko, joiden jäsenvaltio on päättänyt katsoa olevan ekologisista aloja. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan sovellettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä X vahvistettuja muunto- ja/tai painotuskertoimia;
- d) määritettävä, sovelletaanko säännöksiä, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklassa tarkoitettuja vuoristoalueita, alueita, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita, ja muita alueita, joilla on erityisrajoitteita, Natura 2000 -alueita, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia alueita, puuvillan tuotantoon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan nojalla hyväksyttyä maatalousmaata, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja aloja, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti ekologisten alojen alueelliseen ja/tai kollektiiviseen täytäntöönpanoon nimeämiä alueita, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 20 artiklan mukaisesti komissiolle ilmoitettuja aloja, neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽³⁾ soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sijaitsevia ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja muita herkkiä alueita ja/tai jäsenvaltioiden mainitun asetuksen 48 artiklan mukaisesti nimeämiä alueita.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tukikelpoinen enimmäisala viitelohkoa kohden määritetään oikein enintään 2 prosentin marginaalilla ottaen samalla huomioon viitelohkon pääpiirteet ja kunto.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

4. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä 30 ja 34 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta jäsenvaltiot voivat luoda asianmukaiset vaihtoehdot järjestelmät tukea saavan maa-alan yksilölliseksi tunnistamiseksi, jos ala on metsää.

5. Paikkatietojärjestelmän toiminta perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY⁽¹⁾ määriteltyyn kansalliseen koordinaattijärjestelmään, jonka avulla viljelylohkojen standardoidut mittaukset ja yksilöllinen tunnistaminen ovat mahdollisia koko jäsenvaltiossa. Jos käytetään eri koordinaattijärjestelmiä, ne eivät saa olla keskenään päällekkäisiä, ja kullakin niistä on voitava varmistaa, että samaan paikkaan viittaavat tiedot vastaavat toisiaan.

6 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laadunarviointi

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava vuosittain viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laatu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitettujen perustukijärjestelmän ja yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi. Arvioinnin on katettava kaksi vastaavuusluokkaa.

Ensimmäisen vastaavuusluokan on viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laadun arvioimiseksi katettava seuraavat tekijät:

- a) tukikelpoisen enimmäisalan oikea määrittäminen;
- b) viitelohkojen osuus ja jakautuminen, jos tukikelpoisessa enimmäisalassa otetaan huomioon tukikelvottomia alueita tai jos siinä ei oteta huomioon maatalousmaata;
- c) sellaisten viitelohkojen esiintyminen, joissa on ratkaisevia puutteita.

Toisen vastaavuusluokan on viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän mahdollisten heikkouksien tunnistamiseksi katettava seuraavat laatutekijät:

- a) viitelohkojen luokittelu, jos tukikelpoisessa enimmäisalassa otetaan huomioon tukikelvottomia alueita, jos siinä ei oteta huomioon maatalousmaata tai siinä esiintyy ratkaiseva puute;
- b) ilmoitetun alan suhde viitelohkojen sisällä olevaan tukikelpoiseen enimmäisalaan;
- c) vuosien mittaan muuttuneiden viitelohkojen prosenttiosuus.

Jos laadunarviointi osoittaa, että järjestelmässä on puutteita, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia korjaavia toimia.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu arviointi komission valitseman ja antaman viitelohkojen otoksen perusteella. Niiden on käytettävä sellaisia tietoja, joiden avulla maa-alueen nykytila voidaan arvioida.

3. Arviointiraportti ja tarvittaessa selostus korjaavista toimista ja niiden täytäntöönpanon aikataulu on lähetettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta kyseistä kalenterivuotta seuraavana vuonna.

7 artikla

Tukioikeuksien tunnistaminen ja rekisteröiminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 71 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava jäsenvaltion tasolla pidettävä sähköinen rekisteri, jonka on erityisesti mainitun artiklan 1 kohdassa säädettyjen ristiintarkastusten osalta varmistettava tukioikeuksien jäljitettävyyden seuraavilta osin:

- a) haltija;
- b) vuotuiset arvot;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

- c) toteamisen päivämäärä;
- d) tukioikeuden viimeisimmän aktivoinnin päivämäärä;
- e) tukioikeuden alkuperä, erityisesti myöntämisen (alkuperäinen, kansallisesta vai alueellisesta varannosta), oston, vuokrauksen ja perinnön osalta;
- f) jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, mainitun säännöksen nojalla voimassa pidettävät tukioikeudet;
- g) alueelliset rajoitukset tapauksen mukaan.

2. Jäsenvaltiot, joissa on enemmän kuin yksi maksajavirasto, voivat päättää käyttää sähköistä rekisteriä maksajavirastojen tasolla. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että eri rekisterit ovat yhteensopivia.

8 artikla

Tuensaajien tunnistaminen

Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdan soveltamista mainitun asetuksen 73 artiklassa säädetyn yhtenäisen järjestelmän, johon tuensaajien tunnistetiedot kirjataan, on taattava kaikkien saman tuensaajan jättämien tukihakemusten ja maksupyyntöjen tai muiden ilmoitusten yksilöllinen tunnistaminen.

II LUKU

VILJELYLOHKOT, JOILLA ON MAISEMAPIIRTEITÄ JA PUITA

9 artikla

Sellaisten alojen määrittäminen, joilla on maisemapiirteitä ja puita

1. Jos tietyt maisemapiirteet, erityisesti pensasaidat, ojat ja kivimuurit, ovat jollakin alueella osa hyviä viljelykäytäntöjä tai maatalousmaan käyttämistä koskevia käytäntöjä, jäsenvaltio voi päättää, että vastaavaa alaa pidetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tukikelpoiseen viljelylohkoon kuuluvana, jos se ei ole suurempi kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämä kokonaisleveys. Leveyden on vastattava asianomaisella alueella perinteisesti käytettyä leveyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä.

Jos jäsenvaltio on kuitenkin ennen 9 päivää joulukuuta 2009 ilmoittanut komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 796/2004⁽¹⁾ 30 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti leveyden, joka on yli kaksi metriä, kyseistä leveyttä voi edelleen soveltaa.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta pysyvään nurmeen, jolla on hajanaisia maisemapiirteitä ja puita, jos kyseinen jäsenvaltio on päättänyt soveltaa määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää 10 artiklan mukaisesti.

2. Maisemapiirteitä, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II lueteltuja hoito- ja toimenpitevaatimuksia ja jotka ovat osa viljelylohkon kokonaisalaa, pidetään kyseisen viljelylohkon tukikelpoiseen alaan kuuluvina.

3. Viljelylohkoa, jolla on hajanaisesti puita, pidetään tukikelpoisena alana, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) maataloustoimintaa voidaan harjoittaa samalla tavalla kuin saman alueen puuttomilla lohkoilla; ja
- b) puiden lukumäärä hehtaaria kohden ei ylitä enimmäistiheyttä.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 796/2004 annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 141, 30.4.2004, s. 18).

Jäsenvaltioiden on määritettävä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu enimmäistiheys perinteisten viljelykäytäntöjen, luonnonolojen ja ympäristösyiden perusteella ja ilmoitettava se. Se saa olla enintään 100 puuta hehtaarilla. Tätä ylärajaa ei kuitenkaan sovelleta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 30 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Tätä kohtaa ei sovelleta toistuvia satoja antaviin hajanaisiin hedelmäpuihin, hajanaisiin puihin, joita voidaan kasvattaa pysyvällä nurmella, eikä pysyvään nurmeen, jolla on hajanaisia maisemapiirteitä ja puita, jos kyseinen jäsenvaltio on päättänyt soveltaa määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää 10 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Määräsuhteeseen perustuva järjestelmä sellaista pysyvää nurmea varten, joilla on maisemapiirteitä ja puita

1. Kun kyseessä on pysyvä nurmi, jolla on maisemapiirteiden ja puiden kaltaisia hajanaisia piirteitä, joille ei myönnetä tukea, jäsenvaltio voi päättää soveltaa määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää määrittääkseen tukikelpoisen alan viitelohkolla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa määräsuhteeseen perustuvassa järjestelmässä on yhtenäisten maanpeityyppien eri luokkia, joihin sovelletaan tukeen kelpaamattoman alan prosenttiosuuteen perustuvaa kiinteää vähennyskerrointa. Luokan, jossa tukeen kelpaamattoman alan prosenttiosuus on pienin, osuus tukeen kelpaamattomasta alasta saa olla enintään 10 prosenttia, eikä kyseiseen luokkaan sovelleta vähennyskerrointa.

2. Maisemapiirteitä, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II lueteltuja hoito- ja toimenpidevaatimuksia ja jotka ovat osa viljelylohkon kokonaisalaa, pidetään tukikelpoiseen alaan kuuluvina.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta pysyvään nurmeen, jolla on toistuvia satoja antavia hedelmäpuita.

III LUKU

TUKIHAKEMUKSET JA MAKSUPYYNNÖT

11 artikla

Yhtenäishakemus

Yhtenäishakemuksen on koskettava vähintään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suorien tukien hakemusta perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän ja muiden pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien osalta.

12 artikla

Hakemusten viimeisestä jättöpäivästä poikkeaminen

Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos suorien tukien hakemuksen, maaseudun kehittämistukea koskevan hakemuksen, maksupyyntö tai muiden ilmoitusten tai muiden todistusasiakirjojen tai sopimusten viimeinen jättöpäivä tai yhtenäishakemusten tai maksupyyntöjen muutosten viimeinen jättöpäivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai, määräaika päättyy ensimmäisenä seuraavana työpäivänä.

Ensimmäistä kohtaa sovelletaan myös 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun myöhässä jättämisen viimeiseen sallittuun päivään ja 14 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettuun myöhässä jättämisen viimeiseen sallittuun päivään, kun tuenhakijat jättävät tukioikeuksien jakamista tai lisäämistä koskevia hakemuksia.

13 artikla

Hakemusten jättäminen myöhässä

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tämän asetuksen mukaisen tukihakemuksen tai maksupyyntöjen jättäminen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella vahvistaman viimeisen jättöpäivän jälkeen johtaa tukien, jotka tuensaajalle olisi voitu maksaa, jos hakemus tai maksupyyntö olisi jätetty ajoissa, määrien vähentämiseen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetukset (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

Ensimmäistä alakohdtaa sovelletaan myös tukihakemuksiin, asiakirjoihin, sopimuksiin tai muihin ilmoituksiin, jotka on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle, jos tällaiset tukihakemukset, asiakirjat, sopimukset tai muut ilmoitukset liittyvät kyseessä olevan suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen tukikelpoisuusedellytyksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toteuttamien sellaisten erityistoimenpiteiden soveltamista, jotka liittyvät todistusasiakirjojen jättämiseen määräajassa tehokkaiden tarkastusten suunnittelun ja toteuttamisen mahdollistamiseksi. Tällöin vähennystä sovelletaan asianomaisen suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen maksettavaan määrään.

Jos tällainen viive on yli 25 vuorokautta, hakemusta tai pyyntöä ei oteta käsiteltäväksi eikä suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea myönnetä tuensaajalle.

2. Jos Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽¹⁾ 46 ja 47 artiklassa säädettyihin järjestelmiin kuuluva tuensaaja, johon sovelletaan myös täydentäviä ehtoja koskevia velvoitteita asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklan mukaisesti, 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta, ei jätä yhtenäishakemusta tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun viimeiseen jättöpäivään mennessä, tukea vähennetään yhdellä prosentilla työpäivää kohti. Vähennys voi olla enintään 25 prosenttia. Vähennysprosenttia sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin liittyvien tukien kokonaismäärään, joka jaetaan rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen osalta kolmella.

3. Edellä 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön muutoksen jättäminen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella tälle vahvistaman viimeisen jättöpäivän jälkeen johtaa asianomaisten viljelylohkojen tosiasialliseen käyttöön liittyvien määrien vähentämiseen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Yhtenäishakemusten tai maksupyyntöjen muutokset voidaan hyväksyä ainoastaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön viimeiseen mahdolliseen myöhästymispäivään asti. Jos kyseinen päivämäärä on kuitenkin aikaisempi tai sama kuin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön muutosten viimeinen jättöpäivä, yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön muutoksia ei hyväksytä kyseisen päivämäärän jälkeen.

14 artikla

Tukioikeuksia koskevan hakemuksen jättäminen myöhässä

Edellä 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan tukioikeuksien korottamista koskevan hakemuksen jättäminen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella tälle vahvistaman viimeisen jättöpäivän jälkeen johtaa kyseisenä vuonna tuensaajalle maksettavien tukioikeuksien tai tapauksen mukaan tukioikeuksien arvon korotuksen osalta maksettavien määrien vähentämiseen kolmella prosentilla työpäivää kohti.

Jos tällainen viive on yli 25 vuorokautta, hakemusta ei oteta käsiteltäväksi eikä tuensaajalle myönnetä lainkaan tukioikeuksia tai tapauksen mukaan tukioikeuksien korotusta.

IV LUKU

SUORIEN TUKIEN JÄRJESTELMIIN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMIIN LIITTYVIEN TUKIEN JA HALLINNOLLISTEN SEURAAMUSTEN LASKEMINEN YHDENNETYSSÄ HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄSSÄ

1 JAKSO

Yleiset säännöt

15 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltamista koskevat poikkeukset

1. Tässä luvussa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia ei sovelleta niihin tukihakemuksen tai maksupyynnön osiin, joiden osalta tuensaaja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen tai maksupyynnön olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen, edellyttäen ettei tuensaajalle ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla eikä viranomainen ole jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemukseen tai maksupyyntöön liittyvistä säännösten noudattamatta jättämisistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

2. Tukihakemusta tai maksupyyntöä on mukautettava vastaamaan todellista tilannetta 1 kohdassa tarkoitettujen tuensaajan toimittamien tietojen perusteella.

16 artikla

Osan pinta-aloista jättäminen ilmoittamatta

1. Jos tuensaaja ei jonakin vuonna ilmoita kaikkia asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen viljelylohkojaan ja ero toisaalta yhtenäishakemuksessa ja/tai maksupyynnössä ilmoitetun kokonaisalan ja toisaalta ilmoitetun alan ja ilmoittamattomien lohkojen kokonaisalan summan välillä on suurempi kuin kolme prosenttia ilmoitetusta pinta-alasta, tuensaajalle kyseisenä vuonna pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä tai tukitoimenpiteissä maksettavien pinta-alaan liittyvien suorien tukien ja/tai pinta-alaan liittyvän maaseudun kehittämistuen kokonaismäärästä vähennetään enintään kolme prosenttia riippuen poisjätön vakavuudesta.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettavasta seuraamuksesta vähennetään 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollisesti sovellettujen hallinnollisten seuraamusten määrä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklassa säädettyihin järjestelmiin liittyviin tukiin, jos tuensaajaan sovelletaan täydentäviä ehtoja koskevia velvoitteita asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklan mukaisesti. Vähennysprosenttia sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin liittyvien tukien kokonaismäärään, joka jaetaan rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen osalta kolmella.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädettyssä pienviljelijäjärjestelmässä maksettaviin tukiin.

2 JAKSO

Pinta-alaan liittyvät tukijärjestelmät, lukuun ottamatta ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin myönnettävää tukea, tai pinta-alaan liittyvät tukitoimenpiteet

17 artikla

Yleisperiaatteet

1. Tämän jakson soveltamiseksi seuraavat viljelykasvirahat on tapauksen mukaan erotettava toisistaan:
 - a) perustukijärjestelmän mukaisten tukioikeuksien aktivoimiseksi tai yhtenäisen pinta-alatuen myöntämiseksi ilmoitetut alat;
 - b) kutakin ilmoitettua alaa koskeva ryhmä muun sellaisen pinta-alaan liittyvän tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen soveltamiseksi, johon sovelletaan eri tukitasoa;
 - c) muu käyttö -otsikon alla ilmoitetut alat.
2. Jos sama ala toimii useammassa kuin yhdessä pinta-alaan liittyvässä tukijärjestelmässä ja/tai pinta-alaan liittyvässä tukitoimenpiteessä jätettävän tukihakemuksen ja/tai maksupyynnön perustana, kyseinen ala on otettava erikseen huomioon kunkin tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen osalta.

18 artikla

Pinta-alaan liittyvän tuen laskentaperusteet

1. Perustukijärjestelmän, pienviljelijäjärjestelmän, uudelleenjakotuen, luonnonhaitta-alueiden tuen ja tarvittaessa nuorten viljelijöiden tukijärjestelmän mukaisten tukihakemusten osalta ja jäsenvaltion soveltaessa perustukijärjestelmää sovelletaan seuraavaa:
 - a) ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä vähennetään tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä ylittää tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän;
 - b) ilmoitettu ala vähennetään alhaisimman määrän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärän ja ilmoitetun pinta-alan välillä on ero.

Tätä kohtaa ei sovelleta tukioikeuksien myöntämisen ensimmäisenä vuonna.

2. Kun kyseessä on nuorten viljelijöiden tuki ja jäsenvaltio valitsee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa vahvistetun maksumenetelmän; jos perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettu pinta-ala ylittää jäsenvaltion mainitun asetuksen 50 artiklan 9 kohdan mukaisesti asettaman rajan, ilmoitettua alaa vähennetään kyseiseen rajaan.

3. Kun kyseessä on uudelleenjakotuki ja jos perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettu pinta-ala ylittää jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1307/2013 41 artiklan 4 kohdan mukaisesti asettaman rajan, ilmoitettua pinta-alaa vähennetään kyseiseen rajaan.

4. Kun kyseessä on luonnonhaitta-alueiden tuki ja jäsenvaltio valitsee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 48 artiklan 4 kohdassa vahvistetun maksumenetelmän ja jos perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettu pinta-ala ylittää jäsenvaltion asettaman enimmäishehtaarimäärän, ilmoitettua pinta-alaa vähennetään kyseiseen määrään.

5. Kun kyseessä ovat tukihakemukset ja/tai maksupyynnöt pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä tai tukitoimenpiteissä ja, jos jonkin viljelykasviryhmän määritetty pinta-ala on suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu ala, tukea laskettaessa käytetään ilmoitettua pinta-alaa.

6. Sanotun rajoittamatta 19 artiklan mukaisia hallinnollisia seuraamuksia, kun kyseessä ovat tukihakemukset ja/tai maksupyynnöt pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä tai tukitoimenpiteissä ja jos ilmoitettu pinta-ala ylittää 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jonkin viljelykasviryhmän määritetyn pinta-alan, tuen laskentaperusteena on kyseisen viljelykasviryhmän määritetty pinta-ala.

Sanotun rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 60 artiklan soveltamista, jos määritetyn kokonaispinta-alan ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III, IV ja V luvussa vahvistetuissa suoran tuen järjestelmissä tuen saamiseksi ilmoitetun kokonaisalan tai pinta-alaan liittyvässä tukitoimenpiteessä tuen saamiseksi ilmoitetun kokonaisalan välinen ero on kuitenkin enintään 0,1 hehtaaria, määritetty pinta-ala vahvistetaan yhtä suureksi kuin ilmoitettu pinta-ala. Tässä laskennassa otetaan huomioon ainoastaan liian suuriksi ilmoitetut pinta-alat 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viljelykasviryhmän tasolla.

Toista alakohtaa ei sovelleta, jos ero on yli 20 prosenttia tuen saamiseksi ilmoitetusta kokonaispinta-alasta.

7. Perustukijärjestelmän mukaisen tuen laskennassa on otettava huomioon eri tukioikeuksien arvojen keskiarvo suhteessa vastaavaan ilmoitettuun pinta-alaan.

19 artikla

Hallinnolliset seuraamukset tapauksissa, joissa pinta-alat on ilmoitettu liian suuriksi

1. Jos tuen saamiseksi ilmoitettu ala missä tahansa pinta-alaan liittyvässä tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä ylittää jonkin 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viljelykasviryhmän osalta 18 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan, tuen laskentaperusteena käytetään määritettyä pinta-alaa, josta vähennetään todettu ero kaksinkertaisena, jos ero on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria, mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos ero on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, kyseiselle viljelykasviryhmälle ei myönnetä pinta-alaan liittyvää suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea.

2. Jos ero on yli 50 prosenttia, kyseiselle viljelykasviryhmälle ei myönnetä pinta-alaan liittyvää suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea. Lisäksi tuensaajaan sovelletaan lisäseuraamusta, joka on yhtä suuri kuin suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen määrä, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja 18 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan välistä eroa.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää ei voida havainnon tekemistä seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 57 artiklan 2 kohdan perusteella, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

20 artikla

Puuvillan lajikohtaiseen tukeen liittyvät hallinnolliset seuraamukset

Jos todetaan, ettei tuensaaja täytä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014⁽¹⁾ 61 artiklan 1 ja 2 kohdasta johtuvia velvoitteita, tuensaaja menettää oikeutensa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 60 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 19 artiklan mukaisesti sovellettavia hallinnollisia seuraamuksia. Lisäksi asianomaisen tuensaajan osalta vähennetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan mukaisesta puuvillan tukikelpoista hehtaaria kohden maksettavasta tuesta mainitun asetuksen 60 artiklan 2 kohdassa säädetty korotus, joka tuensaajalle olisi muutoin maksettu.

21 artikla

Hallinnolliset seuraamukset, muut kuin pinta-alan liian suureksi ilmoittamiset, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston V luvun mukaisten nuorten viljelijöiden tukien osalta

1. Jos todetaan, ettei tuensaaja täytä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdassa ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 49 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita, nuorille viljelijöille maksettavaa tukea ei makseta tai se perutaan kokonaisuudessaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan mukaisesti sovellettavia hallinnollisia seuraamuksia. Jos todetaan, että tuensaaja on esittänyt väärennetyjä todisteita velvoitteiden täyttämisen osoittamiseksi, sovelletaan lisäksi seuraamusta, joka on suuruudeltaan 20 prosenttia määrästä, jonka tuensaaja on saanut tai saisi muutoin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdan mukaisena nuorten viljelijöiden tukena.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen aiheettomien maksujen ja hallinnollisten seuraamusten määrää ei voida havainnon tekemistä seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 57 artiklan 2 kohdan perusteella, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

3 JAKSO

Tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille

22 artikla

Yleisperiaatteet

1. Tämän jakson soveltamiseksi seuraavat viljelykasvir ryhmät on tapauksen mukaan erotettava toisistaan:
 - a) kukin pinta-alaryhmä, joka on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuksi tietyksi viljelykasviksi;
 - b) pysyväksi nurmeksi ilmoitetut pinta-alat, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ympäristön kannalta herkkiä alueita;
 - c) muut kuin b alakohdassa tarkoitettut pysyväksi nurmeksi ilmoitetut pinta-alat; ja
 - d) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut ekologiseksi alaksi ilmoitetut pinta-alat.
2. Jos sama ala on ilmoitettu useampaan kuin yhteen viljelykasvir ryhmään, kyseinen ala on otettava erikseen huomioon kunkin viljelykasvir ryhmän osalta.

23 artikla

Ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisien maatalouskäytäntöjen tuen laskentaperusteet perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettavien tukikelpoisten hehtaarien osalta

1. Kun jäsenvaltio soveltaa perustukijärjestelmää, sovelletaan seuraavaa:
 - a) ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä vähennetään tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä ylittää tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän;

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 639/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1). (Julkaisutoimisto korvaa kaikkialla tässä asetuksessa ilmauksen [DA DPR] asetuksen numerolla ja lisää asetuksen julkaisutiedot)

- b) ilmoitettu ala vähennetään alhaisimman määrän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärän ja ilmoitetun pinta-alan välillä on ero.

2. Jos perustuen tai yhtenäisen pinta-alatuen yhtenäishakemuksessa ilmoitettu pinta-ala ylittää määritetyn pinta-alan, käytetään määritettyä pinta-alaa laskettaessa ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisien maatalouskäytäntöjen viherryttämistukea, jäljempänä 'viherryttämistuki', sanotun kuitenkin rajoittamatta 28 artiklan mukaisesti sovellettavia hallinnollisia seuraamuksia.

Jos perustukijärjestelmää tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää varten määritetyn pinta-alan kuitenkin todetaan olevan suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, käytetään ilmoitettua pinta-alaa viherryttämistukea laskettaessa.

24 artikla

Viherryttämistuen vähennys, jos säännöksiä viljelyn monipuolistamisesta ei noudateta

1. Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklassa edellytetään, että pääkasvin osuus kokonaispeltoalasta on enintään 75 prosenttia, mutta pääkasviryhmälle määritetyn peltoalan osuus on suurempi kuin 75 prosenttia, pinta-alaa, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään 50 prosentilla määritetystä kokonaispeltoalasta, joka kerrotaan erotuksella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu erotus on se pääkasviryhmän pinta-alan osuus, joka ylittää 75 prosentin osuuden määritetystä kokonaispeltoalasta suhteessa kokonaispinta-alaan, joka vaaditaan muiden viljelykasvir ryhmien osalta.

2. Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklassa edellytetään, että kahden pääkasvin osuus määritetystä kokonaispeltoalasta on enintään 95 prosenttia, mutta kahdelle pääkasviryhmälle määritetyn peltoalan osuus on suurempi kuin 95 prosenttia, pinta-alaa, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään 50 prosentilla määritetystä kokonaispeltoalasta, joka kerrotaan erotuksella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu erotus on se näiden kahden pääkasviryhmän pinta-alan osuus, joka ylittää 95 prosentin osuuden määritetystä kokonaispeltoalasta suhteessa kokonaispinta-alaan, joka vaaditaan muiden viljelykasvir ryhmien osalta.

3. Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklassa edellytetään, että pääkasvin osuus määritetystä kokonaispeltoalasta on enintään 75 prosenttia ja että kahden pääkasvin osuus on enintään 95 prosenttia, mutta pääkasviryhmälle määritetyn peltoalan osuus on suurempi kuin 75 prosenttia ja kahdelle pääkasviryhmälle määritetyn pinta-alan osuus on suurempi kuin 95 prosenttia, pinta-alaa, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään 50 prosentilla määritetystä kokonaispeltoalasta, joka kerrotaan erotuksella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu erotus on summa, joka saadaan laskettaessa yhteen 1 ja 2 kohdan mukaan lasketut erotukset. Erotuksen arvo ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1.

4. Jos todetaan, ettei tuensaja ole noudattanut tässä artiklassa tarkoitettua viljelyn monipuolistamista kolmeen vuoteen, pinta-ala, jolla viherryttämistuen laskemisessa käytettävää pinta-alaa seuraavina vuosina on vähennettävä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on määritetty kokonaispeltoala, joka kerrotaan sovellettavalla erotuksella.

25 artikla

Viherryttämistuen vähennys, jos pysyvän nurmen vaatimuksia ei noudateta

1. Jos todetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisten vaatimusten noudattamatta jättämistä, pinta-alasta, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään se pinta-ala, jonka osalta on todettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisten vaatimusten noudattamatta jättämistä.

2. Jos todetaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 44 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamatta jättämistä, pinta-alasta, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään se pinta-ala, jonka osalta on todettu delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 44 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamatta jättämistä.

3. Noudattamatta jättämisä pidetään "todettuina" silloin, kun ne havaitaan missä tahansa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 74 artiklan mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa tai ne on saatettu toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai maksajaviraston tietoon millä tahansa muulla tavalla.

26 artikla

Viherryttämistuen vähennys, jos ekologisen alan vaatimuksia ei noudateta

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittava ekologinen ala, jäljempänä 'vaadittu ekologinen ala', lasketaan määritetyn kokonaispeltoalan perusteella niin, että mukaan tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketaan mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d, g ja h alakohdassa tarkoitettut määritetyt alat.

2. Jos vaadittu ekologinen ala ylittää määritetyn ekologisen alan, kun otetaan huomioon mainitun asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 3 kohdassa säädetty ekologisten alojen painotus, pinta-alaa, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään – erotuksella kerrottuna – 50 prosentilla määritetystä kokonaispeltoalasta niin, että mukaan tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketaan mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d, g ja h alakohdassa tarkoitettut määritetyt alat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu erotus on vaaditun ekologisen alan ja vaaditusta ekologisesta alasta määritetyn ekologisen alan välisen erotuksen osuus.

3. Jos todetaan, ettei tuensaaja ole noudattanut tässä artiklassa kuvattuja ekologisen alan vaatimuksia kolmeen vuoteen, pinta-ala, jolla viherryttämistuen laskemisessa käytettävää pinta-alaa seuraavina vuosina on vähennettävä 2 kohdan mukaisesti, on erotuksella kerrottu määritetty kokonaispeltoala niin, että mukaan tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketaan mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d, g ja h alakohdassa tarkoitettut määritetyt alat.

27 artikla

Viherryttämistuen enimmäisvähennys

1. Edellä 24 ja 26 artiklan mukaisesti laskettujen vähennysten hehtaareina ilmoitettu summa ei saa olla suurempi kuin määritetyn peltoalan hehtaarien kokonaismäärä niin, että mukaan lasketaan silloin, kun tätä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan mukaan sovelletaan, mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d, g ja h alakohdassa tarkoitettut määritetyt alat.

2. Edellä 24 ja 26 artiklan mukaisesti laskettu kokonaisvähennys ei saa olla suurempi kuin 23 artiklan mukaisesti laskettu viherryttämistuki, sanotun kuitenkin rajoittamatta 28 artiklan mukaisesti sovellettavien hallinnollisten seuraamusten soveltamista.

28 artikla

Hallinnolliset seuraamukset viherryttämistuen osalta

1. Jos pinta-ala, jota on 23 artiklan mukaisesti käytettävä viherryttämistuen laskemisessa, eroaa pinta-alasta, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen, viherryttämistuki lasketaan jälkimmäisen pinta-alan mukaan niin, että siitä vähennetään todettu ero kaksinkertaisena, jos ero on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria, mutta enintään 20 prosenttia pinta-alasta, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen.

Jos ero on suurempi kuin 20 prosenttia, tukea ei myönnetä.

Jos ero on suurempi kuin 50 prosenttia, tukea ei myönnetä. Lisäksi tuensaajaan sovelletaan lisäseuraamusta, joka on sen tuen määrä, joka vastaa pinta-alan, jota on 23 artiklan mukaisesti käytettävä viherryttämistuen laskemisessa, ja pinta-alan, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen, välistä eroa.

2. Jos tuensaaja ei ilmoita koko pinta-alaansa peltoalaksi sillä seurauksella, että häneen olisi sovellettu vapautusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44, 45 ja 46 artiklassa säädetyistä velvoitteista, ja/tai hän ei ilmoita kaikkea pysyvää nurmeaan, joka on mainitun asetuksen 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti ympäristön kannalta herkkää, ja ilmoittamaton pinta-ala on suuruudeltaan yli 0,1 hehtaaria, pinta-alaa, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa tämän asetuksen 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen, on vähennettävä vielä 10 prosenttia.

3. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 77 artiklan 6 kohdan mukaisesti hallinnollista seuraamusta, joka lasketaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ei sovelleta hakuvuosina 2015 ja 2016. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettu hallinnollinen seuraamus on jaettava viidellä ja rajattava 20 prosenttiin siitä viherryttämistuen määrästä, johon asianomainen viljelijä olisi 23 artiklan mukaisesti ollut oikeutettu hakuvuonna 2017, sekä jaettava neljällä ja rajattava 25 prosenttiin samasta määrästä hakuvuonna 2018 ja siitä eteenpäin.

4. Jos 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettujen hallinnollisten seuraamusten määrää ei voida havainnon tekemistä seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 57 artiklan 2 kohdan perusteella, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

29 artikla

Vastaavia käytäntöjä koskevat säännöt

Tätä jaksoa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin vastaaviin käytäntöihin.

4 JAKSO

Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki, joka perustuu eläintukijärjestelmien mukaisiin eläintukihakemuksiin, tai maaseudun kehittämistuki, joka perustuu eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden mukaisiin maksupyyntöihin

30 artikla

Laskentaperusta

1. Suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea ei missään tapauksessa myönnetä tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

2. Tilalla olevia eläimiä pidetään määritettyinä ainoastaan, jos niitä koskevat tunnistetiedot on merkitty tukihakemukseen tai maksupyyntöön. Tunnistetut eläimet voidaan korvata ilman suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen saantioikeuden menettämistä edellyttäen, ettei toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut tuensaajalle säännösten noudattamatta jättämisestä tukihakemuksessa tai maksupyynnössä eikä tuensaaja ole vielä saanut tietoa viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla. Jos jäsenvaltio ei hyödynnä tukihakemuksettoman järjestelmän mahdollisuutta niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, sen on varmistuttava kaikin tavoin siitä, mitkä eläimet kuuluvat tuensaajan tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin.

3. Jos tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehdyssä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen laskenta perustuu määritettyyn eläinmäärään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 31 artiklan soveltamista.

4. Jos havaitaan säännösten noudattamatta jättämisistä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osalta, sovelletaan seuraavaa:

- a) tilalla olevaa nautaeläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, pidetään määritettynä, jos se tunnistetaan selkeästi ja yksilöllisesti asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan ensimmäisen kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetun nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän kaikkien muiden osien perusteella;
- b) jos tilalla on yksi nautaeläin, jonka molemmat korvamerkit ovat hävinneet, sitä pidetään määritettynä, jos se voidaan tunnistaa rekisterin, eläinpassin, tietokannan tai muun asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädetyn keinon perusteella, edellyttäen että eläintenpitäjä voi todistaa toteuttaneensa ennen paikalla tehtävästä tarkastuksesta ilmoittamista toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi;
- c) jos havaitut säännösten noudattamatta jättämiset liittyvät virheellisiin rekisteri- tai eläinpassimerkintöihin, kyseisiä eläimiä pidetään ei-määritettyinä ainoastaan, jos tällaisia virheitä löydetään vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden aikana. Kaikissa muissa tapauksissa kyseisiä eläimiä pidetään ei-määritettyinä ensimmäisen havainnon jälkeen.

Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä olevia ja siihen tehtäviä merkintöjä voidaan muuttaa milloin tahansa, jos havaitaan virheitä, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo ilmeisiksi.

5. Tilalla olevaa lammas- tai vuohieläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, pidetään määritettynä, jos se voidaan tunnistaa asetuksen (EY) N:o 21/2004 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ensimmäisellä tunnistimella, edellyttäen että kaikki muut lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän vaatimukset täyttyvät.

31 artikla

Hallinnolliset seuraamukset eläintukijärjestelmissä tai eläimiin liittyvissä tukitoimenpiteissä ilmoitettujen eläinten osalta

1. Jos eläintukijärjestelmän mukaisessa tukihakemuksessa tai eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen mukaisessa maksupyyntössä havaitaan 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen kokonaismäärää, joka tuensaajalle olisi kyseisen tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen osana voitu maksaa asianomaiselta hakuvuodelta, on vähennettävä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 1 kohdassa tarkoitetun tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen osana asianomaiselta hakuvuodelta, on vähennettävä seuraavasti:

a) prosenttiosuudella, joka vahvistetaan 3 kohdan mukaisesti, jos se on enintään kymmenen prosenttia, tai

b) jäljempänä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 30 artiklan 3 kohdan mukaan, ei myönnetä tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen osana kyseiseltä hakuvuodelta.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 50 prosenttia, suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 30 artiklan 3 kohdan mukaan, ei myönnetä tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen osana kyseiseltä hakuvuodelta. Lisäksi tuensaajaan sovelletaan lisäseuraamusta, joka on yhtä suuri kuin määrä, joka vastaa ilmoitettujen eläinten ja 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten määrän välistä eroa. Jos kyseistä määrää ei voida havainnon tekemistä seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 57 artiklan 2 kohdan perusteella, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien vahvistamiseksi se eläintukijärjestelmän tai eläimiin liittyvän toimenpiteen osana ilmoitettujen eläinten lukumäärä, jonka osalta on havaittu noudattamatta jättämisiä, on jaettava eläintukijärjestelmän tai eläimiin liittyvän toimenpiteen osana määritettyjen eläinten lukumäärällä kyseisen hakuvuoden tukihakemuksen tai maksupyyntönsä osalta.

Jos jäsenvaltio hyödyntää tukihakemuksettoman järjestelmän mahdollisuuden niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, mahdollisesti tukikelpoisia eläimiä, joita ei ole asianmukaisesti tunnistettu tai rekisteröity eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä, on pidettävä eläiminä, joiden kohdalla on havaittu säännösten noudattamatta jättämistä.

32 artikla

Poikkeukset hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa luonnonolosuhteiden vuoksi

Edellä 31 artiklassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia ei sovelleta tapauksissa, joissa tuensaaja ei kykene noudattamaan tukikelpoisuusedellytyksiä, sitoumuksia tai muita velvoitteita karjaan tai laumaan vaikuttavien luonnonolosuhteiden vuoksi edellyttäen, että hän on ilmoittanut tästä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa eläinten määrän vähenemisen havaitsemisesta.

Rajoittamatta tosiasiallisten olosuhteiden huomioon ottamista yksittäisissä tapauksissa, toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä karjaan tai laumaan vaikuttavat luonnonolosuhteet,

a) kun eläin on kuollut tautiin, tai

b) kun eläin on kuollut onnettomuudessa, josta tuensaajaa ei voida pitää vastuullisena.

33 artikla

Lisäseuraamukset ja lisätoimenpiteet

1. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisista lisäseuraamuksista suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämismenettelyssä osallisina oleville välittäjille sen varmistamiseksi, että valvontavaatimuksia, ilmoitusvelvoitteet mukaan luettuina, noudatetaan.

2. Jos sellaisten yksiköiden, elinten tai järjestöjen antamien todisteiden osalta, jotka ovat muita kuin komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan c alakohdan perusteella vahvistamien sääntöjen mukaisia toimivaltaisia viranomaisia, virheellisen todisteen todetaan johtuvan vakavasta laiminlyönnistä tai olevan tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä seuraamuksia. Jos tällaisia sääntöjen noudattamatta jättämisistä havaitaan toistamiseen, asianomaisen yksikön, elimen tai järjestön oikeus antaa tukea koskevia todisteita on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

34 artikla

Nautaeläinten sähköiseen tietokantaan vietyjen tietojen muuttaminen ja korjaaminen

Ilmoitettujen nautaeläinten osalta 15 artiklaa sovelletaan nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan syötettyjen tietojen virheisiin ja poisjättöihin siitä lähtien, kun tukihakemus tai maksupyyntö on jätetty.

III OSASTO

MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMENPITEITÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Muiden kuin pinta-alan kokoon tai eläinten lukumäärään liittyvien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden noudattamatta jättäminen

1. Haettu tuki evätään tai se perutaan kokonaan, jos tukikelpoisuusperusteet eivät täyty.
2. Haettu tuki evätään tai se perutaan kokonaan tai osittain, jos seuraavia sitoumuksia tai muita velvoitteita ei noudateta:
 - a) maaseudun kehittämisohjelmassa vahvistetut sitoumukset; tai
 - b) tarvittaessa muut unionin tai kansallisessa lainsäädännössä taikka maaseudun kehittämisohjelmassa vahvistetut tukitoimeen liittyvät velvoitteet, erityisesti julkisia hankintoja, valtiontukea sekä muita pakollisia hoito- ja toimenpidevaatimuksia koskevat velvoitteet.
3. Päättyessään tuen epäämisen tai perumisen astetta 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten tai muiden velvoitteiden noudattamatta jättämisen seurauksena jäsenvaltion on otettava huomioon 2 kohdassa tarkoitettujen tukiedellytysten noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus

Noudattamatta jättämisen vakavuus riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävydestä ottaen huomioon tavoitteet, joihin noudattamatta jätetyillä sitoumuksilla tai velvoitteilla pyrittiin.

Noudattamatta jättämisen laajuus riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen vaikutuksesta koko toimeen.

Kesto riippuu erityisesti sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, tai mahdollisuuksista kyseisten vaikutusten päättämiseen kohtuullisin keinoin.

Toistuvuus riippuu siitä, onko edellisten neljän vuoden aikana saman tuensaajan ja saman toimenpiteen tai toimityypin osalta koko ohjelmakaudella 2007–2013 tai vastaavanlaisen toimenpiteen osalta ohjelmakaudella 2014–2020 todettu noudattamatta jättämisistä.

4. Kun on kyse monivuotisista sitoumuksista tai maksuista, 3 kohdassa tarkoitettuihin perusteisiin perustuvat perumiset koskevat myös kyseisessä tukitoimessa edellisinä vuosina jo maksettuja määriä.
5. Jos kyseessä on 3 kohdassa tarkoitettuihin perusteisiin perustuvan yleisarvion mukaan vakava noudattamatta jättäminen, tuki evätään tai se perutaan kokonaisuudessaan. Lisäksi tuensaaja suljetaan saman toimenpiteen tai toimityypin mukaisesti maksettavan tuen ulkopuolelle sinä kalenterivuonna, jona havainto tehdään, ja sitä seuraavana kalenterivuonna.
6. Jos todetaan, että tuensaaja on esittänyt väärennettyjä todisteita tuen saamiseksi tai tuensaaja ei ole huolimattomuuttaan toimittanut tarvittavia tietoja, tuki evätään tai se perutaan kokonaisuudessaan. Lisäksi tuensaaja suljetaan saman toimenpiteen tai toimityypin mukaisesti maksettavan tuen ulkopuolelle sinä kalenterivuonna, jona havainto tehdään, ja sitä seuraavana kalenterivuonna.

7. Jos 1, 2, 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja perumisia ja hallinnollisia seuraamuksia ei voida havainnon tekemistä seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 57 artiklan 2 kohdan perusteella, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

36 artikla

Tuen keskeyttäminen

Maksajavirasto voi keskeyttää tiettyihin menoihin liittyvän tuen, jos on todettu hallinnolliseen seuraamukseen johtava sääntöjen noudattamatta jättäminen. Maksajavirasto lakkauttaa keskeytyksen heti, kun tuensaaja osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tilanne on korjattu. Keskeyttäminen saa kestää enintään kolme kuukautta. Jäsenvaltiot voivat myös vahvistaa lyhyempiä enimmäisajanjaksoja sen mukaan, millainen toimen luonne on ja millaisia vaikutuksia kyseisellä noudattamatta jättämisellä on.

Maksajavirasto voi ainoastaan keskeyttää tuen, kun noudattamatta jättäminen ei estä saavuttamasta kyseisen toimen yleistä tarkoitusta, ja jos on odotettavissa, että tuensaaja pystyy korjaamaan tilanteen määritetyn enimmäisajanjakson aikana.

IV OSASTO

VALVONTAJÄRJESTELMÄ JA HALLINNOLLISET SEURAAMUKSET TÄYDENTÄVIEN EHTOJEN YHTEYDESSÄ

I LUKU

PYSYVÄN LAITUMEN SÄILYTTÄMINEN

37 artikla

Pysyvää laidunta koskevat velvoitteet

1. Jos todetaan, että asetuksen (EY) N:o 1122/2009 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu osuus on pienentynyt vuonna 2014 kansallisella tai alueellisella tasolla, asianomainen jäsenvaltio voi säätää, että tuensaajat, jotka hakevat mitä tahansa suorien tukien järjestelmien mukaista tukea vuonna 2015, eivät saa muuttaa pysyvänä laitumena olevan maan käyttötapaa ilman ennakkolupaa.

Jos havaitaan, että osuus on vähentynyt yli 5 prosenttia vuonna 2014, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä tällaisesta velvoitteesta.

Poiketen asetuksen (EY) N:o 1122/2009 2 artiklan toisen kohdan 2 alakohdassa olevasta määritelmästä, jos ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua luvan edellytyksenä on, että jokin maa-ala perustetaan pysyväksi laitumeksi, tällaista maata on pidettävä pysyvänä laitumena käyttötavan muuttamisen ensimmäisestä päivästä lähtien. Kyseistä alaa on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan käyttötavan muuttamispäivästä.

2. Edellä 1 kohdassa tuensaajille säädettyä velvoitetta ei sovelleta, jos tuensaaja on perustanut maata pysyväksi laitumeksi neuvoston asetusten (ETY) N:o 2078/92⁽¹⁾, (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾ ja (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti.

3. Jos todetaan, että asetuksen (EY) N:o 1122/2009 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta ei voida varmistaa vuonna 2014, asianomaisen jäsenvaltion on tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi säädettävä kansallisella tai alueellisella tasolla, että tuensaajien, jotka hakevat mitä tahansa suorien tukien järjestelmien mukaista tukea vuonna 2015, on muutettava maa takaisin pysyväksi laitumeksi.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin tuensaajiin, joiden käytössä on maata, joka muutettiin pysyvästä laitumesta muulla tavalla käytettäväksi maaksi.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan maa-alaan, joka on muutettu tällä tavoin yhtenäishakemusten asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaiselle jättämiselle asianomaisessa jäsenvaltiossa vahvistettua viimeistä määräpäivää edeltäneiden 24 kuukauden kuluessa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 92, ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

Tällaisessa tapauksessa viljelijöiden on muutettava kyseisen alan tietty prosenttiosuus takaisin pysyväksi laitumeksi tai perustettava tämänsuuruinen ala maata pysyväksi laitumeksi. Kyseinen prosenttiosuus on laskettava viljelijän muuttaman alan ja tasapainon palauttamiseksi tarvittavan alan perusteella.

Jos tällainen ala on siirretty sen jälkeen, kun sen käyttötapaa muutettiin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos siirto tehtiin 6 päivän toukokuuta 2004 jälkeen.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1122/2009 2 artiklan toisen kohdan 2 alakohdassa säädetään, jotka on muutettu takaisin pysyväksi laitumeksi tai jotka on perustettu pysyvänä laitumena, pidetään takaisinmuuttamisen tai alojen perustamisen ensimmäisestä päivästä alkaen 'pysyvinä laitumina'. Kyseisiä aloja on käytettävä heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan käyttötavan muuttamispäivästä.

4. Edellä olevia 1 ja 3 kohtaa sovelletaan ainoastaan vuonna 2015.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia vuosina 2015 ja 2016 varmistaakseen, että 1 ja 3 kohtaa noudatetaan.

II LUKU

HALLINNOLLISTEN SEURAAMUSTEN LASKEMINEN JA SOVELTAMINEN

38 artikla

Noudattamatta jättämistä koskevat yleiset säännöt

1. 'Toistuvalla' noudattamatta jättämisellä tarkoitetaan saman hoito- tai toimenpidevaatimuksen noudattamatta jättämistä useammin kuin kerran kolmen kalenterivuoden pituisella kaudella edellyttäen, että tuensaajalle on ilmoitettu aiemmasta noudattamatta jättämisestä ja että hänellä on tapauksen mukaan ollut mahdollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet mainitun aiemman noudattamatta jättämisen päättämiseksi. Noudattamatta jättämisen toistuvuuden määrittämiseksi otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 1122/2009 mukaisesti määritetyt noudattamatta jättämiset ja erityisesti asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II olevaan luetteloon sisältyvän hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 3 katsotaan vastaavan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II, sellaisena kuin se oli voimassa 21 päivänä joulukuuta 2013, mainittua lakisääteistä hoitovaatimusta 2.

2. Noudattamatta jättämisen 'laajuus' määritetään ottaen erityisesti huomioon, onko noudattamatta jättämisellä kauaskantoisia vaikutuksia vai rajoittuuko se kyseiseen maatalaan.

3. Noudattamatta jättämisen 'vakavuus' riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävyydestä ottaen huomioon asianomaisen hoito- tai toimenpidevaatimuksen tavoitteet.

4. Noudattamatta jättämisen 'kesto' riippuu erityisesti sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, ja mahdollisuuksista saada kyseiset vaikutukset loppumaan kohtuullisin keinoin.

5. Tämän luvun soveltamiseksi noudattamatta jättämisistä pidetään määritettyinä, jos ne vahvistetaan missä tahansa tämän asetuksen mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa tai tuodaan toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai tapauksen mukaan maksajaviraston tietoon millä tahansa muulla tavalla.

39 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskenta ja soveltaminen, kun kyse on laiminlyönnistä

1. Jos havaittu noudattamatta jättäminen johtuu tuensaajan laiminlyönnistä, on sovellettava vähennystä. Vähennyksen on pääsääntöisesti oltava kolme prosenttia asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa ilmoitettujen tukien ja vuosittaisten palkkioiden kokonaismäärästä.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän noudattamatta jättämisen merkittävyyttä koskevan arvion perusteella, ottaen huomioon 38 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut perusteet, päättää alentaa kyseisen prosenttiosuuden yhteen prosenttiin tai korottaa sen viiteen prosenttiin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä tai, jos kyseistä hoito- tai toimenpidevaatimusta koskevat säännökset antavat mahdollisuuden lopettaa havaitun noudattamatta jättämisen tutkinnan taikka jos tuki myönnetään asetuksen (EU) N:o 1305/2013 17 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, olla soveltamatta vähennyksiä lainkaan.

2. Jos jäsenvaltio päättää olla soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdan mukaista hallinnollista seuraamusta mutta tuensaaja oi korjaa tilannetta toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määrääjässä, hallinnollista seuraamusta sovelletaan.

Toimivaltaisen viranomaisen asettama määräaika saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 99 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa mutta tuensaaja ei korjaa tilannetta toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetysti vähintään yhden prosentin vähennystä takautuvasti vuoteen, jolloin ensimmäinen havainto tehtiin varhaisvaroitussjärjestelmän käyttöönoton jälkeen, jos todetaan, ettei noudattamatta jättämistä ole korjattu enintään kolmen peräkkäisen vuoden aikana niin, että mukaan lasketaan myös kyseinen vuosi.

Toimivaltaisen viranomaisen asettama määräaika saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

Noudattamatta jättämistä, jonka tuensaaja on korjannut asetetussa määräajassa, ei katsota noudattamatta jättämiseksi vahvistettaessa toistuvuutta 4 kohdan mukaisesti.

4. Kun sama noudattamatta jättäminen toistuu ensimmäisen kerran, 1 kohdan mukaisesti sovellettavaa vähennystä on korotettava kertoimella kolme, sanotun kuitenkin rajoittamatta tahallista noudattamatta jättämistä koskevien säännösten soveltamista.

Myöhempien toistumisten yhteydessä korotuskerrointa kolme on sovellettava joka kerran edellisen toistuvan noudattamatta jättämisen osalta vahvistettuun vähennykseen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä.

Kun 15 prosentin suuruinen enimmäisvähennys on saavutettu, maksajaviraston on ilmoitettava asianomaiselle tuensaajalle, että hänen katsotaan toimineen 40 artiklassa tarkoitetulla tavalla tahallisesti, jos sama säännösten noudattamatta jättäminen vielä havaitaan.

40 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskenta ja soveltaminen, kun on kyse tahallisesta noudattamatta jättämisestä

Jos tuensaaja on jättänyt säännöksiä noudattamatta tahallisesti, 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kokonaismäärään sovellettavan vähennyksen on pääsääntöisesti oltava 20 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän noudattamatta jättämisen merkittävyyttä koskevan arvion perusteella, ottaen huomioon 38 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut perusteet, päättää alentaa kyseisen prosenttiosuuden vähintään 15 prosenttiin tai korottaa sen enintään 100 prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä.

41 artikla

Hallinnollisten seuraamusten kasaantuminen

Jos 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 2 alakohdan b alakohdan mukainen säännösten noudattamatta jättäminen on myös 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 2 alakohdan a alakohdan mukainen säännösten noudattamatta jättäminen, sovelletaan hallinnollisia seuraamuksia niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) 1306/2013 77 artiklan 8 kohdan a alakohdan perusteella.

V OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

42 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat siirtymäsäännöt

1. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 nojalla täytäntöön pantavien toimenpiteiden tuensaajien täydentävien ehtojen velvoitteiden osalta sovelletaan tässä asetuksessa ja komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 perusteella antamissa täytäntöönpanosäädöksissä säädettyjä sääntöjä valvontajärjestelmästä ja hallinnollisista seuraamuksista.

2. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa sovelletaan valvontaviranomaisen velvollisuuteen toteuttaa tarvittavat toimet sen todentamiseksi, että tuensaaja on korjannut noudattamatta jättämisen, sellaisten täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden noudattamatta jättämisten osalta, joihin ei sovellettu hallinnollisia seuraamuksia, koska ne kuuluivat asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun *de minimis* -säännön soveltamisalaan.

43 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 1122/2009 ja (EU) N:o 65/2011 1 päivästä tammikuuta 2015.

Näitä asetuksia sovelletaan kuitenkin edelleen seuraaviin:

- a) suorien tukien hakemukset, jotka on jätetty ennen 1 päivää tammikuuta 2015 alkavien palkkiokausien osalta;
- b) vuotta 2014 koskevat maksupyynnöt; ja
- c) valvontajärjestelmä ja hallinnolliset seuraamukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ 85 t ja 103 z artiklan mukaisten viljelijöiden täydentävien ehtojen velvoitteiden osalta.

44 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan niitä hakuvuusia tai palkkiokausia koskeviin tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin, jotka alkavat 1 päivänä tammikuuta 2015 tai sen jälkeen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 641/2014,**annettu 16 päivänä kesäkuuta 2014,****yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 soveltamissäännöistä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 11 kohdan, 31 artiklan 2 kohdan, 34 artiklan 5 kohdan, 39 artiklan 4 kohdan, 43 artiklan 13 kohdan, 45 artiklan 7 kohdan, 55 artiklan 2 kohdan, 57 artiklan 4 kohdan sekä 67 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 8 kohdassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014⁽²⁾ 20 ja 21 artiklassa säädetään viljelijän mahdollisuudesta allekirjoittaa tilansa myynnin tai vuokrauksen yhteydessä sopimuksia, joilla hän siirtää myönnettäviä tukioikeuksia tai tukioikeuksien saantioikeuden. Tällaisia erityisolosuhteita varten olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat erityisesti tukioikeuksien myöntämistä koskevia hakemuksia tällaisissa tapauksissa.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 2 kohdan, 26 artiklan sekä 40 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi on tarpeen vahvistaa säännöt, jotka koskevat myönnettävien tukioikeuksien arvon laskentaa silloin kun tila siirtyy perintönä toiselle viljelijälle, joka aikoo jatkaa maataloustoimintaa kyseisellä tilalla ja jolla itsellään on oikeus perustukioikeuksiin perustukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna.
- (3) Perustukijärjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on asianmukaista vahvistaa säännöt, jotka koskevat viljelijöiden kansallisille viranomaisille tekemiä tukioikeuksien siirtoilmoituksia.
- (4) Jotta käyttämättömät tukioikeudet vietäisiin kansalliseen tai alueelliseen varantoon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 31 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, on tarpeen vahvistaa päivämäärä, jonka jälkeen käyttämättömät tukioikeudet, mukaan lukien tukioikeudet, joita ei ole aktivoitu tai joiden perusteella ei muutoin myönnetä tukia, on palautettava varantoon.
- (5) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa erityisiä sitoumuksia tai sertifiointijärjestelmiä ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisina vastaavina käytäntöinä. Jotta kyseisiin erityisiin sitoumuksiin tai sertifiointijärjestelmiin sisältyviä käytäntöjä voidaan arvioida hyvissä ajoin ja tehokkaasti, olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat ilmoitusmenettelyä ja komission toteuttamaa arviointia.
- (6) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti velvollisuutta muuttaa maa takaisin pysyväksi nurmeksi tilan tasolla ei sovelleta, jos pysyvän nurmen maa-ala pysyy absoluuttisesti samansuuruisena tietyissä rajoissa. Kyseiset rajat olisi vahvistettava.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti mainitun asetuksen 53 artiklan 4 kohdassa ja 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille päätöksille on saatava komission hyväksyntä. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat komission toteuttamaa arviointi- ja hyväksymismenettelyä.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 639/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

- (8) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 4 kohdassa säädetään, että komissio vahvistaa säännöt, jotka koskevat menettelyä maan ja lajikkeiden hyväksymiseksi puuvillan lajikohtaista tukea varten. Kyseiset säännöt olisi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti rajoitettava kyseisen menettelyn päättymispäivän vahvistamiseen, ja yksityiskohtaisten menettelysääntöjen vahvistaminen olisi jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi.
- (9) Olisi vahvistettava tiedot, jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä tuottajille kyseisen hyväksynnän osalta. Tällaisille ilmoituksille olisi vahvistettava määräpäivä, jotta tuottajat saavat tiedon hyvissä ajoin.
- (10) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen sääntöjen moitteettoman soveltamisen valvomiseksi pilarien välisen joustavuuden osalta on tarpeen täsmentää eräät jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteet mainitun asetuksen 14 artiklan mukaisesti tehtyjä päätöksiä koskevien tietojen osalta.
- (11) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti vahvistettujen rahoituksen enimmäismäärien vahvistamiseksi ja kyseisten enimmäismäärien noudattamisen tarkistamiseksi on tarpeen täsmentää eräät jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteet mainitun asetuksen 22 artiklan 2 ja 3 kohdan, 42 artiklan 1 kohdan, 49 artiklan 1 kohdan ja 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtyjä päätöksiä koskevien tietojen osalta.
- (12) Tehokkuuden varmistamiseksi on asianmukaista säätää, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013, delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 ja tämän asetuksen mukaiset tiedonannot on tehtävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009⁽¹⁾ mukaisesti.
- (13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

SOVELTAMISALA JA YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 soveltamista koskevat säännöt seuraavien osalta:

- a) suoria tukia koskevat yleiset säännökset;
- b) perustukijärjestelmä;
- c) tuki sellaisille viljelijöille, jotka soveltavat ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä;
- d) vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki;
- e) puuvillan lajikohtainen tuki;
- f) jäsenvaltioilta edellytettävät tiedonannot.

2 artikla

Yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus täytäntöön puolueettomien perusteiden tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu, vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen sekä edistetään luonnonvarojen kestävä hoitoa ja ilmastotoimia.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 792/2009, annettu 31 päivänä elokuuta 2009, yhteisen markkinajärjestelyn, suorien tukien järjestelmän, maataloustuotteiden menekinedistämisen ja syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin sovellettavien järjestelyjen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen ja asiakirjojen tiedoksi antamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3).

2 LUKU

PERUSTUKIJÄRJESTELMÄ

1 JAKSO

Tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen

3 artikla

Tukioikeuksien myöntämistä koskevat hakemukset, kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 8 kohdan mukainen myynti tai vuokraus sopimuslauseketta käyttäen

Kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 8 kohdan mukainen myynti tai vuokraus sopimuslauseketta käyttäen, ostajan tai vuokraajan on tehtävä tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus. Hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) tiedot myynti- tai vuokraussopimuksesta, mukaan lukien asiaankuuluva sopimuslauseke ja/tai jäsenvaltion mahdollisesti vaatima jäljennös kyseisestä sopimuksesta;
- b) sen viljelijän tunnistetiedot, joka on siirtänyt tukioikeuksien saantioikeuden ostajalle tai vuokraajalle, mukaan lukien tarvittaessa komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 ⁽¹⁾ 8 artiklassa tarkoitettu tuensaajan yksilöllinen tunnistus.

Lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava ostajalta tai vuokraajalta kaikki tiedot, jotka tarvitaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽²⁾ 60 artiklan soveltamisen tarkistamiseksi.

4 artikla

Tukioikeuksien myöntämistä koskevat hakemukset, kun kyseessä on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 20 artiklan mukainen myynti sopimuslauseketta käyttäen

1. Kun kyseessä on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 20 artiklan mukainen myynti sopimuslauseketta käyttäen, myyjän on tehtävä tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus. Hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) tiedot myyntisopimuksesta, mukaan lukien asiaankuuluva sopimuslauseke ja/tai jäsenvaltion mahdollisesti vaatima jäljennös myyntisopimuksesta;
- b) tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, johon sopimuslauseketta sovelletaan;
- c) sen viljelijän tunnistetiedot, joka saa siirron kyseisen lausekkeen nojalla, mukaan lukien tarvittaessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 8 artiklassa tarkoitettu tuensaajan yksilöllinen tunnistus.

2. Jäsenvaltio voi sallia, että ostaja tekee tukioikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen myyjän puolesta. Tällöin jäsenvaltion on varmistettava, että myyjä on valtuuttanut ostajan tekemään hakemuksen.

5 artikla

Tukioikeuksien myöntämistä koskevat hakemukset, kun kyseessä on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 21 artiklan mukainen vuokraus sopimuslauseketta käyttäen

1. Kun kyseessä on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 21 artiklan mukainen vuokraus sopimuslauseketta käyttäen, vuokranantajan on tehtävä tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus. Hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) tiedot vuokrasopimuksesta, mukaan lukien asiaankuuluva sopimuslauseke ja/tai jäsenvaltion mahdollisesti vaatima jäljennös vuokrasopimuksesta;

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 640/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä (katso tämän virallisen lehden sivu 48).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

- b) tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, johon sopimuslauseketta sovelletaan;
- c) sen viljelijän tunnistetiedot, joka saa siirron kyseisen lausekkeen nojalla, mukaan lukien tarvittaessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 8 artiklassa tarkoitettu tuensajan yksilöllinen tunniste.

2. Jäsenvaltio voi sallia, että vuokraaja tekee tukioikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen vuokranantajan puolesta. Tällöin jäsenvaltion on varmistettava, että vuokranantaja on valtuuttanut vuokraajan tekemään hakemuksen.

6 artikla

Tukioikeuksien arvo perintötapauksissa

1. Jos viljelijällä on jäsenvaltiossa, joka soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 2 kohtaa, oikeus saada delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 14 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävien tukioikeuksien lisäksi tukioikeuksia (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan mukaisesti, kyseisen viljelijän mainitun asetuksen 26 artiklan mukaisesti vahvistettava tukioikeuksien arvo on laskettava ottaen huomioon viljelijän alkuperäiseen tilaan liittyvien, vuotta 2014 koskevien tietojen ja perittyä tilaa tai sen osaa koskevien tietojen summa.
2. Jos viljelijällä on jäsenvaltiossa, joka soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 40 artiklan 2 kohtaa, oikeus saada delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 14 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävien tukioikeuksien lisäksi tukioikeuksia (EU) N:o 1307/2013 39 artiklan mukaisesti, kyseisen viljelijän mainitun asetuksen 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava tukioikeuksien arvo perustuu viljelijän alkuperäiseen tilaan liittyvien, asianomaista vuotta koskevien tietojen ja perittyä tilaa tai sen osaa koskevien tietojen summa.

2 JAKSO

Tukioikeuksien aktivoiminen ja siirto

7 artikla

Tukioikeuksien aktivoiminen, kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 8 kohdan tai delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 20 ja 21 artiklan mukainen myynti tai vuokraus sopimuslauseketta käyttäen

1. Kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 8 kohdan mukainen myynti tai vuokraus sopimuslauseketta käyttäen, ostajan tai vuokraajan ensimmäinen perustukijärjestelmään liittyvä tukihakemus on jätettävä samana vuonna kuin tämän asetuksen 3 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus.
2. Kun kyseessä on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 20 artiklan mukainen myynti sopimuslauseketta käyttäen, ostajan on sisällytettävä ensimmäiseen perustukijärjestelmään liittyvään tukihakemukseensa tiedot myyntisopimuksesta, mukaan lukien asiaankuuluva sopimuslauseke ja/tai jäsenvaltion mahdollisesti vaatima jäljennös kyseisestä myyntisopimuksesta. Tällainen hakemus on jätettävä samana vuonna kuin tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus.
3. Kun kyseessä on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 21 artiklan mukainen vuokraus sopimuslauseketta käyttäen, vuokraajan on sisällytettävä ensimmäiseen perustukijärjestelmään liittyvään tukihakemukseensa tiedot vuokrasopimuksesta, mukaan lukien asiaankuuluva sopimuslauseke ja/tai jäsenvaltion mahdollisesti vaatima jäljennös kyseisestä vuokrasopimuksesta. Tällainen hakemus on jätettävä samana vuonna kuin tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus.

8 artikla

Siirron antaminen tiedoksi

1. Kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan mukainen siirto, siirtäjän on annettava siirto tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.
2. Siirto tapahtuu tiedonannossa esitetyllä tavalla, jollei toimivaltainen viranomainen vastusta siirtoa. Toimivaltainen viranomainen voi vastustaa siirtoa vain, jos siirto ei ole asetuksen (EU) N:o 1307/2013, delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 ja tämän asetuksen mukainen. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava siirtäjälle mahdollisimman pian vastustavansa siirtoa.

3 JAKSO

Kansalliset tai alueelliset varannot

9 artikla

Palauttaminen kansalliseen tai alueelliseen varantoon

1. Ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta käyttämättömiä tukioikeuksia pidetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 31 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan soveltamiseksi kansalliseen tai alueelliseen varantoon palautettuina sitä päivää seuraavana päivänä, jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella olevan viimeinen päivä, jona perustukijärjestelmään liittyvää yhtenäishakemusta voi muuttaa sinä kalenterivuonna, jona asetuksen (EU) N:o 1307/2013 31 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu ajanjakso päättyy.

2. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat alueellisia varantoja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on sovellettava käyttämättömien tukioikeuksien palauttamista koskevia sääntöjä alueellisella tasolla.

3 LUKU

VIHERRYTTÄMINEN

10 artikla

Menettely erityisiin sitoumuksiin tai sertifiointijärjestelmiin sisältyvien käytäntöjen tiedoksi antamiseksi ja arvioimiseksi

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen tiedoksiannon on tehtävä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014, jos soveltaminen tapahtuu vuonna 2015, ja viimeistään soveltamisvuotta edeltävänä 1 päivänä heinäkuuta, jos soveltaminen tapahtuu vuoden 2015 jälkeen.

Kyseisiä tiedoksiantoja voidaan muuttaa kerran vuodessa, jos komissiolle ilmoitetaan siitä viimeistään muutoksen soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä heinäkuuta.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sitoumusten osalta komissiolle tehtävissä tiedoksiannoissa on kuvattava selkeästi sitoumuksen kattamat käytännöt sekä mainittava, mitä mainitun asetuksen 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista käytännöistä ne vastaavat ja millä mainitun asetuksen liitteessä IX luetelluista vastaavista käytännöistä ne katsotaan katettavan. Kyseisissä tiedoksiannoissa on oltava viittaus sellaisen maaseudun kehittämisohjelman asianomaisiin sitoumuksiin, joka on jätetty komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jonka komissio on hyväksynyt neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽²⁾ 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Kun kyseessä ovat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmät, komissiolle tehtävissä tiedoksiannoissa on kuvattava selkeästi sertifiointijärjestelmän kattamat käytännöt sekä mainittava, mitä mainitun asetuksen 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista käytännöistä ne vastaavat ja millä mainitun asetuksen liitteessä IX luetelluista vastaavista käytännöistä ne katsotaan katettavan.

4. Jos komission tekemässä arvioinnissa katsotaan, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX oleva luetelo ei kata erityisiin sitoumuksiin tai sertifiointijärjestelmiin sisältyviä tiedoksi annettuja käytäntöjä, komissio ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle kolmen kuukauden kuluessa tiedoksiannon vastaanottamisesta. Jäsenvaltio voi toimittaa lisätietoja kuukauden kuluessa komission ilmoituksen vastaanottamisesta. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa säädetty täytäntöönpanosäädös on hyväksyttävä seitsemän kuukauden kuluessa alkuperäisen tiedoksiannon vastaanottamisesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1)

11 artikla

Rajat, jotka koskevat pysyvän nurmen säilyttämistä absoluuttisesti samansuuruisena

Arvioitaessa, onko pysyvä nurmi säilynyt absoluuttisesti samansuuruisena, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetaan, rajoina pidetään mainitun asetuksen 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetun pysyvän nurmen alojen pientymistä enintään 0,5 prosentilla.

4 LUKU

TUOTANTOSIDONNAINEN TUKE

1 JAKSO

Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki

12 artikla

Menettely asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten arvioimiseksi ja hyväksymiseksi

Komissio arvioi, ovatko asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut päätökset mainitun asetuksen mukaisia erityisesti sen 55 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tarpeiden osoittamisen osalta, sekä delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 mukaisia.

Jos komissio katsoo, ettei jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella voida katsoa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttyvän, se pyytää jäsenvaltiolta toimittamaan lisätietoja tai tarkistamaan päätöstään.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen jäsenvaltion päätöksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä neljän kuukauden kuluessa kaikkien vaadittujen tietojen vastaanottamisesta.

2 JAKSO

Puuvillan lajikohtainen tuki

13 artikla

Menettely maan ja lajikkeiden hyväksymiseksi

Menettely maan ja lajikkeiden hyväksymiseksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklassa säädettyä puuvillan lajikohtaista tukea varten on saatava päätökseen viimeistään 31 päivänä tammikuuta kyseisen vuoden kylvökautta varten.

14 artikla

Ilmoitukset tuottajille

1. Jäsenvaltion on ennen kunkin vuoden 1 päivää maaliskuuta ilmoitettava puuvillan viljelijöille seuraavat kyseisen vuoden kylvökautta koskevat tiedot:

- a) kylvämistä varten sallitut lajikkeet;
- b) jäsenvaltion delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 56 artiklan mukaisesti vahvistamat perusteet, jotka koskevat maatalousmaan hyväksymistä puuvillantuotantoon;
- c) delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 58 artiklassa tarkoitettu puuvillakasvien vähimmäistiheys;
- d) vaaditut maatalouskäytännöt.

2. Jos jonkin lajikkeen hyväksyntä peruutetaan, jäsenvaltion on ilmoitettava peruuttamisesta viljelijöille ennen seuraavan vuoden kylvökauden 1 päivää maaliskuuta.

5 LUKU

TIEDOKSIANTOJA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

15 artikla

Pilarien välistä joustavuutta koskevat tiedoksiannot

1. Tiedot, jotka on annettava tiedoksi komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 14 artiklan 1 kohdan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁽¹⁾ 136 a artiklan 1 kohdan nojalla, on ilmaistava kunkin kalenterivuoden osalta vuoteen 2019 asti vuotuisina prosenttiosuuksina vuotuisista kansallisista enimmäismääristä, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 136 a artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

2. Tiedot, jotka on annettava tiedoksi komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 14 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 136 a artiklan 1 kohdan nojalla, on ilmaistava kunkin kalenterivuoden osalta vuoteen 2020 asti vuotuisina prosenttiosuuksina maaseudun kehittämisohjelmien toimenpiteisiin tarkoitetuista vuotuisista tukimäärärahoista, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 14 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 136 a artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

16 artikla

Tiedoksiannot, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 22 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun perustukijärjestelmään liittyvän enimmäismäärän korotusta

Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi päätöksensä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 22 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla, komissiolle toimitettavat tiedot on ilmaistava kunkin vuoden osalta vuoteen 2020 asti prosenttiosuuksina mainitun asetuksen liitteessä II esitetyistä kansallisista enimmäismääristä sen jälkeen, kun on vähennetty mainitun asetuksen 47 artiklan 1 kohtaa soveltamalla saatu määrä.

17 artikla

Uudelleenjakotuen, luonnonhaittatuen ja nuorten viljelijöiden tuen määrärahat

Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi päätöksensä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 42 artiklan 1 kohdan, 49 artiklan 1 kohdan ja 51 artiklan 1 kohdan nojalla, komissiolle toimitettavat tiedot on ilmaistava kunkin vuoden osalta vuoteen 2020 asti prosenttiosuuksina mainitun asetuksen liitteessä II esitetyistä kansallisista enimmäismääristä.

18 artikla

Asetuksen (EY) N:o 792/2009 soveltaminen

Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013, delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 639/2014 ja tässä asetuksessa säädetyt tiedonannot on tehtävä asetuksen (EY) N:o 792/2009 mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

6 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka koskevat kalenterivuoden 2014 jälkeisiä kalenterivuosia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä kesäkuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

